

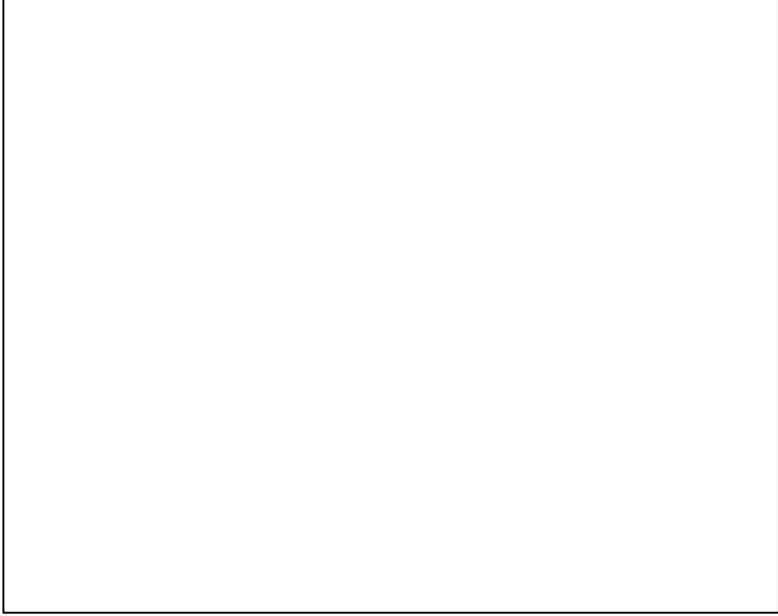
له سه‌رده‌می‌کدا که شوینه‌واری
ئه‌وسایی به گشتی بیته وه‌لانان،
بو دریژ سالیانیک زه‌کا و به‌هره،
ده‌فه‌وتین و مروّف به دژواری و
له هالیگه‌دا هه‌نگاو هه‌لده‌گری.

ئاندره مالرو

خيزگهي سهيدي و خهرمانهي ئهدهب

له ئهزمونگهي ئهدهبي كورديدا

ليكو لينهوهي ئهدهبي
رهووف مهحموودپوور
- مهريوان -
پيداچوونهوهي
ئهيو ب رۆسته م

ناسنامە

ناوی بەرھەم - خێزگەي سەیدی و خەرمانەي ئەدەب ، لە ئەزمونگەي ئەدەبي کوردیدا

نووسەر - رەووف مەحمود پوور

پیداچوونەوہی - ئەيوب رۆستەم

پیتچنین - ھێرۆ مەحمود پوور

وینەي سەر بەرگ - موسا مورادی

سالی چاپ - ۲۰۰۷

لەسەر ئەرکي (جەمیل ھەورامی) لە چاپدراوہ.

مافی لە چاپدانەوہي بۆ نووسەر پارێزراوہ.

پیرست

بابهت
دهسپیک لاپه ره ۷

بهشی یه کهم (شروقه و شیکاری)

که سایه تی سهیدی و نه گهریک گومان ۱۲
شیوازی شیعریی ۲۴
(زمان، دهسکاری زمان، هارمونی وشه و دهنگ، کیش، خیتابی
پارادوکسیانه، وینه کاری، فران، که سایه تیینی)
چمکی نهوین وزه کای سهیدی ۵۳
سهیدی و سروشت ۶۱
توخمی رهنگ و رههندی سهیدی ۶۶
سهیدی و کولتوور ۷۱
سهیدی و ته ریقهت ۷۸
تارۆز ۸۴
که رهسته ی شیعریی ۸۷

بهشی دووم (دهقی شیعریی)

نه ری رهنده کهم ۹۳
چوون کو ی عه ودالان ۹۴
چراغ دل بهستم ۹۶
دلّه شهیدای مهست ۹۷
دولبهر ۱۰۲
دل نالانه شهن ۱۰۴
سهنگی هه واران ۱۰۶
شه مال ۱۰۸

۱۱۰	شیرین په یوه ندهن
۱۱۲	شهرابو و عه شقی
۱۱۵	سهیدی عار نیهن
۱۱۷	عهرزه داشت
۱۱۹	قیبله م ویر نه بی
۱۲۰	قیبله م چی دونیا
۱۲۱	کوسالان وه شهن
۱۲۳	نه ورؤزگول خیزان
۱۲۶	وهیادی سالان
۱۲۹	هاره سه خته نی
۱۳۲	هیجری نه زانان
۱۳۳	یاچه یی بیچوون
	به شی سییه م (خویندنه وهی دهق)
۱۳۸	هاره سه خته نی
۱۵۹	ژیده ر

ئەدەبىي ئەوسايى كوردى، خودان چەپكى تايىبەتمەندى و زەرىفكارى
ئەدەبىيە، كە بەشىك لە سامان و كۆلتوورى نەتەۋەيى پىكەدەھىنى.
ۋەستانەۋە و ئاوردانەۋە لەو سامانە، بەھاكانى بزاڭى ماندوورۇخسارى
دەنگە نەسرەۋتەكانى گەل، دىنىتە قۇناغى شىرۇقە و ھەلپىرژىۋاندن.
ئەمەش بىژگە لە نرخاندنى ھەۋلى ئەدىبىانى بە بەھرى رابردو و
ئاگارداربوون لە چەندوچوونى بزاڭەكە، خزمەتە بە رەۋتى ھەنوۋكەيى
ئەدەبىي گە لەكەمان و بە ھەمان شىۋەش جىھانى.

نايىتە حاشاكردن كە سامانى ئەوسايى، بەشىكە لە ئەزموونى مۇڧ، بە
تايىبەتمەندى ئىرەبىيەۋە. ئاگارداربوونى جىلى نۆى و سەردەم لەو
ئەزموونە، زانىارى فرەتر و دەۋلەتمەندى رەۋتەكە و بەردەۋامىي بزاڭى
رۇشنىبىرى و نەشلەژانى ئەلقەكانى ئەم رەۋتەي بەدواۋەيە. ئەمەش
دەيىتە بىنەمى بە سەردەمانەترکردنى رەۋتى ئەدەبىي و چالاكى تاكە بە
بەھرىكان. ئاندرە مالرۇ لاي واىە : چ شىۋاز و كەسايەتییەك نىە كە لە
كىلانى ئەۋىترەۋە نەھاتىبىتە دەر*.

نابى بىيىنە فرامۇشكارىي كە مۇڧ بە دىرژەي بوونى خۆى، خاۋەن
زەينى شاعىرانە بوۋگە. لە ھەر قۇناغ و دۇخىكدا، زەكاي خودان بەھرە،
بە پىي سەردەم، بوونيان رەخساۋە و بىنجيانگرتوۋە و بوونەتە خالىقى
ئەۋ بەھا زمانىە كە ھەنوۋكە ۋەك شەر بانگى بوون و لىكدانەۋەي بۇ
دەچپرىت.

لاي زۇر دەنگى خاۋەن را، ناۋانانە سەرتايىبەكان، ۋەك ھەۋلى شاعىرانە
دىنە بانگچى. بەۋ بۇنەۋەسە كە ۋەك خىلقەتى وشە و داھىنانى
خەيالمەند، دىنە پۇلىنكارى.

« ژرار دونزال » ۋەك كەسايەتییەكى خاۋەن را ، لاي واىە: ئەۋكەسەي بۇ
يەكەمجار رۇخسارى جوانى بە سوورەگول چواند، شاعر بوو.

«شىئلى» دەلى: جۆرەكانى ئاخاوتن، لە سەردەمى زارۆكى بەشەردا شىئەر بوون.

«مەك لىش» لەسەر ئەو باوەرپە كە شىئەر لە ھەموو زمانەكان دا، شىئەرە. جىياوازى زەمەن و زمان، بە ھۆى سرۆشتىيەو ھەبىتە ھۆكارى جىياوازى.

مروقى كوردىش لە بازەنى ئەو باوەرپانە بەدەر نىە. بە پىي فاكته بەردەستەكان، سەرەتاي ميژووى شىئەرى كوردى (بەپىي بەلگەى نووسراو و بەردەست)، بە سەدان سال بۆپيشتەر لە شىئەرى فارسى دەگەرپتەو. حاشاي ليناكرى كە شىئەرى ھۆرمۇزگان، بۆ سەردەمى ھىرشى ەربەكان بۆ سەر زىدى كوردان دەگەرپتەو. (نىومى يەكەمى سەدەى يەكەمى كۆچى). لەو كاتەشەو ەوتى شىئەرى كوردى لە بەردەوامىدا بووگە. ھەر چەند دووچارى ھەوراز و نشيو بووييت. بەتايبەت لە دەقەرەكانى باشوور و رۆژھەلتاي كوردەوارى، زاراوہى گۆران، بە گوژمتر وەك زمانى دىنى (يارسان) و زمانى ئەدەبى، لە برەودابووہ. پولئ خاوەن بەھرە، بوونەتە خالەقى چەپكى دەقى شىئەرى و ئاوەدان ھىشتنەوہى ئەوجاخى كولتوور و دەولەمەندكردنى. ھەر لە خالەقى نەناسراوى شىئەرى ھۆرمۇزگان تا خاوەن باوەرپانى يارسى و زۆرى دىكە. سەيدى ھەورامى، يەك لەو ئەلقانەيە كە بەردەوامى شىئەرى كوردى فاكتمەند ئەكەن.

دەقە شىئەرىيەكانى سەيدى ھەورامى، وەك ئەلقەيەكى شىئەرى كوردى دىنەئەژمار. نەك پيشەنگ يان بالادەست، بەلكو وەك نوينەرى جىليك لە شاعىرانى زاراوہى گوران بەرسەرنجە. دياردەى رەوتىكە كە پاشتر لە لايەن مەولەوى تاوہگۆزىيەو دەگاتە لووتكە.

بە باوەرپى من، سەيدى يەك لە سيكوچكەى شىئەرى كوردى لقى گۆرانە. ھەر وەك « نالى و سالم و كوردى » چۆن سى كوچكەى ئەدەبى كوردى لقى سۆرانى پىكدىنن، ئاوەھاش (بىسارانى و سەيدى و مەولەوى)،

سېڭوچكەي ئەدەبى كوردى، لقى كلاسكى گوران پىكدەھىنن. ئەم سېڭوچكەيە، ھەركامەو بە جۆرىك، دەبنە خاوەن شىۋان و كارىگەرى بە سەر رەوتەكەوۋە دادەننن.

سەررەپاي ھەموو ئەوانە، سەيدى ھەورامى، خودان دەنگى ناسك و زولال و ھەستىزۋىنە. بەداخەو، لە ئاستى شىاۋى خۇيدا بايەخى پىنەدراوۋە و بەرھەمەكانى، نەكەوتوونەتە بە سەرنج و شرۇقە. ھەر بۇيە لە ژىر سىبەرى خەستى بېسارانى و مەولەويدا، ونبوۋ. لە حاللىكدا، بەرھەمەكانى، خاوەن جىاۋازى و تايبەتمەندى و خالى ئەرىنى بەرچاون.

لاى سەيدى، وشە لىپ و كەيلى عەشق و خۇشەويستىيە. بە جۆرىك كە بە جاران لە ئاۋىرەي وشەكانەوۋە سەررېژ ئەكات و كچ و گول و گوندو باخ و دوندى ولات ئەگرىتەوۋە. عەشقىك كە ھەر لە سەردەمى ھەرزەكارىيەوۋە تا دەورانى پىرى و كەنەفتى دەگرىتەوۋە و ھاندەرىكە بۇ چاندنى تۆمى خۇشەويستى لە دل و دەروونى جەماوۋەدا. عاشقىك كە بە جاران كەوتۆتە بەر تانە و ئازارى ناحەز و رەقىب.

بە سەرنجدان بەو راستىيانە و بەوقەناعەتەوۋە كە چەپكى لە شىعەرەكانى سەيدى ھەورامى، جىگى لەسەرۋەستان و تىرپامانن، كەلكەلەي ئاوردانەوۋە لە بەرھەمەكانى داگىرىكرىم. نايشارمەوۋە كە روانىنى من بۇ شىعەرەكانى سەيدى، گۆشەنىگى تايبەت بە منە و دۇنيا بە بوونى گۆشەنىگى دىكەشم.

شىعەرەكانى سەيدى لە ئاست دەقى كلاسكى كوردىدان. ھەرچەند لەوانەيە بە روانگەي ھەنوۋەكەيىوۋە لىكبدرىنەوۋە.

بەشى يەكەم:

« شروۆقە و شيكارى »

كەسپتى سەيدى و ئەگەرېك گومان

ساللەھايە، پرسىيارېك خزاوئە سەر كەسپتى سەيدى و ئاخۆيەكى بەسەريەو سەوزاندو. ئەو ئاخۆيەش بەسەر ئەو گومانەو بەنجبەستە كە سەيدى، يەك يان دوو كەسە؟ ئاخۆيەك كە ھەرەك پرسبەركردنى چەند كەس بوونى پىرشالىار، سەيدىشى گرتوتەو. ئەمەش بوئەتە ھۆسازى لىئاويەك كە توئىژىنەو و شروڤەى بە ئەرى كرەو.

تا ئىستا چەپكى بۆچوون لەم پىئاوئەدا خزاوئە بەرسەرنجى بەردەنگ و دووتوئى دەقە نووسراوئەكانى كىبىخانەى كوردى. ئەم رادەربىيە نايەكسان و ناويكچووويان پىو بەرچاوە.

ھەندى لە دەنگەكان لەسەر ئەو قەناعەتەن كە سەيدى ھەورامى، ناو شىعەريەكە، كە بەسەر دوو كەسى جىادا براو. لايان وايە ئەگەر بوئى سەيدى يەكەم و سەيدى دووم، رەواترە. وەك بەرپىز ھەمەئەمىن كاردۆخى لە سەرەتاي دىوانە كۆراوئەكەى (سەيدى) دا ئەلئىت: « بەعزى لە خوئىندەواران و شارەزايانى كوردۆستانى ئىران ئەلئىن كە سەيدى دوان بوون. يەكيان زۆر كۆنە، ئەوى ترىشان تازەيە. بەلگەشيان بۆ ئەمە تەنيا ئەوئەيە كە ھونراوئەكانى سەيدى بەعزىكيان بە شىوئەى ھەورامى كۆنە، باقىشيان بەوشىوئە كۆنە نيە.» ۱

ھەرچەند مەخابىن ئەم توئىژەرە ئامازەى بە ناوى ئەو بەعزە خوئىندەوارەى كوردۆستانى ئىران نەكرەو.

سدىق بۆرەكەيى(سەفى زادە)، لە بەرگى يەكەمى مئژوووى وئىژەى كوردىدا، لە سەر ئەو باوئەپىە كە سەيدى دوو كەسن. بە سەيدى يەكەم و سەيدى دووم ناويان ئەبات. پىي وايە سەيدى يەكەم سالى ۸۵۰ى كۆچى لە دىي رەزاو، ھاتۆتە دونيا. بەلام سەيدى دووم ناوى موئەمەد سلىمانە و سالى ۱۱۸۹ لە دىي خانەگاي نيزىك پاو، لە دايكبوە.

ناوبراو به داخه بۆ ئهوهی که عه لائهدین سه جادی و موحه ممه دی مه لاسا حیب ، تووشی هه له بوونه و هونراوه کانی سهیدی دووه میان به هی سهیدی یه کهم زانیوه. که واته ئه و دوو که سه باوه پریان به دوو سهیدی نه بووه. ۲

حه مه ئه مین کار دۆخی، بۆخۆی له سه ره ئه و باوه ره یه که سهیدی، ته نیا یه که س بوه و ئه لیت: به لام من وائه زانم که سهیدی هه ره یه کی که.

توانیویه به هه ردوو شیوه که هونراوه ی جوان و ریک و پیک دانیت. ۳
بابامه ردووخ رووحانی، خاوه ن کتییی (تاریخ مشاهیر کرد)، له به رگی یه که می میژوه کهیدا، به پشتبهستن به وتاریکی رۆژنامه ی ژین، ئه لیت: له رۆژنامه ی ژینی ژماره ۱۳۸۱ برورای ۱۳/۲/۱۹۵۸ زایینی، وتاریک به زمانی کوردی و له ژیر ناوی «شعر و شاعره کانمان» سه بارهت به سهیدی وه ها هاتوه: سهیدی له کوتایه کانی سه ده ی ۱۵ ی زایینیدا ژیاوه و ۴۵۸ سال پیش ئیستا کۆچی دوایی کردوه و له گوندی ره زاو (له گونده کانی هه ورامان) نیژراوه. ناوبراو بیژگه له شاعیری، له دهرمانگه ری و گیاناسیشدا خاوه ن زه کا بوه. به یاریده ی دهرمانی گیایی نه خۆشه کانی چاره سه ره کردوه.

ئه و لای وایه که سهیدی یه کهم ، ناوی سهی موحه مه د سادق، کوری سهی عه لیه که له نیوه ی یه که می سه ده ی ده هم دا ژیاوه. ۴
باشتر وایه بۆ راستکردنه وه ی ئه و بۆچوونانه، روو له ده قه شعریه کانی دیوانه چاپکراوه که ی سهیدی بکه ین و به هه لپرژێواندن ده قه کان، به ره و که سیته ی سهیدی شوپر بینه وه.

زۆر که سیته ی، بۆ وینه ئاندره مالرۆ لایان وایه : شه رحی راسته قینه ی ژیا نی هونه ره مند، شه رحی هونه ری ئه وه. داستانی کارایی و توانا کانی له پیناو گۆرانکاریدا. **

به لیكدانه وه ی شیعره کان و بهش به حالی خۆم، پیم وایه دوو هه ناسه ی جیاواز به شیعره کانه وه ده بینرین. دوو هه ناسه که بانگی دوو که سیته ی

جياواز ئەدەن. ھەرچەند من باوەرم بە بوونی دوو سەیدی نىيە و لام واىيە
 كە سەیدی تەنيا يەك كەسە، لەوانە يە بەيازيكى كۆنى دەسكە وتبى كە
 بە نووسىنەو، يان دەستكارىکردنى ھەندى لە شىئەرەكانى ئەو بەيازە،
 بووبىتە سەبەبى مانەو ھيان. ھەرچەند ئەگەر وا بووبى، بە ئاشكرا
 كاريگەرى شىئەرەكانى ئەو بەيازە، بەسەر دەقەكانى سەيدىيەو ھە ديار و
 بەرچاوە. كاريگەرييەك كە جارجار بوەتە ھۆى بەكاربردنەو ھى وشەكان
 و جارجارەش لاسايىکردنەو و جارجارەش دەستكارىکردنەو بەرەو بە
 سەردەمكردن. ئەگىنا جياوازي بنەرەتى بە سىمى ئەو دوو ھەناسە
 شىئەريەو ھە ديارە. بۆ نموونە چەند تەوەرە يەكى جياوازيگري ئەو دەقانە
 ئەكە مەو:

يەكەم: جياوازي وشەكان

لە شىئەرە كۆنەكاندا، لە چەپكى وشە كەلك وەرگىراو كە زۆر كۆن. لە
 چاوشىئەرە رەوانەكانى سەيدى، ئال و گۆرى زۆريان، لە رووى
 زمانەوانىيەو بەسەرداھاتو. پىتەكان ھاتوونەتە گۆرانكارى و وشەكان
 بەرەو بەرەوانبوون كاژيانخستگە:

وشەى كۆن: { ئۆرمون – لىقو – نىشاتو – ئەز – تە – ئەشك – مۆنگلە –
 مېر – كرۆنى – كەرار – مېشەر – ھەكل – كىبە – زۆم – نيون – ھەردە
 – مەجوولە – مەمەلجى – گيۆن – پەرڤونە – خويت و ... }
 وشەى نووى بەكاربراو لە شىئەرەكانى سەيدىدا: { ھەورامان – لوا –
 نىشاتە – من – تو – عەشق – مانگە – مەرگ يان مەردەى – قورعان
 – قەرار – مەحشەر – عەقل – قىبلى – زام – نوئ يان تازە – شىت –
 مەژنوون يان مەجنوون – مەمى – گيان – پەروانە يان پەپوولە –
 ویت و ... }

سەرنجدان بەو وشانە، لەو نىك گۆرانكارى داسەپپو بەسەر ھەندى لە
 پىتەكان بەديارنەخات. وەك:

گۆرانی «و» بۇ «ا» لە ھەندى جىگەدا. ئۆرۈمۈن : ھەورامان — لىقۇ : لوا — مۈنگە : مانگە — زۆم : زام — گيۈن : گيان — پەرقۇنە : پەروانە. گۆرانی «ف» بۇ «و». ھەرچەند ھەنووكەش لە ھەندى گوندى دەقەرى ھەورامان، بە ھەمان شىۋە دىتە گوتار. وەك گوندى دزاوەر و نۆدشە. بەلام بە گشتى و بە تايبەت لە دەقەكاندا دووچارى گۆرانكارى ھاتوہ : لىقۇ : لوا — پەرقۇنە — پەروانە.

لە چەپكى وشەدا لە برى «ق»، «ك» ھاتوہ. ئەمەش پيشانئەدات كە لەوانەيە پىتى «ق» لە زمانى كوردى ، بەتايبەت زاراۋەى ھەوراميدا، رەسەن نەبىت.

ئەشك : عەشق — كروونى : قورعان — كەرار : قەرار — ھەكل : عەقل — كىبلە : قىبلە و

ھەندى وشەش بە كاژ خستىن، پاكژ بوونەوہ لە پىتە زيادەكان، رەوانتر بووگن : مەلجى : مەمى — مۈنگلە : مۈنگە — خويىت : ويىت. لىرەدا پىتى قورسى «خ» ھەروەك ھەندى وشەى دىكە، ھاتۆتە قرتان. وەك مەخشى، كە وشەيەكى ئاقىستايىيە و لە ھەوراميدا بە قرتانى «خ» كەى بوہ بە مەشى. لە سۆرانىشدا بوہ بە مىش.

ھەندى وشەش ئال و گۆرى يەكجاريەكيان بەسەردا ھاتوہ.

ئەز : من — كروونى : قورعان — نيۈن : تازە — مەنا : مەنج و ...

لە ھەندى وشەشدا، «ھ» بوہ بە «ع» وەك : ھەكل : عەقل ، ئاۋەز.

دوۋەم : بەگفت بوونى جياۋازى لە تەوەرەى عەشقدا

لە ۋەسف و چمكە عاشقانه كاندا، دوو رەوت و روانگە و كردارى جياۋاز بەرسەرنجن. لە دەقە كۆنەكاندا، ۋەسفەكان، ۋەسفيكى راشكاۋانە و ۋەك راستين. ھەستىك دىتە بانگدان كە لە زارى ئەدەبىي و شاعرانەوہ دوورە و ھەروەك ھى ئاپۇرەى جفاتە. رەنگە ھاۋارى عاشقانه لاي ھەركەسىكى دىكەش ھەربەۋجۆرە بىتە گوتن. لە گەل ئەۋەشدا لە شىعرە كۆنەكاندا، ناۋى سى كچ دىتە سەرزار كە ۋەك خۆشەويستى خاۋەن دەق، دىنە

بانگه شه: (نیشات - ریون و شیرین). هەرچەند مامۆستا کاردۆخی لە سەر ئەو باوەرپەریە کە رەنگە حەز لە وەنەوش ناویکیش کرابێت. نەک هەر ناوی کچەکان بە لکۆو ناوی باوک و شوین ژیانی ئەوانیش هاتۆتە جاردان: نیشاتەو کاکە بارۆمی — ملوو ژیاور مەبوو شیتوو نیشاتی . بەمجۆرە بەدیارە کە عەشق، لە دەقە کۆنەکاندا، عەشقی کەسیە و لە بەر ئەوەی لە زاری شیعەرەو نەهاتۆتە پەیف، نەیتوانیوە ببێتە هەمەگیر. ئەگینا، حەز و هەستی شاعیر، ئەگەر شاعیرانە ببێتە زار، هەمەگیر دەبێت و دیترانیش، حەز و ئاواتەکانی خۆیان لێیدا دەخویننەو. بۆ نموونە: (شینی خالۆی کۆماسی بۆ لەیلی، یان مەولەوی بۆ عەنبەرخاتوون، یان عەشقی نالی بۆ حەبیبە و وەلی دێوانە بۆ شەم).

کەچی ئەو رەوتە لە شیعەرە تازەکاندا ، پێچەوانە دەبێتەو. زاراو، شاعیرانە، هەست بە دەم سۆسکە شیعەرەو ئاودیوی دیترانیش دەبێت و لای بەردەنگ ، وەک هی خو ، دیتە حەز لیکردن. (سەرنجی هارە سەختەنی بە).

لە شیعەرە تازەکاندا، ناوی کەس قەت دەکرێت و دیتە پیاور. عەشق، بە دەم زاراوێهەکی رەها و تۆخەو دیتە گوتار. بەمجۆرە، دەبینە بەردەنگی دوو زاراوێ جیاواز کە هەرکامەو بە جۆریک باسی عەشقمان بۆ دەکەن:

– لوو ژیاور مەبوو شیتوو نیشاتی

نیشاتی شیوانانیش عەیش و نیشاتم

نیشاتۆ کاکە بارۆمی خلتۆ

خەمیش بەرگم، پەژارەش بۆ خەلاتم

– ئەری رەندەکەم، ئەری رەندەکەم

ئەری هەمی نازار شوخی رەندەکەم

ئەری نازەنین دل پەسەندەکەم

تۆ هەر ئەو خواجەو من ئەو بەندەکەم

تۆ خۇ شەرتت كەرد، بەينەت دارەكەم
واتت ھەرتۆنى تاسەر يارەكەم

سېيەم: زمان و رېتمى شىئەرىيى

لە دەقە كۆنەكاندا، سەرنجىكى ئەوتۆ بە جوانكارىيى ئەدەبىيى نەدراوہ.
ئاهەنگ قورس و قەلسە. دەق لە خزمەت مەبەست و ويستە. بەھرى
ئەدەبىي و وردەكارى ھونەرىيى پېۋە ناديارە :

برۆ دەرويش لوۆ سەيروۆ وەلاتۆ

نەنیشتۆ ھېچ وولاتيۋنە، نەساتم

لوۆ ژيوار مەبوو شيتوو نيشاتى

نیشاتى شىونانش عەيش و نیشاتم

نیشاتۆ كاكە بارۆمى خلىۆ

خەميش بەرگم، پەژارەش بۆ خەلاتم

بەلام لە شىئەرە تازەكاندا، ئەو رەوتە پېچەوانە دەبىئەتوہ و رەوتى
ئەدەب و بۆنى بوونى شىئەر، دېنە بەرچاۋ. بايەخە ئەدەبىيەكان دېنە
بەرسەرنج و زەوق و بەھرى خاۋەن دەق، بە سىماي شىئەرەكانەوہ، بە
دەنگە. ئاهەنگ، رەوان و ھەست ناسك و لەزەت بەخىشە:

ئەرى رەندەكەم، ئەرى رەندەكەم

ئەرى ھەي نازار شوخى رەندەكەم

ئەرى نازەنين دل پەسەندەكەم

تۆ ھەر ئەو خواجهو من ئەو بەندەكەم

تۆ خۇ شەرتت كەرد، بەينەت دارەكەم

واتت ھەرتۆنى تاسەر يارەكەم

يان: پارچە شىئەرەكانى ھارە سەختەنى و ياشىخ سەنەم و نەورۆز گول
خيزان و ...

چوارەم : نوکته‌یه‌ک به سیمای شیعره‌کانی سه‌یدییه‌وه دیاره که ئاماژە به خالیکی گرنگ ئەکات. خالیکی که چارپەری ئەوه‌یه که خاوه‌نی ده‌قه کۆنه‌کان، نه مه‌لایه و نه قورئانیشی خویندوه. له خالیکی‌دا به پێی زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کان، سه‌یدی هه‌ورامی مه‌لا و عالمی دینی بووه :

تۆنی حه‌یات و نه‌فه‌سم ساسی مه‌نا که‌را که‌سم
که‌لامولاًو بابۆیم قه‌سه‌م من هه‌ر ئیډم گوڤتاره‌نی

شاعیر لی‌رده‌دا سویند به‌و قورئانه ئەخوات که له سینگی باوکی دایه. دیاره به‌پێی عورف ، ئەگه‌ر که‌سیک بو‌خۆی قورئانی خویندی، سویند به‌و قورئانه ئەخوات که له سنگی خۆدایه، نه‌ک ئەوه‌ی که له سنگی دیترا‌نه!! ئەمه‌ش خالیکی به‌رچاوه‌ بو‌ به‌دیار خستنی جیاوازی که‌سیتی خاوه‌ن ده‌قه کۆن و نویکان.

پێنجه‌م : که‌ئه‌لیم له‌وانه‌یه سه‌یدی به‌یازیکی ده‌س که‌وتبی که شی‌عری شاعریکی سه‌رده‌می کۆنتری لی نووسرا‌بێته‌وه، یه‌ک له فاکته‌کانم ئەو شپ‌رزیه به‌رچاوه‌سه که به سیمای شی‌عره‌کانه‌وه دیاره. به‌جۆریک که به‌جاران له یه‌ک فه‌ردیشدا، له هاوچه‌ش‌نی کۆن و نویی یه‌ک وشه‌ که‌لک وه‌رگیراوه:

نه‌ژیفانو، مه‌ژیفۆ بی ته‌ ساتی حه‌یا‌ته‌منی حه‌یا‌ته‌منی حه‌یا‌تم
نیا په‌ی تو قه‌رار و ژبوو تالا به‌رینی شه‌که‌رم، قه‌ندم، نه‌باتم

وه‌ک دیاره نموونه وشه‌ی کۆن و نوی له‌م دوو به‌یته شی‌عره‌دا به‌روونی دیارن. به‌تایبه‌ت که وشه‌ی «ته» و «تۆ» به‌شوین یه‌ک‌دا هاتوون. پیم وایه ئەگه‌ر شاعیری ئەم به‌یتانه زۆر کۆن بوایه وشه‌ی «تۆی» به‌کار نه‌ده‌برد.

نموونه‌ی ئەم جۆره کارانه له شی‌عره‌کاندا زۆره. بو‌ نموونه:

{ زیل و دل — من و ئەز — ئاشک و عاشق — قه‌س و وه‌س
— ریۆن و ریحان — } ئەم کاره واپیشان ئەدات سه‌یدی

که لکه لهی ئه وهی له سه ردا بوه که جارو بار لاسایی شیعره کۆنه کان بکاته وه.

له وانیه سهیدی له بهر هوگریی زۆر، ئه و شیعرانهی له گه ل شیعره کانی خۆیدا نووسیبیته وه، که نادیار بوونی شاعیر و شه رحنه دانی، بوته وهی ئه و لیلییه.

هه رچه ند ئاشکرایه که له هه رشوینیکدا، شاعیر هه ولیدایی له وشه کۆنه کان که لکوهر بگری، له ره وانی و جوانی هونه ریی شیعره که که مبه و ته وه و ده سکاری به ئه نقه ست، به ئاشکرا هاوار ئه کات.

له برینه وهی ئه م ته وه ردا و به پئی فاکته کانی نیو ده قه کان، ترووسکه یه ک ده خه مه سه ر ژینگه ی سهیدی. ئه مه ش له و بنه ماوه سه رچاوه ده گری که ده نگۆیه ک بوته هه لا له سه ر ده رپرکردنی باوه ری ناتبا سه باره ت به شوینی له دایک بوون و ژیا نی سهیدی هه ورامی. لای هه ندی باوه ری ده رپرکراو، سهیدی له ده ور به ری ره زاو، له دایکبووه. که چی هه ندی تر، شوینی له دایکبوونی ئه و به خانه گای ده قه ری پاوه ئه زانن. هه ربه و جوړه، له سه ر شوین ژیا ن و هه ساوگه ی تا هه تاییشی جیا وازی هه یه.

ئه وهی که سهیدی له کوئ له دایکبووبی، گرنگیه که ی به سه ر هه ز لیکردن و هه لبژاردنی خۆیدا، بار سه نگ نابیت. ئه گه ر سهیری به ره مه کانی سهیدی بکهین، نه خشه ی جوگرافیا یه کی به رته سک و کور تووله ئه بینین که به جار ان له شیعره کانی سهیدیدا، دوویا تبوه ته وه. ئه و ده قه رانه ی که وه ک شوین ناو، له شیعره کانی سهیدیدا، ها توون، له په نه کانی ده ست ناترا زین: { هه ورامان (مه به ست شاری هه ورا نی ته خته)، سه رو و پیری، ژیاور، کیوی ئه ودا لآن، کو سالآن، کاوه، پیررۆسته م و به ده گمه نیش له م جوگرافیا یه دا پیترا ز ئه بیت و ناوی چه ند شوین ناوی دووره ده ست وه ک: له یلاخ، زریبار، شیراز، شام، هیندوستان و... } ئه بات. که دیاره ژینگه ی به حه زی خۆی له چه ند گوندو کوستان که له خولخولا که یه کدا، دینه

خەرىتە، ناترازىت. ژىوار - سەرۋوپىرى و ھەورامانى تەخت. گىرنگ
ئەۋەيە خوشەۋىستى ئەو گوندانە لە دەروونى شاعىردا نەھادىنە
بوەتەۋە و لە تاقگەى شىئەرەكانىيەۋە سەررېژىكر دۋە.

- ئەز (ئورۆمۆن) مەكانم بى و ولاتم

(سەرۋوپىرى) خۋاى گىرەن خەلاتم

- لوو (ژىوار) مەبوو شىتوو نىشاتى

نىشاتى شىونانش عەيش و نىشاتم

- (پىررۆستەم) وىران، كەس نىەن تىش دا

وىرانىش مدۆ جەرگم بە نىش دا

- رلفىت گىرنجو و خاۋەنى، سەرلۋولەنى سىاۋەنى

چنۋوروو راگاو (كاۋەنى)، كەمەندە يا شامارەنى

- ۋەختەن سارپىژ بو خاترشان جە داخ

لەت بىنان ۋەعەزم گولگەشتى لە يىلاخ

- كاتىت زانا گىرم قارە پىسەو موساى عەسام شارە

(ژىوارم) كەرد (زىبارە) نىشات ئەر بەى توّم پەى نارە

خالى بەرچاۋ ئەۋەيە كە لە سەرجم بەرھەمەكاندا، چ ئاماژەيەك بە

شۋىن ناۋىكى دەقەرى پاۋە، كە بە باۋەرى ھەندى بىردەر بىرى ھىژا، بە

شۋىنى لە دلىكبۋونى سەيدى ئەزانن، نەكراۋە. بى ئەۋەى من بمەۋى

ئەو باۋەرە، رەتېكەمەۋە، پىرسىارىكم لا ھىروژاۋە. سەردەمى مندالى

پىبىرەۋەرى وروئە. يادەكانى سەردەمى زارۋكى قەد نايەنە فەرامۆشى و

ناحەزى. ئاخۇ چۋنە مامۆستاي ناسك خەيال، چ ئاماژەيەك بە شۋىن

ناۋىكى دەقەرى زايىنى خۆى ناكات؟ ئاخۇ بە چ كوۋىستان و

ھەۋارگەيەكى ئەو دەقەرەدا نەگەپاۋە و لە سەرچاۋەى كەۋسەرى ۸ ھۆلى

ئاۋى نەنۆشاۋە و تەنانەت كاۋوكەمەرى شاھۇ نەگەپاۋە؟ يان چ

ھۆكارىكى ترە كە سەيدى لە ژىوار بەۋلاۋە پاتراز ناكات و چاۋ لە

جوانىيەكانى ئەو دەقەرە خەملىۋە دەقۋوجىنى؟!!!

هه‌رچه‌ند هه‌نوکه مه‌زاری سه‌یدی هه‌ورامی له گوندی ژیاوهره و سالی ۱۳۷۲ کوچی هه‌تاوی، بۆ خۆم سه‌ردانمکردوه و ده‌فته‌ریکی بیره‌وه‌ریشم به سه‌رموه دانا، تا هه‌رکه‌س سه‌ردانی مه‌زاره‌که‌ی ئه‌کات، بیره‌وه‌ری خوی تیدا بنووسیتته‌وه. ئاخۆ ئه‌و ده‌فته‌ره هاتبیتته پاراستن یان ئه‌ویش به ده‌ردی سه‌دان ده‌فته‌ری پر له شیعر و نووسینی تری ئیمه چووبی؟

(شی‌وازی شی‌عری)

الف - زمان:

زمان، لای سه‌یدی خراوته به‌سه‌رنج. بایه‌خیکی ئه‌وتوی دراوته‌ی که بگره له بایه‌خاندنه‌که‌ی زمانیلانی هه‌واچه‌رخ، کهم به‌هاتر نه‌بیته‌شاعر تیکۆشاوه به ده‌س بردنه نیو زمان، له چه‌ند سووچی‌که‌وه بیته کردار و له‌م ره‌هه‌نده‌دا، شی‌وازیکی خۆسان، بنه‌ره‌تینیت. هه‌رچه‌ند به پیی شروقه‌کردن و پۆلینکاری، دیتته سه‌لمانن که له سه‌رده‌می سه‌یدی هه‌ورامیدا، هیشتا بایه‌خی ئه‌وتۆ به زمان وهک خودی زمان نه‌دراوه و پتر زمان له پیناو مه‌به‌ست و ناوه‌رۆکدا هاتۆته گۆره‌پان. ئه‌م بۆچوونه‌ش به سیمای ده‌قه‌کانی کوردی و فارسیه‌وه، پتر دیاره. به‌لام سه‌یدی، بگره له‌به‌ر تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی زاری هه‌ورامی، که‌وتۆته نیو بازنه‌ی زمان و به پیی سه‌رده‌م، زۆر به کاریگه‌ری و جه‌خته‌وه، خستووویه‌ته به‌ر سه‌رنج. بگره یه‌ک له‌و جیاوازیانه که له نیو به‌ره‌مه‌کانی وی و بیسارانی و وه‌لی دیوانه و مه‌وله‌وی و ... به‌رچاوه، هه‌ر ئه‌م سه‌رنجدان به زمانه بیته. دستکاریکردنی زمان لای سه‌یدی، له چه‌ند گۆشه کرداری‌که‌وه دیتته بزاف، که ئاماژه پیکردنیان، باسه‌که فاکتیه‌ندتر ده‌کات:

۱- له فه‌رده‌کاندا، به تیکه‌لکردنی وشه‌ی زمانه جیاوازه‌کان هه‌ستاوه. به‌م کاره‌ش ده‌ستیداوه‌ته جۆریک گه‌مه‌ی زمانی که تایبه‌ت به (سه‌یدی)

و پيشتر لهو، نمونهي ته نجامداني هم كارو، زور كه م رنگه. هم
ته زمونه، سه ره پاي كاري زماني، جورېك ليك نيزيخستنه وه و
يه كانگيريش بانگه پيشته كات. جورېك هه ولدانه بو دهر بر كردني ته و
راستيه كه هه روك چو و شه ي زمانه كان، ته توان به يه كگرتن،
و شه سازي بكه و دهر پري مه به ستن، هه به و جور هس، مرؤفاني
سه به زمانه كان، ته توان پي كه وه بژين و بالاپه روهر ي و به كويله گهري چ
بايه خ و مانايه كي نيه. ته وه تا مرؤفه كانيش، هه روك و شه كان ته توان
ببنه مايه ي جوانسازي.

— به لو تفش مه كه رو حه ق ئيمه چاره

ته گه ر نا، من خه لاسيم ني چو هاره

— شه و رو من جه دامان و هرنه دا دست

بو انام تا جه لاش هه رچيم نه دل هه ست

— سه د كه دامه نت و هربي جه ده ستم

هه ر غولامي توم هه ر تا كه هه ستم

— به بالينم ته گه ر تو به ينه ته ي حوور

مه داروو بي ته تاقه ت ، ماگنو و دوور

— دو زلف عه نبه رين په خشان و رو شن

به هه م تي كه ل بيه ن چوون سوبح و دهيجوور

— وهش عاشق مي كشد چشم سياهش

بشبابانش سياه سورمه كله ي توور

وهك دياره له به يته كاندا، و شه ي هه ورامي - سو راني - فارسي و

عه ره بي، تي كه لاو كراوه. خه رمانيك هاتوته به رده ست كه له هه و لي

چه پكي كولتوور سازي تراوه.

هه رچه ند هه ولدراوه به جورېك و شه فارسي و عه ره بييه كان ئيره يي

بكري و روا له تي كوردي و هه ر بگرن. دابه زيني و شه ناكوردييه كان، يان به

واته يه كي دي، ته و تي كه لانده، له بايه خ و جواني ده كه كان كه منا كاته وه و

نابیتته هوی قهره تی بگره توانرابی بهم ئەزموونه، تامبه خشیی، شاباشی شیعر بکریت.

ب — دەسکاریکردنی زمان و به ئیره ییکردنی وشه ی بیانی بویری و لیها توویی شاعیر به دەسکاریکردنی وشه و ته نانه ت به پیکهاته کانه وه دیار و به هاواره. له هەر شوینیک ههستی به پیوستبوون کردبی، دریغینه کردوه و دەستبه کار بووه. ههولەکانیش له پیناو رهوانی و ساف و لووسی شیعره کانی بوه. جار و باریش له ژیر پیوستی کیشدا به و کاره ههستاوه. بۆ نمونه پیکهاتی : جه خوی ته رسه، واته له خودا بترسه، به قتکردنی «ج» توانراوه بکریتته خاوهن تایبه تی جیاواز. (خوی ته رسه). که هاوزا سورانیه که ده بیته: (خودا بترسه). که هه مان مانا له خودا بترسه ی لی هه لده کرووشینری. به لام به تایبه تمه ندی ئەده بی و کرداری شاعیرانه وه.

— قارم که رد، که به مانا سورانییه که «قارم کرد» ه، پیکهاته یه که بۆ ده رپرکردنی ههستی تۆران و ناحهزی و نارهزایی. سهیدی به تیکدانی ئەم پیکهاته، توانیویه به ره و وشه شکینی و دەسکاریکردنی زمان ههنگاو بهاوی.

کاتیت زا گیرم قاره پیسه و مووسای عهسام شاره که له بری «قارم که رد»، ئەلایت: «گیرم قاره». یان له بری ئەوی بیژیت: «عهسام شان»، ئیژیت: «عهسام شاره».

له زۆر شوینیشدا ههول دراوه وشه بیانییه کان ئیره یی بکرین و به وەرگرتنی قالبی ئیره یی، بخزینە نیو هه مانه ی وشه ی کوردی و له خزمهت دهوله مهندی زمانی کوردیدابن.

— ملک الموت، ئەو فریشته گیانکیشیه که له دهق و کولتووری دینیدا، به جاران ناماژه پییکراوه. لای سهیدی ده بیته: مه لکه مووت. که بهم کاره، سه ره رای خزمهت به زمان، جوړیک تارۆز، له پیناو نارهزایی شاعیرانه، دیتته بریسکانه وه.

– به قیام. (روی من مه شغول به قیامم بی). ئهو وشهیه له بری پیکهاتهی «خهریکی قیام کردن بووم»، دابه زیوه. که روخساریکی شاعیرانهی به خووه گرتوه.

– برۆسان: (وهختی برۆسان گولان ههزار رهنگ)، وشه ی برۆسان، وشهیه کی دهستکردی سهیدییه. ماناکهی سهوزبوون یان روویدی فارسییه. ئهم وشهیه له رسکانی سووانی گیراوه و به شیوازی ههورامی قالبریژکراوه. بهم کاره توانراوه وشهیه کی جوان پیشکەش به زمانی کوردی بکریت.

ج – هارمونی وشه و دهنگ:

چینی پیت، وشه و دهنگ، له زۆربهی بهرهمهکانی سهیدییا، بانگچری موسیقایه کی تایبتهت و زهریفکاری تهلاری شیعریه. له چهپکی شیعری شاعردا، دابه زینی پیت، وشه و دهنگ، ئهوپهری خزمتهت به هارمونی و موسیقا، دهکات. تنراوی ئهم پیتانه، به جوریکه که له نهجهیهک له موسیقای شیعردا ئهخاته گهر که ئه بیته هوی لاواندهوهی ههستی بهردهنگ. ههچهند ئهم شیوازه پيشتر له لایه ههندی شاعیرهوه بهر سهرنج بوه، بهلام لای سهیدی ده بیته خاوهن دوخیکی تایبتهت و بهرجهسته، که سهمفونیایهک له ههسته وازی دیته زپاندنهوه:

– بینایی دیدم شای سۆسهن خالان

ئی دهسته بهستهی مهستی گولالان

که له نیو فەردی دووهمدا، دووپاتبوونهوهی پیتهکانی {ه – س – ت – ی، لهگهل وشهکانی: دهسته – بهسته – مهست و دهنگهکانی: دهس + ته – بهس + ته – مهس + تی} جوریک هارمونی و موسیقای تایبتهت پیکدینن که سهرنج راکیشه.

ههروهها له فەردی:

هارهی ههراسان ههردهی ههردهگیل

وهس دهور ده نه ویت چوون دیوانهی ویل

مۆسیقا وەگۆ دینى كە سەرنج بەرە. ئەم تايبەتییە بە جاران لە دەقەكانى
سەیدى ھەورامیدا دووپا تەبوە تەوہ:

خیزا شوعلەى نوور وەختى ھۆرئزا
بە خیزا یایش رەستاخیز خیزا

یان:

تا گەردوون گەردى من نەدۆ بە باد
قیبلەم نەمشۆم ھەرگیز تۆم جە یاد

كە سەرەپرای «گەردوون و گەرد»، دابەزینی لە شوین یەكى «دۆ لە نەدۆ،
شۆ لە نەمشۆ، تۆ لە تۆم» دا، ئاھەنگبارانى شعری سەیدى لە ئاسمانى
حەزدا، بە خورتر دەكات.

ئەكرى بێتە گوتن كە مۆسیقا و ریتى شیعری سەیدى، لە زۆر شویندا
گریبەستى سۆز و عاتیفەى شاعیرە و لەگەل ناوەرۆكى پڕھەستاویى
دەقدا تەبا و بەساز و یەك ھیلە.

بۆ وینە ئەوكات شاعیر ئەیھەوئیت چەپكە گۆل بە ئازیزیكى
پیشكەشبات تا بێتە سەلماندى ھەستى خۆش ویستنى ئەو، بە روونى
وھا چرینىك بە نەرمى و دلنەوازى وەپەیف دئیت:

بینایى دیدەم شای سۆسەن خالان

ئى دەستە بەستەى مەستى گولالان

بگیرە جە دەس ئى كەم تالەوہ

بنیەش بەو گونای موشكىن خالەوہ ...

ئەو كات دەكۆشى تا حالەتى خیتابى بەخۆوہ بگرى و لە داخوړیندا، لە
بەھەلەبوون، ھارە وەئاگا بئینئیتەوہ كە بە زیادى بە نازى لەیل بەحەزەو
بەناھق ھیندە نازكىشیدەكات، مۆسیقاش رەوتى سوار و زال و
ئاگاكەرەوہ، بە خۆوہ دەگرى:

ھارەى ھەراسان ھەردەى ھەردەگیل

وہس دەور دە نە وئیت چوون دیوانەى وئیل

ئانه شیرینهن دلّبەر دلّستان

دلّ چیت مهسانۆ به مهکروو داستان

به بهین و بهقاش هیچ مه به خهړه

جهفاش سهه بارهن، وهفاش یهک زهړه

چه نی کهس تاسهر ههرگیز یار نیهن

یاری ساحیب شهرت، وهفادار نیهن

سهرنجدان به زۆربهی دهقهکان، هاوتهبایی ویست و ههست و موسیقا
لهگهل عاتیفهی شاعر، شیلراوو هاوزا، وهدهنگ ۶ دینی.

د: کیش

سههرپای به دهکردن و ههولّ بوّ برهوپیدانی کیشی خوّمالی کوردی،

چهند تایبهتمندی له ئاست کیش، له دهقهکانی سهیدیدا بهرچاون:

الف: دهرچوون له کیشی دهبرگهیی (۵+۵) و تاقیکردنهوهی جووری دیکه

ههر له گوپپانی کیشی خوّمالییدا، بوّ نموونه کیشی ۸ و ۱۲ و تهنانهت ۱۶

برگهیی، له فهردهکان دا بوّنموونه:

۱- کیشی دهبرگهیی ۵+۵

وهر عهزمت کوشتهی دلّی مهجنوون خوون

رهزای دلّی من چه نی رهزای توون

یان:

سهیدی پهری عهشق چوون قهیسی سانی

مهردهیش وهشتهرهن جه زیندهگانی

۲- کیشی خوّمالی ۸ برگهیی ۴+۴، که ئهم کیشه خوّمالیه، به تایبهت له

گوپپانی جهماوهردا، بهگهړه.

پیسهو مووسای عهسام شاره

کاتیت زانا گیرم قاره

نیشات ئهر بهی توّم پهی ناره

ژیوارم کهرد زریباره

۳- کیشی ههجایی ۱۶ برگهیی ۸+۸ یان ۴+۴+۴+۴

ئەر من گنیم چه ملهم چه میمش، چی ناننه وهرینی خه میمش
شهر بهت وهرینی چا ده میمش، ویم خاس که رینی چار خویم
ب - دەرچوون له کیشی خو مالی و که لکه لهی تاقیکردنه وهی کیشی
عورووزی عهره بی :
نه گول مه ندهن جه گولزارا نه بولبول
مه دو بولبول به کاپولدا پهری گول

یان:

شهرابوو عه شقوو تو ساف و زولالا
به له زهت وهش بنوشای توند و تالا
هه رکام له و دو فهرده که له دو پارچه شیعی جیا هاتوونه ته
دهسچنکردن، سه ره به به حریکی تایبهت له کیشی عورووزی عهره بین که
له ریگهی ئه ده بی فارسی و ئه ده بی عهره بییه وه، گه یشتوونه ته نیو
هه مانهی هزر و زهینی سهیدی هه ورامی. هه رچهند ئه زموونکاری سهیدی
هه ورامی ناقولایی کیشی عهره بی به به ژنی شیعی کوردی گوران هه وه،
به رجه سته یه و ئه مهش بگره هوکاری سه ره کی شاعیریکی وه ک سهیدی
هه ورامی بووبیت، تا له سه ره ئه و ریبازه نه جه ختینی و زور پیداگری
له سه ره نه کات و لیی بکشیت هه وه. ئه گینا ئاشنایه تی سهیدی له گه ل کیشی
عهره بی به دیاره و ده قه کانیش جاپدهری ئه وهن که به کردار بوونی ئه و
کیشه له لایهن شاعیره وه ئامازه به و راستیه نه کات که ئه زموونکاری
شاعیر له پیناو تاقیکردنه وه دا بوه و دریزه پینه دانیشی هه ره له و پیناوه دا
دیته به رچاو.

نه ک هه ره سهیدی، به لکو شاعیرانی پاش سهیدیش، (مه به ست شاعیرانی
به رجه سته و ناوداره)، له قوتابخانه ی گورانه کاندای، توخنی کیشی
عورووز نه که وتوون و زور ژیرانه و مه ند، به تیگه یشتن و ئه زموون

وهرگرتن له کرداره کانی سهیدی، به لای کیشی عه ره بیدا نه چوونه و کیشی خو مالی هه جایبان پاراستوه.

ه: پیکهات و ئیماژی نوی و سه رنجبه ر

له تایبه تیه کانی شیعی سهیدی، خستنه به ردهستی چه پکی ئیماژ و وینه و پیکهاتی نه سواو و تایبهت به شاعیره که بوونه ته هو کاریکی به رجهسته له پیناو ملکيه تی و جوانکاری، له دهقه کاندا.

وهختی پامه نیان وه بالای که مه ر

نه خاکی پاشان گولان مه نیان سه ر

له م فه رده دا و له ته وه ره ی به رباسدا، چه ند هونه رکاری سه رنجبه ر، دیار و قوتن. پیکهاتی بالای که مه ر، که وه ک ویه نه یه کی وه ستاو دیته به ر چاو، وینه زمانیه کی جوانه که به که لکوه رگرتن له بالای بو به دیار خستنی قهواره، کاریکی شاعیره یه. به تایبهت که بالای بو وه سفی قهواره ی مرو ف دیته گوتن. ههروه ها دابه زاندنی وشه ناوی «که مه ر» بو ناوی کیو، کاریکی به رچاوه. به باوه پی من له پیکهاته دا، له وه هونه ره ی که ئه م رو به «جینشینی» دیته وه سف، ئه وه پی که لکوه رگیراوه. له ناو چه پکی وشه ی هه بوو بو هاوتایی «بالا»، ئه م وشه یه جیگیر بووه و ههروه اش بو که مه ر. که واته هانتی ئه م دوو وشه یه له خووه و هه رمه کی نه بووه وئامازه بو زه کا و خاوه ن به هره یه کی به هره مند له هونه ر و زه کای شیعی ئه کات.

به هه مان شیوه سه رجه م فه رده که ش، که خاوه ن وینه ی به جمه و سینه ماییه، له خویدا جوان و شاعیره یه و له خه یالکی پر به هره وه سه رچاوه یبه ستوه.

ئه لیت : کاتیک کیژوله نازداره کان که بو کویستان هاتوون، پی دهنین به سه ر بالای گوله کاندا، گولان، له بری زیزبوون و دلگیری و ناسزا پیگوتن، سه ری ریژیان بودائه نوین و له به رده میاندا ده چه مینه وه.

که واته خه مینه وه و لار بوونه وهی گول و گیای ترت و ناسکی که مه ر، نه خه تایی پیش لکردن له لایهن کچانه وه، به لکوو ئه رکی ریژگرتن و سه ردانه واندن له لایهن گوله کانه وهیه.

له هه لکرینی لیكدانه وهیه کی تر له م ته وه ردها، ئه کری بیژین که گولان که خاک بوون له ئاست توژی پیی کچانه وه دینه چه مینه وه و کرنوشبردن. که هیمایه که بو خو به که مزانی گولان له ئاست خاکی پیی کچان. لیره ش له شه پی نیوان دوو جوانیدا، جوانی گول و جوانی کیژ، پشکیل ده که ویته ده ست کیژ و گول ده بیته کرنوشبه ری به ریپی کچان.

عه جهب باده ن، عه جهب هه ورهن، عه جهب وهشت

چ خاس خاس نم مه دو سارا و دهر و دهشت

له م فه ردها، توفان و بۆرانیکی ترسینه ر و زه به ند دیته وه سف. وینه هیه کی ترسناک و قورس. گیرانه وهی واقعیکی رووداو، به یاریده ی چه ند وشه ی ده سچنکراو، به جوریک که گوزارشت له و رووداوه ده کن. دووپات بوونه وهی چه ند جارهی وشه ی «عه جهب» به سامناکی رووداوه که چه ند جار ه ده کاته وه. دابه زینی ئه م وشه یه، نه ک ته نیا له جوانی به ره مه که، ناقرتینی و نابیته هو ی قه لسی و ناحه زی، به پیچه وانه وه، هوکاری به سامی و قورسی رووداوه که شه و مایه ی هه سونه رکاری ئه ده بییه. ئه گه ر شاعیریکی که م ئه زموون و که م به هره به وه ها کاریک هه ستایه، له وانه بوو ببوایه ته مایه ی شیوینه ری و ناهونه ری.

هاتنی پیکهاتی نم مه دو، که وینه هیه کی تایبه ت ئه خاته به رسه رنج. دیاره له کاتی باراندا، ئه وه ئاسمانه که به سه ر زه ویدا ده خرۆشی و بارانی به سه ردا ده بارینی. که چی سهیدی له م وه سفه سینه ماییه ترسینه ردها، ده لی که زه ویش (نم) ئه دات. واته ئه ویش ئاوی لیده ته قی. که ئه مه له خویدا، ئاماژه یه هه م به گرانی و توندی توفان و هه م بیرخه ره وهی چه کایه تی توفانه که ی نووچه، که گوایه هینده قورسبووه، ته نانته له دلی زه ویشه وه ئاو دهریه ریوه.

له گهل ئه وه شدا، هه لێژاردنی پیکهاتی ناسکی «نم مه دۆ» له نیوگرم وهوړی، ئه و توفانه دهگمه نه، جوړیک کرداری شاعیرانه یه، که نه ته نیا نابیته هوی نزمکردنه وهی به گوژمی توفانه که، به لکوو جوړیک ناسکیش دینیته نیو وینه کانه وه. گرنگ ئه وه یه ئه م کاره دژبه ره، له ره وتی وینه کاریی پرچووله و توفانی بوونی کهش و هه واکهش که مناکاته وه.

هه بوونی چه پکی هاوشیوهی تر له دهقه کانی سهیدیدا، ئه خوازن تا بهردهنگی چالاک، به گوړ و وزه یه کی تره وه، له سه ره به ره مه کانی تیرامانی هه بیت.

(شاخه ی سوېح - نه وروزی بازوو - کو ی زوخواو - قیمه ی جهرگ - تیخی عه فو - سه رمایه ی ئه فسوون - په رده ی ناز و ...).

چه پکی وینه ی پرجموچوول و نه وه ستاوو سینه مایی له جوانکاریه کانی سهیدی هه ورامین . وهک:

بالای ویم په خشان بالاش بکه ردام

داخه نه مه ندا، ئه وسا بمه ردام

سهیدی له بری پیکهاتی «به یه گه یشتن، ده سه ملانکردن، ماچکردن و ...» له پیکهاتیکی نوی، ناسک، شاعیرانه و زهین هه ژین، که لکوهرده گری، که بالای خو په خسانی بالا دولبه رکردنه!

دوو لیموی وه شبووش ته رحی شه مامه

جمه جمشانه نه یه خه ی جامه

ویناندنی وینه ی جوان، به جوانکردنیکی چه ند هینده، له کاره ئه فسووناویه کانی سهیدی هه ورامییه. وهک ئه م وینه جوان و دلرفینه که ده بیته هوی جوانترکردنی جوانییه کانی ئافرهت. خالیکی به رچاو لهم وینه سازیه دا ئه وه یه که شاعیر وینه کان ده گوازیته وه بو وینه سازیی بالاین. ئه و نالییت مه کی یار به ته رحی شه مامه له یه خه ی جامه که یه وه له ره له ریانه، به لکوو پیچیک به وینه سازیه که ئه دات و ئه لییت دوو لیموی یار به ته رحی شه مامه له نیو جامه که ییدا جمه جمیانه.

ئەمەش بەردەنگ چالاکدەكاتەوہ بو ئەوہی خۆی لە کاربەدات و بگاتە
ئەو ئەنجامەى كە دوو لیمو، ھەمان دوو مەمكى یارن. كە بەم ھونەركارى
و پيچاندنە، ئەز دەلیم وینەسازىی بالاین. ئەم زاراوہیەشم لە
رەوانشناسى بە قەرز ھیناوە و لە دەقى ئەدەبیدا گونجاندوو مە.

د: خیتابى پارادوڤكسیانە

لە ھەندى دەقدا خیتاب، یان جارجارەش وینە و دیمەنى دژبەك
دابەزیون، كە لە دیاردە جوانەكانى شیعرى سەدیدن. وەك:
ئەر ژیرنى شیئە، بگنە نەپرای عەشق ...

لیزە و لە خیتابیكى دژانەى ھاوكتادا، لە ھەردوو وەسفى ژیر و شیئ
كە لکبراوہ و بەجوړیكى جوان لە بئەستى یەكدا، دابەزیون.
ئەلئیت: ئەگەر ژیری ئەى شیئە، بکەوہ سەر ریگەى خۆشەویستی

یان: پیکهاتەى تیغى عەفو لەم شیعرەدا:

ھەرچەند گوناھكار گوناش فیشتەرەن

تیغى عەفوى تۆ بەپراو تیژتەرەن

ئاساییە كە لە حالەتى ئاساییدا، تیغ بۆ برین و كوشتنە، كەچى لیژەدا،
لەگەل لیژوردن، دیارە لیژوردنیش بانگەشەى لیخۆشبوون و لیژوردن و
چاكسازییە. كۆکردنەوہى ئەو دوو دژە، بۆ یەك مەبەست، كاریكى
لەبەرچاوە.

لەم فەردەشدا، دژبەریەكى بەرچاوە دەبینرى كە بگرە وەسوہسەى ئەوہش
بخاتە بەر سەرنج كە وەك خەساریك، لیكبدریتەوہ و بیئە شروڤەکردن:

نە گول مەندنە جە گولزارا نە بولبول

مەدۆ بولبول بە كاپۆلدا پەرى گول

كە لە نیو فەردى یەكەمدا، ئەوترئیت: لە گولزارەكاندا، نە گول ماوہ و نە
بولبول، كە چى لە نیو فەردى دووہمدا، دەوترئیت: بولبول بۆ نەمانى
گول بە كاپۆلى خۆیدا، دەكئیشئیت. مەلووم نیه لەو گولجارەدا كە گول و

بولبول، به فهوتاووی و نهماوییی هاتوونهته وهسف، ئەو بولبولانه، له
کوێوه هاتوون که بو گول کهوتوونهته شیوهن و ههرا؟!

و: سهمای وشه

بایهخدان به وشه و دهنگ، وهک دوو له بوون رسکینی زمان، که سارتر
واتهنی، بهدیار دهکهووی که شاعیر روانگهیهکی ئامرازویستی بو زمان
نیه و به جاران له کرداری شاعیرانهدا، وشه، وهک شت «ئامران»
دهقۆزیتهوهو بایهخینهداتی، و بهم کارهشی له روانگهی سواوی نیشانه
بوونی وشه و زمان پاتراز ئەکات.

هههچهند لهوانهیه شاعیر له سهردهمی خۆیدا و به پێی دۆخی تایبهت،
رۆحیسی ئاگاداری وها روانگه و تیوریهک نهبووبیت، بهلام نهوهی
هاوچهرخیش مافی رهوای خۆیهتی به پێی سهردهمی خۆی بکهویته
شرۆقهی بهرههههکانی ئەوسایی و له تیوریه ههبوهکانی ههنووکه
کهک وهبرگریت. له وها روانگهیهکهوه، ئەکری وها شرۆقهیهکیشمان
له دهقهکانی سهیدی ههبیت. هههچهند به باوهری من، ئەو بایهخانه به
بهرههههکانهوه دهبریسکینهوه و بوونی خۆیان جار ئەدهن. ئەمهش بو
خاوهنیهتی بههره و زهکای شیعرێ لای شاعیر دهگهڕیتهوه.

ههه ئهوهیه که له شیعرهکانی سهیدیدا، بهجاران ههست بهوه ئەکریت
که وشه، وهک خۆی و لهبهر بوونی خۆی دابهزیوه و بایهخینراوه. به
تایبهت له چهپکی پیکهاتدا.

نهک هههئوه، بهلکوو له ئیماژ و پیکهاتهکاندا، ههست ئەکریت وشهکان
دهستیانگرتوه و خهریکی سهما و ههلهپهپکین.

– وهختی شاخهی سوبج ئەو گرۆی رهندان

کۆی کلاف نهدۆش موشکین کهمهندان

– وهشهن خهپهیی پای پۆل رهندانش

وهشهن، شیرین خاوسای سههههاندانش

ھەر لەو دوو ھەردەدا { شاخى سوېج ، گرۆى رەند ، كۆى كلاف ، خرپەى پا ، پۆل رەند ، ساي سەھەند و ... } كە ھەركامەو بۆخۆيان بىرخەرەوھى چەپكى تايبەتمەندى و بوونى بەديارن و چين چين جوانى جار ئەدەن، كە مەرزوووزى و ھەسانەوھى بەردەنگى بەدواوھىيە و بەردەنگ بۆ خۆى دەتوانى بە پيى ئاست و جوۆرى زەين پريى خۆى تايبەتمەندى و ويستى لى ھەلكرپىنى و لە رەھەندى تەداعيدا، بىتە گەمەى داھيئەرانە.

پول والرى، لە سەر ئەوباوھريە كە لە شيعردا، وشە، ھەلدەپەرى و لە پەخشاند، خاوەن رەوتى ئاساييە.

لە زۆر بەرھەمى سەيديشدا، بەردەنگ ھەستەكات وشەكان لە حالەتى ئاسايى بەدەر و بەخۆوھگرى حالەتيكى تايبەت و نائاسايى و نائاشنان:

– ھارەى ھەراسان ھەردەى ھەردەگيل

وھس دەور دە نەويت چوون ديوانەى ويل

– بينايى ديدەم شاي سووسەن خالان

ئى دەستە بەستەى مەستى گولالان

لەم وشانەدا ھەستەكريت وەشەكان جەميانگرتوھ و غەرقى حالەتى جەزبە و سەمان. چەند گونجاوھ ئەو بۆچوونەى سارتر كە ئەلئيت:

وشەى شاعيرانە، بۆ خۆى دونيايەكى بچووكى شيعرە. ھەر وەھا جەخت

ئەكاتەوھ كە وشە لاي خەلكى ئاسايى لىنى و دەستەمۆيە، بەلام لاي

شاعير، وەحشى و بەرەل. لاي شاعير، وشەكان، شتە سرۆشتيەكان

نين، ھەرەك گيا و درەخت بەسەر زەويە سەوز دەبن و دەخەملن. ۷

جياواز بوونى دونيا و مەبەستى زۆر وشەى نيو شيعرەكانى سەيديش،

بە خۆوھگرى وەھا قەوارەيەكن و لە وەھا رەھەنديكەوھ ديئە

پۆلئىنكارىي.

ويئاندىن، لە دوو ھيلى ئاسۆيى و ئەستوونيدا:

زهین و خه‌یال، له پیناو بونیادنانی جوانکاری و زه‌ریفی له وینه‌سازیدا، له دوو هیلی ئاسۆیی و ئەستوونی، دینه ئافرانندن. شاعیر، به یاریده‌ی زه‌کاو و به‌هره‌ی شاعیرانه و به‌ئاگایی له‌چهند و چوونی ئامرازه هونه‌رسازه‌کان، به‌ره‌هم و دهق، دینیتته دونیای بوون. هه‌رچهند هه‌رکام له‌و دوو هیله، خاوه‌ن گه‌ری تایبه‌ت و سیماساز له‌ دوخی جوانکاری هونه‌رین، به‌لام لای هه‌ندی ره‌خنه‌گرو توێژهری ئه‌ده‌بی، هیلی ئەستوونی خاوه‌ن گرنگیه‌تی پتره و ته‌شک و قه‌واره‌ی دهق، دینیتته دیاریکردن. بۆ نموونه، هه‌مه‌ره‌زا شه‌فیعی که‌دکه‌نی، له‌ کتیبی «صور خیال در شعر فارسی» دا ئه‌لێت: «ئه‌گه‌ر بمانه‌وێ له‌ سه‌ر هه‌رکام له‌م دوو هیله، له‌ دوخی خه‌یالدا، قسانبکه‌ین، ده‌بی باوه‌رپکه‌ین که‌ به‌شی هه‌ره‌زۆری بایه‌خدان به‌ ده‌قی ئه‌ده‌بی، به‌ لای هیلی ئەستوونی و ته‌شکی گشتی ده‌قه‌وه‌یه که‌ له‌ بینای شیعردا خاوه‌ن گه‌ری سه‌ره‌کی و بنه‌مایین»⁹

به‌لام ئه‌ده‌بی ئه‌وسایینی کوردی (شیعر)، هه‌روه‌ک هی ده‌راوسیکانی (ئه‌ده‌بی فارسی و ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی)، ئاوری که‌متری به‌و گرنگیه‌ داوه و له‌ سه‌ر هیلی ئەستوونی قسه‌یه‌کی ئه‌وتۆی بۆ کردن نیه. ئه‌مه‌ش نه‌ک ته‌نیا له‌ ئه‌ده‌بی کوردی، به‌لکو وه‌ک وترا بۆ شیعرێ فارسی و عه‌ره‌بیش ده‌گه‌رته‌وه که‌ دوو له‌ سه‌رچاوه‌کانی موتالا و خویندنه‌وه‌ی خوینده‌وارانی کورد بوون.

دوکتور هه‌مه‌ره‌زا شه‌فیعی که‌دکه‌نی و دوکتور عه‌بدولحو‌سه‌ین زه‌پینکووب، له‌ (صورخیال در شعر فارسی و شعربی دروغ شعر بی نقاب)، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ قه‌ناعه‌ته‌ن که‌ له‌ ئه‌ده‌بی کلاسیکی فارسیدا، بایه‌خیکی ئه‌وتۆ به‌ هیلی ئەستوونی نه‌دراوه و شاعیران پتر له‌ هیلی ئاسۆیی دا هاتوونه‌ته هه‌ول و کردار.

شه‌وقی، وه‌ک یه‌ک له‌ هه‌لپه‌رژینه‌رانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی، سه‌باره‌ت به‌ بایه‌خدان به‌ هیلی ئەستوونی له‌ شیعرێ عه‌ره‌بیدا، بۆچوونی نانه‌رینی

ههيه و لای وایه ئەم هیلە، بۆ بایه خپێدان، نەكەوتۆتە بەرسەرئنج و کاری لەسەر نەكراوە.

ئەو ئەلێت: « راستییەكەى ئەمەیه كە قەسیدەى عەرەبى، یەكانگیرى گشتى، تا ئەم سەردەمەى ئێمەش نەناسیووە. بگرە هۆكارەكەى ئەو بەیت كە شاعیرانى ئێمە، لە سەدەكانى ناوەراستدا، شیئەرى سەردەمى نەفامییان كردبوو بە سەرمەشق و لە شیئەرى سەردەمى نەفامیشدا، ئەم یەكانگیرى بە هیچ جوړىك بوونى نیە. قەسیدەى سەردەمى نەفامى هاوشیۆهێى تەواوى لە گەل كەش و هەواى (بیابان)دا ههیه كە هەموو شت لەبەر دەگرێ» ۱۰

شەفیعى كەدكەنیش لای وایه: بەركورتى هیلێ ئەستوونى خەيال لای شاعیرانى فارس، تا رادەیهك بۆ قەوارە و قالبى شیئەرى ئەوان ئەگەر پێتەوه كە رووبەرێكى بەرفراوان لە جوانكاریدا بۆ خەيالاندنى ئەوان ناكاتەوه ۱۱

وەك راستییەك، شیئەرى كوردى بەتایبەت زارى گۆران، كە بەسەر ئەدەبى ئەوساینى كوردیدا زالبوو، لەم قەرەتییه بەدەر نیە و لەو گۆرەپانەدا بایه خێكى ئەوتۆ بە هیلێ ئەستوونى نەدراوە. هەرچەند نابێ بێتە فەرامۆشكردن كە ئەم بڕیارە بە پێى بایهخ و را هەنووكەییەكان دێتە دەنگ و چ مەرج نیە كە شاعیرانى ئەوساش هەر وەك هەنووكە بیریان كردبێتەوه، یان بایهخى ئەدەبیان هیئەبێتە بەین. لە گەل ئەوەشدا، نابێ ئەو بۆچوونە وەك مۆتلەق بێتە فەرزكردن، چونكە ئەكرێ بەجوړىك ئەو رەنگدانەوهیه، هەرچەند كرچ و كال، بە شیئەرىكى وەك شیئەرى هۆرمۆزگانەوه هەلكرێنێ. ۱۲

بە پێچەوانەى هیلێ ئەستوونى، هەولەكان لە هیلێ ئاسۆییدا خراونەتە گەر و خڕ بوونەتەوه. وینەكان بە شیۆهیهكى تاك و تەریك دابەزیون و لە پارچە شیئەرهكاندا ریزكراون. ئەم رەوتى بایه خدان بە هیلێ ئاسۆییه، بە گۆژمەوه لە شیئەرى كلاسێكى كوردى، هەر لە هۆرمۆزگان

تا دهقهکانی قوتابخانهی یارسی و بیسارانى و مهولهوى و نالى و مهوى و ... هاتوته کردار.

ئهمهش بوته هو تا وشه و وینه، له پارچه شیعرهکاندا، به تنراوى و پیک په یوهست، دانهبزن و ئه و رهوته ترنجرأوى فهردهکان بکریت که له راستهى هیلى ئاسویدایه. ئهمهش بوته هو تا ههرکام له فهردهکان، بوخویان پارچه شیعریک بن و مانای سهربهخو به خووه بگرن. به واتیهکی تر، له نیو پارچه شیعرهکاندا، فهردهکان خاوهن سنوورى سهربهخون و فدرالییهکی ئهدهبی بهرقه راره. ههرکام له فهردهکان خاوهن جوانکاریى هونهرى و مانا و مهبهستی تایبهتن و به ته نیش دینه په یف. به جوریک که له زوربهى ههره زورى دهقهکاندا، قتکردن و لابردنى یهک له فهردهکان، زیان به قهوارهى شعر ناگهیه نیت و نابیتته هوى قهره تی.

ههر چه ند شیعرى سهیدی ههورامیش لهو بازنهیه بهدر نیه و به شیوهیهکی گوژماوى نایبته ترازان، به لام لیكدانهوه و هه لپرژئیواندنى بهرهمهکانى، ئه و راستییه درئه خهن که ئه زموونکاری ئهدهبی و وینه سازى خه یالى له چوارچیوهى فهردهکاندا هاتوته ئهکتیف و له زوربهى فهردهکاندا، وینه و ئیماژى جوان و شاعرانه به دیارن:

– ئاهووى سه یادش قیمة کهرد به تیخ
لاشه و جهرگ و دل، پیکاهه به سیخ
– تا پیچیاى به قهید بهندى دامه وه
تهن به نیش و دهرد، زوخوو زامه وه
– به ناله و گریان چوون ئازیز مهرده
په ی چیش ریژانى، دهروون پی دهرده

– به سافى جهمین وینهى جامى جهم
بالا چوون سهرو، گول باخچهى ئیرهم

– خیزا شوعلەى نوور وهختى ھوريزا

به خزيابيش رهستاخيز خيزا

– سوراھى له بريز، ساغر ئامادهن

وهختى نۆشاي مهين، خاتران شادهن

– شوخەن، وەش تەرھەن، بەرزەن، بولەندەن

سەرمايەى ئەفسوون، ھەم جادوو بەندەن

– پەردەى ناز جەپووش بەدەر بە لاوہ

بۆسە دەر بە قەوس قەمەر سىماوہ

چين چين دەستەى زۆلف خەم وەردەى جەمين

پەرچين نەدەوران گول باغچەى جەمين

سەرەپاي جەختى چر له سەر خاوەن بەھرەيى شاعير له ھيلى

ئاسووييدا، ئەكرى گۆشەسەرنجيكيش زۆم بكرىتە سەرھيلى

ئەستوونى. بەتايبەت كە لە ھيلى ئەستوونيدا پيگبەندى تەشك و

ناوەرۆك، كە بەرەنجامى سۆز و عاتيفە و خاوەن بەھرە بوون،

دەسمايەى جۆريك جەمەى زەين، بەرەو دەرپرکردنى مەبەستىكى تايبەت،

ديارىئەكەن. ھەربۆيە چەپكى له پارچە شيعرەكانى سەيدى، بەدەر له

تايبەتمەندى «فەردەكان» ، بە گشتى خاوەن پەيامى عاتيفى و جۆريك

بەسۆزى و ھاوتەبايى عاتيفى، بە سەر رۆح و ھەزى بەردەنگەوہ

پەرودە ئەكەن. بۆ نموونە لە پارچە شيعرى {ھارە سەختەنى دا}،

سەرجمەى ويىنە و ئىماژەكان، لە خزمەت جارپانى بيوەفايى «يار» دان.

يان لە پارچە شيعرى «دل ئالانشەن»، جۆريك ھەسرەتى پرعاتيفە ،

بۆ ھەبوہ ويەردەكان دەخريتەروو. ھەرودھا پارچە شيعرەكانى {دە

شەيداي مەست — دە ياد كەرە — چوون كۆى عەودالان و...}، بە

جۆريك جفين بەرەو بەردەست خستنى مانا و مەبەستىكى سەرەكى ، لە

بزاڤدايە و لە كۆتاييدا ھاوپەيوەندى و سۆزناكى عاتيفى لاي بەردەنگ

دئتە پەرودەبوون.

هه‌رچه‌ند نابی فەرامۆشکەین که شیعی کلاسیکی کوردی، بە گشتی لە هیلی ئەستوونیدا خاوەن بەه‌ره‌یه‌کی دە‌وڵە‌مە‌ند نیە. لە گە‌ل ئە‌و‌ه‌ش‌دا نابی چا‌و لە و سو‌و‌چە شک گ‌ر‌انە بن‌و‌وق‌ین‌ین که ئە‌ک‌ری ل‌ه‌و پ‌ین‌ا‌و‌ه‌دا زە‌ق‌ب‌ک‌ر‌ین‌ه‌و.

فرانە (ئ‌ی‌ع‌راق)

ش‌ب‌لی ن‌ه‌ع‌مانی ئە‌ل‌ی‌ت: بە‌و پ‌ی‌یه که ش‌اع‌یر خا‌و‌ن ه‌ه‌س‌ت‌ی‌کی بە‌ه‌ی‌ز‌تر لە د‌ی‌تر‌انە، ه‌ه‌م‌و‌و ش‌ت کار‌ی‌گ‌ه‌ری پ‌تری لە س‌ه‌ر دا‌د‌ه‌نی. ئە‌و‌ی‌ش لە ر‌ی‌گ‌ه‌ی بە‌ر‌ه‌م‌ه‌ه‌ شی‌ع‌ریه‌کان‌ی‌ه‌و ئە‌م کار‌ی‌گ‌ه‌رییە ئ‌ا‌و‌دی‌وی ئ‌یم‌ه ئە‌ک‌ات. ١٣

« بو‌ون و رو‌ودا و حال‌ت »، لە ل‌ای‌ه‌ن مر‌ؤ‌ق‌ه‌و‌ه‌ ک‌را‌و‌ن‌ه‌ت‌ه‌ خا‌و‌ن ئ‌ای‌یر‌ه‌یه‌کی ١٤ ت‌ای‌ب‌ه‌ت. ئ‌ای‌یر‌ه‌یه‌ک که بە زە‌ب‌ه‌ندی س‌ر‌ؤ‌ش‌تی د‌ه‌ن‌و‌ی‌نی و لە‌ب‌ه‌ر ه‌ؤ‌کاره س‌ر‌ؤ‌ش‌تی‌یه‌کان چ‌ه‌س‌پ‌ا‌و‌ه. ئە‌و‌ه‌تا مر‌ؤ‌ق‌یش ه‌ه‌ر بە‌و پ‌ی‌و‌ان‌گ‌ه‌ د‌ی‌ار‌ی‌ک‌را‌و‌ه، م‌ام‌ه‌ل‌ه‌یان لە‌گ‌ه‌ل د‌ه‌ک‌ات و لە‌س‌ه‌ریان د‌ی‌ت‌ه‌ ل‌ی‌ک‌دان‌ه‌و‌ه. بە‌لام ش‌اع‌یر، ن‌ه‌ع‌مانی وات‌ه‌نی، خا‌و‌ن ه‌ه‌س‌ت و ع‌ات‌ی‌ف‌ه‌یه‌کی بە‌ه‌ی‌ز‌تر و بە‌س‌ؤ‌ز‌تر لە د‌ی‌تر‌ان و مر‌ؤ‌قی ئ‌اس‌ای‌یه. ئە‌و‌ه‌تا بە‌ ج‌ار‌ان لە‌گ‌ه‌ل رو‌وب‌ه‌روو بو‌ون لە‌ گ‌ه‌ل ئە‌و د‌ی‌ار‌د‌ه‌ و حال‌ت و رو‌ودا‌وا‌ن‌ه‌، لە ئ‌ای‌یر‌ه‌ی پ‌ی‌و‌ه‌ر د‌ی‌ت‌ه‌ ل‌اد‌ان و ه‌ه‌س‌ت‌پ‌یک‌رد‌ن و د‌ی‌ت‌ن و ل‌ی‌ک‌دان‌ه‌و‌ی بە‌ج‌ؤ‌ر‌ی‌کی ت‌ر د‌ی‌ت‌ه‌بو‌ون. ی‌ه‌ک لە د‌ی‌ار‌د‌ه‌ جو‌ان‌ی‌ب‌ه‌خ‌ش‌ه‌کانی شی‌ع‌ری‌ش، ه‌ه‌ر ئە‌م ت‌ای‌ب‌ه‌تی‌یه ش‌اع‌یر‌ان‌ه‌یه. ب‌ۆ‌ی‌ه بە‌ ن‌اه‌ق ن‌ه‌یان‌گ‌وت‌و‌ه که جو‌ان‌ت‌ر‌ین شی‌ع‌ر، د‌ر‌ؤ‌ت‌ر‌ین‌یا‌ن‌ه‌.

ش‌اع‌یر ه‌ه‌و‌ل‌ئ‌ه‌د‌ات با‌ز‌ن‌ه‌ بە‌ز‌ین و ر‌ه‌ها لە م‌ه‌ز‌ن‌ه‌ و ئ‌ای‌یر‌ه‌ پ‌ی‌و‌ه‌ر‌ه‌کان، ب‌ی‌نی و و‌ه‌گ‌ی‌ر‌ی و پ‌ی‌ش‌ان‌ب‌د‌ات‌ه‌و‌ه. ت‌ال، ی‌ان ش‌یر‌ین. م‌رد‌و‌و، ی‌ان ز‌ین‌د‌و‌و. جو‌ان، ی‌ان ق‌ه‌ل‌س و ...

ئ‌ه‌م‌ه‌ش ب‌ۆ ئە‌و ئ‌اش‌و‌وب و ه‌ه‌رای‌ه د‌ه‌گ‌ه‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه که س‌ؤ‌ز و ع‌ات‌ی‌ف‌ه‌ و ز‌ه‌ینی ش‌اع‌یر دا‌د‌ه‌گ‌ری. ئە‌و‌ه‌تا لە شی‌ع‌ری ش‌اع‌رد‌ا، خ‌ؤ‌ش و‌ی‌س‌ت‌ن و ق‌ین‌ک‌رد‌ن و

تاریفدان و ویرانکردن و بونیادنانهوه، به مهزهنه‌ی شاعیر دیتته
په‌یف. بویه له شیعردا، بانگچری نا ئاویره‌یی بۆ هینه‌کانی پیوه،
ئاسایی و لهره‌وت به‌ره‌و به‌زاندنی پیوه‌ره‌کانی تایبه‌ت و
دهسته‌مۆی ئاپوره و جقات دایه.

سه‌یدی هه‌ورامیش، وه‌ک شاعیریک‌ی ناسک خه‌یال و خاوه‌ن زه‌کا، له
سه‌ر ئه‌و جوانکارییه‌ دیتته گۆره‌پانی ئه‌زموونکاری و له زۆر شویندا،
روو له هونه‌ری فرانیه‌یی ئه‌کات و شاعیرانه‌ پیوه‌ی ده‌خهریک‌ی.
وینه‌کاری:

خیزا شو‌عه‌ی نوور وه‌ختی هوریزا
به‌ خیزیا‌ییش قیامه‌ت خیزا
ئاوات و خوزگا:

ته‌نخوا‌ی دوو دیده‌ی ره‌مه‌د ره‌سیده
دریغ من بیام دوو هه‌زار دیده
سرۆشت و دیارده‌کانی:
عه‌جه‌ب باده‌ن، عه‌جه‌ب هه‌وره‌ن، عه‌جه‌ب وه‌شت
چ خاس خاس نم مه‌دۆ سارا و ده‌ر و ده‌شت
ئیش و هه‌سه‌رت:

جه‌سته‌م مه‌سوچۆ به‌ وینه‌ی کۆی توور
مه‌بوو به‌ قه‌قنه‌س چه‌رمه‌ییم بۆ توور

تاریفدان:

یا هه‌فت ئه‌ودالان دل پاک‌ی دل ساف
نامتان مه‌شه‌ووره‌ن جه‌ قاف تا به‌ قاف
– به‌سافی جه‌مین وینه‌ی جامی جه‌م
بالا چوون سه‌رو گۆل خونچه‌ی ئیره‌م

ئەبىنن لەو فەردانەدا و لە زۆرى تىرىشدا، لە سەر ھونەرى فرانەيى، شاعىر ھاتۆتە ئەزمونكارى شاعىرانە. ئەگەر تازەكار، يان ناشارەزايىەك بەو كارە ھەستابا، لەوانەيە ويئرانىكردبان. شەفيعى كەدەكنى، لە سەر ئەو باوەرپەيە: كاتى فرانەيى لە لايەن كەسانى كەم ھاز و بى ئەزمونەوہ بىتە كردار، نغزوكردنى بە دواوہيە. بەلام سەيدى، شىبلى نەعمانى واتەنى، شتە مەحالەكان بە جورىك پراكتيك ئەكات كە ئاسايى و سروشتى دىنەبەرچاو. ئەمەش بو زەكا و ھيىزى خەيال و شاعىرانەيى خاوەن بەرھەم دەگەرپتەوہ.

نەك بە تەنى لە فەردەكاندا، بەلكو لە پارچە شىعرەكانىشدا، مامەلەيەكى ھاوشيوہ لە گەل فرانەيى ئەكرىت. ئەم رەوتە نەريتە كۆلتوورپەكانىش دەگەرپتەوہ. بو نموونە دوغاي شەر كردن:

– دلە زووخال باى، دلە زووخال باى

بە ئاھى قورەت بە كۆى زووخال باى

كەسايەتيني (تەشخيص)

لە شىعەردا، يەك لە جوانكارپەكانى خەيال كەسايەتينيە. واتە كەسيىتى بەخشين بە ناكەس. دىتتى بەرچاو، يان بەرزەين، بەدەر لە باوہ عورفيەكان و بازنەكانى پيوەر. ئەم رەوتە وەك بەشيىكى ديار لە شيوازى سەيديدا بەرەنگە. ھەرچەند ئەم ھونەرە لە رەوتى ئەدەبى، بە تايبەت لە ئەدەبى فارسى و عەرەبى و كوردى، كە بو سەيدى وەك دايەن بوونە، بەردەوام و خاوەن بەھرە و بەرھەمە. ئەوہتا لای سەيديش فەرامۆشئەكراوہ و خەيالى شاعىر بەردەوام لە پەروەراندىدا بووہ. لای سەيدى، بى گيان، نەبينراو و ناديارەكانىش بەرسەرنجن و وەك بە خەسلەتە مرقانەكان مامەلەيان لەگەل دەكرىت. بە ھيىزى خەيال و خولقاندنى زەينى خاوەن زەكا و پەروەردەكراو، گيانيان پيدەبەخشى و وزە و جوولە و ھيىزان پيدەدەرى.

نابی ئەو راستییەش فەرامۆشکەین کە ئەگەر لە چاوی سەیدیەوه
بەرژێنە سەرۆشت، سەرۆشت و شتەکانی، کە یلی جوولە و تەکان و هەست
دەبینن، بە جوړیک کە هاوارچی ژیان و رۆح.

ئەزموونەکانی سەیدی هەورامی ئەو وتە بە نرخە ی کرویچەمان وەبیر
دەهیننەوه کە ئەلێت: سەرۆشت لە ئاست هونەردا گیلە و ئەگەر مروۆف
نە یخاتە دوان، لێلێکی تەواوە. ۱۵

ئەو تە سەیدیش لە دیاردە سەرۆشتییە کەر و کاس و پرسیرو تەکان، پەر
هەستی و پرتەکانی و پەرچوولە ییمان دەخاتە بەرچاو. هارە، سەنگی
هەوار، کیوی عەودالان و کۆسالان، گول و شەمال و سەگ و خەم و ...

حەمەرەزا شەفیعی کەدکەنی، لە کتییی (صورخیال در شعر فارسی) دا
ئەلێت: کەسینی، بە خشین سیفەتی مروۆفانیە، بە تاییەت هەستی
مروۆفانی بە شتە زەینیەکان. ئیسلأحە گشتییەکان و
رۆژەفە نامروۆفانیەکان، وەیان شتە بیگیانەکانی تر. ۱۶

سەیدی کە ئەپرژیتە نیو شتەکان، بە پیی هەستی دەروونی — کاتی
خوی مامەلەیان لە گەل ئەکات. ئەیانگریینی، هەلیانئەپەرەینی، گیانیان
پیدەبەخشی، ئەیانمرینی، بەنرخیانئەکات، سووکیانئەکات، پاسیان
پیدەکات، بیرەوەر یان پیدەگیریتەوه و ...

ئەوانەش کە دەبنە خاوەن سیفەتی بەشەری، هەبووی نادیار و دیاری
بیگیان و حالەت و وەرز و کات دەگرینەوه. بوۆ نمونە، بەرد،
هەبوویەکی بیگیانە. بەلام لای سەیدی هیندە زیندوو و گیاندارە کە بگرە
زۆریک لە مروۆفەکانیش نەتوانن ببە خاوەن رۆحیات و هەستیکی
بەوشیوویە. ورد بوونەوه لەم پارچە هەلبەستە زیاتر وەها روانگەپەک
بە رەواتر دەکات:

سەنگی هەواران، سەنگی هەواران

سەنگی سیارەنگ کۆنە هەواران

جای بەزمی رەندان، نیشانگە یاران

تەختى خالخالان نازك نازداران
جەزەل مەزانوو سوفيەد سەنگەنى
ئىستە سەبەب چىش سيارەنگەنى؟
كۆن عەيش و نىشات نەوودھارانت
كۆن ئاھووى رەندان پۆل نازاران؟
سەرخار چوون تۆ كويى؟ عەنبەر بۆشان بى
دايم ئامۇشۇ وەلای تۇشان بى
ئىستە جاي ئەوان چۆلەن، ويرانى
ئەحوالى ئەوان تۆ چىش مەزانى؟
ساكە ئىد شەفت سەنگى سيارەنگ
بە ئاھوو نالە لىم ئاما بە دەنگ:
ئەحوالى دەردم دىوانەى بى ھۆش
مەر نەزانى چى بىم سىياپۇش!
ئەوسا من ھامراز خال قەتاران بىم
تەكپەگەى رەندان پۆل نازاران بىم
رەنگم سفىدبى چوون رەنگى كافوور
شەوقى جەمىنم ديار بى جە دوور
ناگاہ پەى تەقدىر چەرخى پىر ستم
ئىمە و نازاران جيا كەرد جە ھەم
ئىسە نە پام ھەن بلووشان وەشۇن
نە وىم مزانوو ماواشان چكۆن!

فەلەك ئەر زانىش چىش ئامان پىمان
دوورى نازدارا نەرمانى پىمان
كەرداش دووچارى دوورى و جياى
نياش بە دلدا داخى سىياى

ئى داخ ھەر پەي من تا رۆي رەستاخيز
چوون ھيجرانى يار گرتەنەم بەرپيز
ئاييرى ھيجران كەوتەن نە جەرگم
سياوش كەردەن سەرتاپاي بەرگم
چى كۆرەي ئاير من نەجۆشانەن
جە سينەي سەيدى سياو پۆشانەن!؟

سەيدى لەم پارچە ھەلبەستەدا، سەرەراي گيان پيپەخشين، ھەست و
عاتيفەش دەبەخشى و لە بەرد عاشقىكى سەوداسەرى دوور لە يارى
ھيجرانزەدە، وەدەنگ دىنى. بە جۆرىك كە سۆز و عاتيفەي بەردەنگ وە
سۆ دىنى و دەبزوئىنى.

ئەو شتانەي لاي سەيدى دەبنە خاوەن سيفەتى بەشەرى، نايەكجۆر و
ناتەبان. بۆ وینە روەكى و ھەيوان و ھالەت و وەرز و با و ... دەگرنەوہ.
گول، لە خيلقەتى خەيالى سەيدىدا، دەبیتە خاوەن ھەست و عاتيفە:
بۆ وینە، پارچە شیعەرەكانى: سەولى بادبەردە و سوورەھەرالە. كە لە
ھەركامەيان چەند فەرد دەخریتە بەردەست و دەكرى خوينەر بۆ
خويندەوہى سەرجم ئەو دوو پارچە شیعەرە، لاپەرەكانى ئەم بەرھەمە
بەسەر بكاتەوہ.

سەولى بادبەردە:

وات جە دیدەي بەد من پيم نەياوان
خەتاي كەس نيەن جە ویمەن تاوان

رۆيى من مەشغوول بە قيامم بى
سەرمەستى بالاي وەش ئەندامم بى
من جە وەشى و زەوق، شەمال وەپاي ھەرد
پەي پەي جە قيام بەرگى خەمم بەرد

پيسه مزانام جه رووی دونياوه
نه مردان چوون من هيچ كهس به پاوه

سووره هه راله:

نه پای وەر واران وەختی من مەوبەر
رەنگەم سەوزەنە نە رووی وەر کەمەر
ئینجا جە ناگا سەیر کەر و جە دوور
دیارەن بالۆ یارە کیم چوون نوور
وەختیو ئا یاری نزیكەم مەبۆ
لاو سەرەیمەنە تیر سەیرەم کەرۆ
بوئو وەشە مەگنۆ نە سەرەم
رەنگەم سوورە بۆ زوو بە خاتەر جەم
سەگ، وەک حەیانیکی گیاندار، دەبیته هاواران و هاوپی. هاوپی تییەک
باشتر و پرسیفەتتر لە زۆربەیی مرقەکان. لەم شیعرەدا، دەبینین کە زۆر
سیفەتی سەگانه، بە جوړیک ئیغراقینراون کە لە سەگ گیانداریکی
خەیاڵی و وەهمی، یان پالەوانیکی ئەفسانەیی دیتە پیشاندان:

وات ئەی پاسەبان سیای خەیمەیی یار
ئیشکچی شەوگار نە دەورەیی دیوار
چەرخی شەوان، رۆ نە دەر و دەشت
بەبری شیرشکار پەری ئاهوو چەشت

پولنگان ئەوسا فکری تۆشان کەرد
حەساری کۆشان پەری ویشان کەرد
نەعرەتەیی دەنگت هەر کۆ مەیاوا
مەنزلانی چۆل مەکەردش ئاوا

بای شه‌مال، وه‌ک هه‌بوویه‌کی نابهرچاو، له‌ به‌ر سه‌رنجی پرخه‌یالی
شاعیردا، ده‌بیته گیاندار و هاودهر د . هه‌رچه‌ند بای شه‌مال به‌ جاران لای
شاعیرانی دیکه که‌وتۆته به‌ر سه‌رنج و بوژه‌ کراوه، به‌لام لای سه‌یدی،
حاله‌تیک‌ی تایبه‌تی هه‌یه:

یه‌ک شه‌و بای شه‌مال وهر جه‌ سوپ سه‌هر

به‌ده‌وان وه‌لای قیبه‌م گوزهر که‌ر

وه‌لی لوانت به‌ی ته‌ور به‌ ده‌و بو

شو وه‌لای شیرین هی‌مای نه‌ خه‌و بو

په‌رده‌ی ناز جه‌ رووش بده‌ر وه‌لاوه

بو‌سه‌ ده‌ر به‌ قورس قه‌مه‌ر سیماوه

چین چین ده‌سته‌ی زولف خه‌م وه‌رده‌ی جه‌مین

په‌رچین نه‌ ده‌وران گول باخچه‌ی جه‌مین

مازه په‌شیویان به‌رووش وه‌ هه‌م دا

نه‌ک پیوار بو مانگ نه‌ دل‌ی ته‌م دا

چوون نووری ئیمان نه‌رووش مه‌درۆشو

با زۆلماتی کوفر ئیمان نه‌پۆشو

وه‌ختی بای شه‌مال په‌رده‌ی تیژ ره‌و

شیرین دیده‌ مه‌ست هورمیژۆ جه‌ خه‌و

جه‌و دم به‌ ئیکرام وه‌نه‌ش سه‌لام که‌ر

عه‌رزو حالی من، په‌نه‌ش ته‌مام که‌ر

حاله‌ت، بو نموونه‌ خه‌م، ئه‌و شته‌ ئنتزاعی و نادیاره‌یه که‌ لای سه‌یدی

ده‌بیته گیانداریک‌ی خاوه‌ن عاتیفه‌ و براده‌ری گیانی به‌ گیانی شاعیر:

من و خه‌م پیوه‌ گرته‌نما برایی

نه‌ خه‌م چیمه‌، نه‌من چادیم هه‌ن جیایی

ورد بوونهوه له بهره‌مه‌کانی سهیدی، به تایبەت لهم ره‌هه‌نده‌دا،
هه‌لمانه‌نیته‌ تا له روانگه‌یه‌کی کرووچه ئاساوه بیژین: بوونه‌کان و
شته‌کان چین، ئەگەر مرۆف (شاعیر) نه‌یان‌دوین و نه‌یان‌خاته‌ سه‌ر
ره‌وره‌وی ژیان و گه‌ردوون؟!

چه‌مکی ئەوین و زه‌کای سهیدی:

ئەوین، زه‌ریایه‌کی به‌رین و پرشه‌پۆله. زه‌ریایه‌ک که زۆر وشه‌ی به‌حه‌ز و
داستانی پرسه‌مه‌ره و کاره‌ساتی سه‌رنجبه‌ری لیبوه‌ته‌وه. وزه‌ی له‌ بن
نه‌هاتوی ئەوین، هینده‌ پرته‌کان و خاوه‌ن به‌هره و جمه‌زایه، که له
بیره‌وه‌ریدا بنجبه‌ست و له‌ ژیاندا، چاوگه و بنه‌ماسازی بوون و
مانه‌وه‌ی مرۆقه. ئەوه‌تا زۆر به‌سه‌ره‌اتی (هه‌بوو، یان خه‌یالاوی)
به‌هه‌میشه‌یی و تاهه‌تایی کردووه. زۆر داستان و هیکایه‌تی، وه‌ک
به‌شیک له‌ حه‌ز و دله‌خوره‌ی به‌رده‌نگ، تومارکردوه و نه‌وه به‌ نه‌وه و

وہج بہ وہج، رای گوویژاندوہ و وہک بہ شیک لہ ناخودئاگای گشتیی لیکردوہ: خوسرہوو شیرین، وامق و عوزرا، مہم و زین، مہژنوون ولہ یلا، شہم و پەروانہ و ...، ئەو وەچزایانہن کہ بہ گشتی بوونہ و لہ ملکیہتی زہمەن و زمان، ترازاون و بازنہکانی کەس و ئەتیک و جوگرافیایان پساندوہ و دەر بازی بەردەنگی ھەر لایی بوونہ تەوہ.

لہ بەر ھەمی (ئەگەر بلیم گشتینہی شاعیراندا، رەنگە دوو چاری فرانہیی نەبوویتم)، بہ خەستی بہ رەنگی و بنجہستی ئەوین، بەر چاوو خاوەن گەر و بوونہ. بە ھەر ھیکە بہ وزہیہ کہ زۆر شاکاری ئەدەبی پیشکەش بہ بەرہی مرۆف وزہینی بہ ھەست کردوہ. زۆر ئاخ و ھەسرت و ئۆخەیی و ئۆخژنی بہ دوای خۆیدا راکیشاوە و وہک شہرابی تاسہ، لہ پیککی وشەوہ، نووشاوی بەردەنگی کردوون و خەیاڵ و ھەست و سۆزی پی پاراو داونہ تەوہ. ئەوہ تا ئەگەر بوتری دەقی شیعر بی سۆسکەیی عەشق، چ بابر دہلہیہ کی رەنج بہ خەسار نیہ و ناتوانی ببیتہ لانکەیی زۆر شاکاری جیھانی، واتہیہ کی بہ خەسار دەر برنہ کراوہ.

نابی بیتہ کہ تماندن کہ خۆشەویستی، بہ رەھەندەکانییہوہ، بہ شیک لہ واقع و ھەبووی ژیان. بہ شیک لہ بوون و ھەزی تاک و جقات. ھەر ووژمیکہ کہ روژانہ لہ گەل ھیرش و ئاسەوارەکانیدا بەرہوروو دەبین و ھەستیدەکەین و دەیتۆرینین و دەیخەملینین. شاعیران و بە ھەر مەندانہ ئەدەب، بہ کہ لکوہرگرتن لہو وزہ پرتەکانہ، ھەز و سۆسکەیی تاسہ، دەخەنہ تەرپرتینی ھەلگۆراندن و بہ یاریدەیی زەکای ھونەریی و تەووژمی خەیاڵ، دەیتەدەبینن و ھونەراویی دەکەن. ئەمەش بو تاییبەتمەندی بہ ھەری ھونەری و ئەدەبی دەگەریتەوہ و بہ تاییبەت لای شاعیرانی خاوەن زەکا، خاوەن گەر و خیلقەتہ. شاعیر بہ دەرکردنی واقع و قۆستنەوہی دیاردە و تەکان و ئاسەوارەکانی، لہ خیلقەتگەیی زەیندا دیتہ ھەلگۆراندن و بونیادنانی دونیایہ کی دیکہ. کہ واتہ شاعیر بہ دەرکردنی واقع و گۆراندنی بہ دلخوازی ویست و خەیاڵ، دونیایہ کی

فانتازی و ئەرینی تایبەت بە خو بونیاد ئەنیت و پشت لە دنیا
سواوەکەیی واقع ئەکات. ریکاوریک بەو کارە هەڵدەستی که لەو دوو
بۆچوونەیی دوو کەسایەتی جیاوازدا دیتە دەربرین:

نیتشە دەلی: چ هونەر مەندیکی بی واقعی «هەبوو»، بەرنابات. کامۆش
و دەنگ دیت و دەلی: چ هونەر مەندیکیش بی واقعی «هەبوو»، ناتوانی
هەولی خۆی بە ئاکام بگەیهنی. ۱۷

شیعر ئەو دنیا ئەفسووناویەیه که پۆشش و رووبەند بەسەر روومەتی
جیهانەووە دادەمالی و جوانییە رووتە داپۆشراوەکان، دەخاتە
بەرسەرنجی بینەر. بازنەکان دەپسینی و پوانەکان دەکاتەووە و بە
زەبری وشە و هیزی زمان، نادیارەکان بەرەلادەکات و جوړیکی تر لە
دنیا پیشانی بەردەنگ ئەدات.

وردبوونەووە لە دنیا عاشقانهکان، هەر لە وەلی دیوانەووە بگرە تا
فەرهاد و مەنسووری حەلاج و ... هاواری بە رەوا بوونی ئەو بۆچوونەیی

کولریچ ئەکەن که ئەلیت: شیعر، رووبەندە ناسراوەکان دادەمالی و
جوانیە تۆخە شاردرادوەکان دەخاتە بەرسەرنج. ۱۸

چەپک چەپک لە شیعرەکانی سەیدی هەورامیش، هاواری وەها
روحیاتیکی شاعیرانەن که بزاقی بازنە پسینیان پیۆه دیارە:

– سەیدی عار نیەن، سەیدی عار نیەن
هەرکەس عاشقەن نالەش عار نیەن
یان:

گشت جە من فیشتەر حالشان فەنان
داخم هەر ئیدەن هەر پەیی من مەنان
گرد جە هامدەردی من حاشا کەران
سا خەلکان بەیان تەماشای کەران

ئەر ئاشق نەبان يەكسەر مەلا و شېخ

فتوا بۆ سەيدى سەر بېران بە تېخ

وزەى خوۋشەويستى لە دەروون و خەيالى سەيدىدا ھىندە بە گوژمە كە
لە ئاويۋرەى وشەوہ سەررېژ ئەكات و ئاويۋرەى ژن و سرۆشت و ولات و
... ئەبىت و لەخۆبردوانە و نەرىت تۇرىنانە، دېتە بانگچىرى. ھەرچەند
نابى فەرماۋشېكەين كە شاعىر بىنە قاقە و زمانى تەپرى بەشى
نادەستەمۆى جەماوەرە و پەيغەكانى وەك خواست و ھىنى جقات دېنە
ئەژمار. ھاوارەكانى سەيدىش، وەستانەوہىەكى بوپرانەن دژ بە نەرىتى
داسەپپو بەسەر تاك و كۆى كۆمەلگادا. ھەر بۆيە شاعىر ئەو
بوونەوہرەيە كە خاوەن سىفەتى ھەبوو و نەبوو، يان دارا و نەدارە. وەك
فلۇبېر دەلىت: لە پىگەى ھونەرمەنددا، دەبى شەراب بئۆشى، لەگەل ژندا
بجۆشى، لە عەشقا بکۆشى، لە شەردا ببىتە جەنگاوەر و بە شوين
ناوونەنگىشەوہ بىت، بەلام بە مەرچىك نە مەى بخۆيتەوہ، نەشروال
پىسبىت، تەنانەت نە ببىتە سەربازى بەرەكانى شەپرىش. ۱۹

لە گەل ھەموو ئەوانەدا، سەيدى، بەر لەوہى شاعر بىت، مروۋقە. بە
تايبەتايە مروۋقانىيەكانەوہ. عەشق و خوۋشەويستىش بەشېكە لەو
تايبەتايانە. تەنانەت عاشقى كىژۆلەيەك. بەلام زياد لە مروۋقانى تر،
سەيدى، شاعىرە. ھەر بۆيە عەشق و شىۋازى وەسفە عاشقانەكانىشى
دېنە چاولىكردىكى تر. ھەربۆيە سەرەپراى خاوەن ماڤى سەيدى بۆ عاشق
بوون، شاعىر بوونى، فلۇبېر واتەنى بەھاكان، شاعرانەتر دەشرۆڤىن و
دېنە پۆلىنبەندى. يەك لەو بەھا بەرزانەش، وەستانەوہ دژ بە نەرىتى
زال، بەلام ناخەزە و ئاوقەبوونەوہى بەكردەوہى ئەو نەرىتە
نەخوازەسە. ھەر ئەم رەخنەكارىەش، لەخۆيدا جۆرىك رەخنەكارى و
شروۋقەى شاعىرانەيە. بە تايبەت كە لە سەردەمى وەك سەيدىدا، شاعىر
وەك رۆشنىر و رىنما و چاوساق لىكئەدرايەوہ و دەھاتە چاوەنوۋپى
لىكردن. ھەرچەند نايىتە حاشاكردن كە شاعىر و ھونەرمەند، نە خاوەن

سپاوسانن و نه‌خاوهن زېږ و گه‌نج. تا به ياريدې ئه‌و دوو بالي ده‌سه‌لآته، له كومه‌لگه‌دا بيټه گورآنكاري. به‌لام ئه‌وان ئه‌كرى به‌كاريگه‌ر بوون به‌سه‌ر بوچوون و هزري ديترانه‌وه، له تاكه‌كاندا، كه‌شوه‌هواي گورپيني نه‌ريت، بره‌خسيټن. له وه‌ها روانگه‌يه‌كه‌وه و به‌سه‌رنجدان به‌تاييه‌تايه‌كاني كومه‌لگاي سه‌يدى، ئه‌كرى بيټين له عه‌شق و پته‌واندنې بنه‌ما و روخساري خوښه‌ويستى، له وه‌ها هه‌وليكدا بووه. هربرت ماركووزه له‌م پيوهنده‌دا بوچوونيكى تايه‌تى هه‌س كه‌ ئه‌كرى له وه‌ها روانگه‌يه‌كه‌وه، هه‌وله‌كاني زورېك له ريپوارانى گه‌شه‌ي روښنبيري له سه‌رده‌مه جياوازه‌كاندا، بيټه بايه‌خاندن. ئه‌و ئه‌ليټ: هونه‌ر، وه‌ك ئاگايى، به‌سه‌ر زه‌ينى كه‌سه‌وه كاريگه‌ر ئه‌بيټ و ده‌بيټه هوى گه‌شه و ئاگايى ئه‌وان سه‌باره‌ت به‌ خو و به‌ جيهاڼه‌ي خو.

سه‌يدى هه‌ورامى، نه‌ك ته‌نيا له بواري خوښه‌ويستى و بايه‌خدان به‌و وزه‌ ټيناوييه‌ هاتوته‌ گوتار، به‌لكوو به‌ كرده‌وه دژبه‌رى ئه‌وانه‌شى كرده‌وه كه‌ دژ به‌ به‌هاكاني خوښه‌ويستى جوولاونه‌ته‌وه و به‌رنگاريانكردوه.

سه‌يدى داد‌جه‌ ده‌ست به‌دخوويى ره‌قيب
نمازؤ ديدار يارش بو نه‌سيب
ئه‌ر سه‌د سال چه‌نيش بكه‌رى خاسى
خاسيش هيچ نيهن غه‌ير جه‌ ناره‌سى
سه‌گ پيشه‌ش مده‌ي وه‌فاش پى ته‌وره‌ن
ره‌قيب گه‌نجش ده‌ي پيشه‌ش هه‌ر جه‌وره‌ن

ئه‌بينين چوون هاواري شاعير به‌ ده‌س به‌دكاران و دژبه‌راني عه‌شقه‌وه به‌رزه. چوونه‌ ناو شعره‌كاني سه‌يدى ئه‌و بوچوونه‌ي (مه‌نووچهرى ئاته‌شى) مان وه‌ببیره‌خاته‌وه كه‌ ده‌لي: شعر منداليكى تووش و

به خویندنه‌وهی ده‌قه‌کانیدا وا دهر ئه‌که‌وی که له زهینی سهیدی، خوشه‌ویستی ماکه‌یه‌کی بنجبه‌سته و به جوړیک شاعیری ئه‌ودالگړدوه که سه‌رگردانی عه‌شق و ئه‌وینه و ههر جار له ژیر کاریگه‌ری تاوی دهروون، به روخساریکه‌وه شوینی هه‌لده‌گری و سو‌راخیده‌کات. گریمان ئه‌و روخساره، سیمای کیژۆله‌یه‌کی ناسک و نازدار بوو یان جوانییه‌کی سرۆشت و له‌نجهی گولیک و داوینی کویستانیک، یان ناوچاوی پیریکی به‌رمه‌غارنشین. گرنگ عه‌شقه و خوشه‌ویستی که له گه‌ل شاعردا شیلراون و بوونه‌ته هاورپییه‌کی نه‌تۆر له یه‌کدی. گه‌مه‌ی مه‌جاز و حه‌قیقیش، پوولیک ناهینی و به‌لایه‌وه جیا له یه‌ک نین.

تا مه‌جاز نه‌بو حه‌قیق نه‌بو

حه‌قیق بی مه‌جاز ته‌حقیق نه‌بو

تیغی عه‌شق به جوړیک دهروونی شاعیری شکافیوه‌و دلی له‌تار کردوه، که ویرس له دهرمانکردنی، په‌نا بو ئه‌فلاتوون ئه‌بات و خوازیا‌ری چاره‌ی ژانی جه‌رگبری خو‌ی ئه‌بی‌ت. حه‌کیم، په‌ی به دهرده‌که‌ی ئه‌بات و بو دهرمانکاری، زیاتر له دوو ریگه‌چاره‌ی پی شکنا‌بریت. وه‌سل، یان مه‌رگ».

ئه‌ر بشوون وه‌لای ئه‌فلاتوونی ژیر

په‌ی ده‌وای دهرم ئاد مه‌وه‌رو گ‌یر

ماچۆ تو به عه‌شق سه‌ده‌پاره جه‌رگه‌ن

ده‌وای دهردی تو وه‌سله‌ن یا مه‌رگه‌ن

مه‌وله‌وی تاوه‌گوژی، کاتی‌ک دووچاری وه‌ها ژانه‌دلیک ئه‌بی‌ت، بو فارغبوون، خوازیا‌ری سی ریگه‌چاره‌یه: وه‌سل، مه‌رگ وه‌یان تا‌قه‌ت.

دلکه‌م نمارۆ ساتی فه‌راغه‌ت

خو‌ا سا یا مه‌رگ یا وه‌سل یا تا‌قه‌ت

به‌لام سه‌یدی هه‌ورامی، له‌به‌ر گرفتی توند و ژانی وی‌پسکه‌ری دل، ته‌نیا دوو ریگه‌چاره‌ی له به‌رده‌م ده‌مینیت‌ه‌وه: وه‌سل، یان مه‌رگ. که‌واته ریگه

دیکه که تاقهت و سه‌بره، بره‌وی خوئی له ده‌سداوه و ناگاریگه‌ره. ئەمه‌ش
ئاماژیه‌که بۆ دهردی گرانی دلئی سه‌یدی هه‌ورامی.

ئه‌کری بیژین که موتیقه عاشقانه‌کانی سه‌یدی هه‌ورامی، دلنشینترین
موتیقه‌کانی ئەون که له ده‌قه‌کاندا جیگیر بوونه. ئەمه‌ش بۆ جوانخوازی
و جوانپه‌سه‌ندی شاعیر ئەگه‌رپه‌ته‌وه که له هه‌ر شوینیک هاتیبته
وه‌سفی جوانپه‌سه‌کان، رازاوه‌ترین وینه و ئیماژی بونیادناوه. بۆ نمونه
کاتی وه‌سفی جوانی ئافره‌ت ئەکات، له دیمه‌نیکی پرچووله‌دا ئەلیت:

دوو لیمۆی وه‌ش بۆش ته‌رحی شه‌مامه

جمه‌ جمشانا نه‌ په‌خه‌ی جامه

سه‌یدی حازره له ریگه‌ی عه‌شقادا، هه‌موو بوونی خوئی ببه‌خشی و
ته‌نانه‌ت گوند و جه‌ماوه‌ره‌که‌شی بکاته قوربانی و دووچاری قه‌هر و
غه‌زه‌بی دۆعای شه‌ریان بکات. ئەگه‌ر بی‌ت و بینه به‌ره‌له‌ستی
په‌گه‌یشتنی ئەو و خو‌شه‌ویسته‌که‌ی:

وه‌ختی زانا گیرم قاره پیسه‌و موسای عه‌سام شاره

ژیوارم که‌رد زریباره نیشات ئەربه‌ی تۆم په‌ی ناره

ئه‌چمه‌وه سه‌ر وته‌که‌ی مه‌نووچه‌ری ئاته‌شی که پیشتر هاته ئاماژاندن .
ئه‌ویش به‌ مندالی تووش و به‌هانه‌گیر وه‌سفکردنی شیعر بوو. ئەم
به‌هانه‌گیری و سه‌وداسه‌ری و تووشبوونه، به‌ شیعره‌ عاشقانه‌کانی
سه‌یدییه‌وه هاوار ئەکه‌ن.

هه‌ر له شه‌ر له گه‌ل ره‌قیب، تا به‌هانه‌گیری له شیعرى هاره‌سه‌خته‌نی و
به‌زریبارکردنی ژیار به‌ زه‌بری نزووله و دۆعای شه‌ر.

له کۆتایی ئەم باسه‌دا پیویست به‌ ئاماژه‌ پیدانه‌ که روانینی سه‌یدی بۆ
ده‌رووبه‌روو دیارده‌کان، روانینیکی عه‌شقاوییه. شاعیر به‌ چه‌زیکى پر
عه‌شقاوییه‌وه ده‌رژپه‌ته‌ ده‌ر و به‌رده‌نگی سه‌یدی ده‌نگی ناله‌یه‌کی
په‌نگاوه‌ی پرهاواره که بوونی خوئی به‌ زۆر سیماره‌ ده‌دۆزپه‌ته‌وه. له
ده‌روونیدا، ژانیک گینگنه‌دات که تایبه‌ت به‌ به‌هره و خووی شاعیریه‌تی

ئەو. ئاشوویک لە دل و هزریدا بە خرۆشه که تیگەیشتنی لە لایەن دەور و بەر و دیتراڤهوه زۆر سانا نیه. ئەو خاوەن نالەیهکی بەرزە که لە لایەن نەریتەوه خراوتە بەر لۆمە و تانەکاریی. بەلام رۆحی سەرکەش و شاعیرانە، دەبیاوەرپێنی که بوونی ئەم نالەیه رهوایه، نەک عەیب و عار، که لە لایەن نەریتەوه خراوتە پالی. نالەیهک که سەرشاری عەشق و ئەوین و خۆشهویستییه. نەک نالەیی خۆی، بەلکوو نالەیی عەشقه که زار و گەلۆوی ئەوی هاواراندوه. که واتە موقەدەسه و مەبارەک. ئیتر چ باک لە لۆمە و مەنحکردنی ناحەزان و نابەدلانی تیگەیشتوو:

سەیدی عار نیه ، سەیدی عار نیه
 هەر کەس عاشقەن نالەش عار نیه
 ئیتمەییچ نالەمان خۆ بێ کار نیه
 کەس جە دەردی کەس ئاگادار نیه

(سەیدی و سروشت)

کریشنا مورتی ئەلێت: «ئەگەر هیژی هەستکردنی سروشت لە دەستبەدن، هیژی هەستپیکردنی مروڤایەتیتان لە دەستداوه. که هاتوو چ پەيوەندییهکتان لە گەل سروشت نەبێت، لەبەر تەماحی مال و وەرزش و قووت، یان تەنانەت لەبەر خاتری زانست، کۆلەخووکە ئاوییهکان و نەهەنگەکان و دۆلفینهکان و مروڤهکانیش دەکوژن. ئەوکات سروشت لێتان دەترسی و جوانییەکانی خۆیتان لێدەرگرتەوه.»

زۆریک لە شاعیران، بە تاییبەت سەربە بەردی رۆمانتیک، بە خەستی روویان لە سروشت کردوه و لە بەرەهەکانیاندا، هیئاویانەتە خەملاندن و بەرەهەمەکانیان پێ خەملاندوه. بەتاییبەت لە شیعری هەورامیدا، گەری

سروشست به خهستی دیاره. له شیعرهکانی سهیدیشدا، رهنگیداوه تهوه. به تایبته جوانییهکانی دهقەر له دهقهکاندا قولپئه دات. هۆگری شاعیر له گهل جوانییهکانی دهقهری ژینگه ی خوئی، بوته هو، تا به شیوهیهکی خهیاووی و فانتازی به وهسفیان ههستی. وهسفی کوستانهکانی: کوسالان و عهودالان، ئهوپهپی سروشت ویستی شاعیرمان بو به دیارئه خهن.

پیگهی دهوروبهر له ناواخنی زهینی شاعیردا خاوهن بایهخی بهرچاوه. له لایهن خاوهن رایانهوه هاتوته لیكدانهوه و باوه پیهینان که شت و مهکی دهوروبهر، له کۆبهستی زهینی شاعیردا به بایهخ و بهگه ره. به تایبته شت و مهکی سروشتی، به دیارده و جوانی و هینهکانیهوه.

«وردزورس» لای وایه: شتهکان دهبنه خالقی وشه و زمانیش گلیره ی ئه و وشانهیه که مروّف له شتهکانی دهوروبهر دهیانگریت. به جهختیشهوه ئه پروانیته شته سروشتیهکان. وهک: دار و کیوو گول و ...، که دهبنه هوئی رسکان و تهشکبهستی زمانیکی پهرداخ. ۲۱

بگره یهک له هۆکارهکانی سهرکردنه ناو پانتایی سروشت و خووگرتن له گهل جوانییهکانی، وهها هزر و ههزیک بیته که دنه ی شاعیرانی کوردی سهه بهلقی گورانی داوه تا به گوژمهوه روو بکه نه ئه و دونیا ئه فسووناوییه. هههچهند نابی چاو له هه نووکه ی سهه ردهمی ئه وشاعیرانه و به گورپوونی هزر و ههزی رومانیکیهانی ئه و سهه ردهمه بنوو قینین.

جوانییهکانی سروشتی دهقەر، له هۆکارهکانی دیکه ی ئه و رهوته ی شاعیران بوه. بو نموونه وهسفهکانی بیسارانی و مهولهوی. یان ئه و وهسفه جادووییه که ماموستا گوران له سهه رهکهیدا (گهشتی ههورامان) دهیخه ملیتی.. ته نانهت دیارده سروشتهکان هینده دلرفین و پرحهز بوونه که ماموستا بیسارانی خوازیاره که مردیش، گوپه که ی بهرنه پای قه له زانی ئه و سروشته پرجوانیه:

چراغ رەزان بۆ، چراغ رەزان بۆ
خاس ئىدەن گلگۆم نەپاي رەزان
نزىك وەپرشنگ پاي قلوەزان بۆ
ئامىتەي خاكم وەلگى خەزان بۆ ۲۲

« ئەلىزابت درو » لاي وايە شىعيرىك لە سەر سرۆشت بدوي، لە ھەموو
سەردەمەكاندا جيگەي سەرنجى شاعىرانه. ئەگەر چى جوړى سەرنجەكە
بە ھۆي بەھرەي كەس و تايبەتەي سەردەم، جياواز و خاوەن توفير
بىت. ۲۳

شىعيرى سەيدى ھەورامىش چارپەدرى سەرنجىكي تايبەتە كە بە پىي
بەھرەي كەس و تايبەتەي زەمەن، بە سرۆشت دراوہ. بە تايبەت لە
لاواندەوہ و وەسفەكاندا.

كوسالان وەشەن، كوسالان وەشەن
مىرزام سەيرى ھەرد كوسالان وەشەن
تەماشەي جەرگەي گولالان وەشەن
سەيرى سەربەرزان ەودالان وەشەن
پەي لانساران خالخالش وەشەن
وەرەوي شىرىن لاپالش وەشەن
شەنۆي شاخەي ساز شەتاوش وەشەن
رؤ بىدأرىش وەش، شەخواوش وەشەن
تەماشاي نەورۆز خالماویش وەشەن
كافورىش، نىلىش، سىاوىش وەشەن
چۆپى كوسالان، سەيرانش وەشەن
سەدای قاقبۆي كەبكانش وەشەن
چەخاس جاي گەشتەن، عوبوروش وەشەن
بۆي ەتر و ەبىر چنوروش وەشەن
شەويۆي نازەنين ئەشەد بۆش وەشەن

سارا و دەرو دەشت، کەش و کۆش وەشەن
وەشەن بۆی سۆسەن سەرکلاوانش
وەشەن سەوزی فەرش پای کلاوانش
وەشەن خرپەیی پای پۆلی رەندانس
وەشەن شیرین خاوسای سەهەندانس
وەشەن چەنی دۆس رۆ گیلێش پێدا
وەشەن بێش هامراز، شەوان جە جێدا
وەشەن چوون بەهەشت رۆی سەربیساتش
وەشەن، شیرینەن، عەیش و نیشاتش
وەشەن خاس وەشەن سەیری وەهارش
فەسلێ نێسانش، مانگی ئەیارش
پەیی کەسێ خاسەن میرزام کۆسالان
چەنی یار کەرۆ سەیری گولالان
هەرکەس چوون سەیدی جە هیجران خەستەن
سەیری کۆسالان کەی ئاوات واستەن

عەودالان

دل نالانئشەن ، دل نالانئشەن
هامسەران جە تاو دل نالانئشەن
زویریش جە تاو خەيالانئشەن
ئارەزووی تەواف عەودالانئشەن
جە دووری یاران بێ قەراریمەن
واوەیلا و حەشر، شین و زاریمەن
ئارەزووم کەردەن چوون قەدیم سالان
بشوون پەیی تەواف بارگەیی عەودالان و...

سەرنجدان بە شیعەرەکان ئەو راستییە دەخاتە بەردەست کە سەرنجی شاعیر بوو سروشت لە ژیر کاریگەری دۆخ و عاتیفەدا بوە. کاتی شاعیر دووچاری هیجران و بی‌تاقتی ئازیزە، ئەرواته قالبی سوورە ھەرالە و بە زاری ئەو گولەو، تاسە و بی‌تاقتی خوێ ئەدرکینی و ئاو بەسەر گری دەرووندا دەکات. بەلام لە کاتی بەکەیفی و خوشحال بوونیدا، دەکەوێتە وەسف و تەنانەت جوانییەکانی سروشتی ھەورامان لە بەھەشت جوانتر دینیئە وەسفکردن.

لە پارچەھەلبەستی (کۆسالان وەشەن)یشدا، پاش وەسفی جوانییەکانی ئەو کویستانە، لە کۆتاییدا، بە سۆزی خۆیەو ھەویندییەدات و لەسەر ئەو قەناعەتەییە کە سەیری ئەو ھەموو جوانییە لەگەل یاردا خۆشە و بو کەسیکی وەک سەیدی کە دووچاری هیجرانی یارە، کوا سەیری ئەو جوانییانە دیتە ئاواتخواستن.

لە وەسفەکانی سەیدیدا، بەردەنگ ھەستەکات شتەکان و دیاردەکانی سروشت، بە دەمیەو دەخەملین و گۆرانی بو دەچرن. لەو کاتەدایە کە وتەیی و ئیژەری بە ناوبانگی رۆم « سیسرو » وەبیر دیتەو کە گوتویە: ... تاشەبەرد و بیابانەکانیش، بو شاعیر گۆرانی ئەسیننەو. تەنانەت زۆر جار وەحشیانی بیابانیش بە بیستنی نەغمەو گۆرانی شاعیران، ھیور دەبنەو.

وەسفە سروشتییەکانی سەیدی، بەجاران لە فرانەیی دەترازین و دەبنە یاریدەدەری سروشت بو جۆریکی تر بوون و جوانتری:

– نەورۆزگول جاسووس گولانی تازەن

وہاری کیانان، مزانی وازەن

– بافتەن پەیی زینەت رەندانی دۆلبەر

چوون جووقەیی تاووس بپیکان وەسەر

– وەختەن شای وەھار بنیشۆ نە دەور

چار بکیشۆ رەعد، تەمەلوول و ھەور

سیرفیلیپ سدنی، لەسەر ئەو باوەڕپە کە شاعیر لە شیعری خۆیدا، جیهانیکی دی دەئافرینی. جیهانیکی کە خیلقەت و دیاردەکانی لە ھی سروشت جوانتر، یان بە تەشکیکی نوێ و تایبەت دینە خۆنوینی. ھەربۆیە شاعیر گۆی رایەل و فەرمانبەری سروشت نیە، بە لکوو ھاوکار و یاریدەدەریەتی.

وەسفەکانی سەیدی لە سروشت، بەجاران بەراستبوونی ئەو روانگە یەمان پێدەسەلمینن.

توخمی رەنگ و رەھەندی سەیدی ۲۴

رەنگ، یەك لەو دیاردانەسە کە بگرە ھەر لە سەرەتای چرۆی زەین و وەچزایی چاوگلاندن بۆ تاقیکردنەو و ناسینی دەوروبەر، لە لایەن مرۆڤەو ھاتیبیتە پیناسە و بەرچاو. رەوتیک کە لە رووناکى رۆژ و رەشى و تارمایی شەو دیتە دەستپیکردن. پاشان رەنگى دار و گول و کەسەکان و ئامرازەکانى ژيان و شتە سروشتیەکان. بە دیتن و ھەسنکردنى ئەو رەنگانە و لیوردى و تیفکرین لە سەریان، بوونەتە بەشیك لە کاریگەرەکانى سەر عاتیفە و ھەلسەنگاندن لە زەینى مرۆڤدا. لە قوناغى دواتر و کاملتردا، وەك بەشیك لە حافیزە، بە سەر دەروونى تاکەو بەگەر بوونە و وەك دەربەر و جارپەرى ناخوئاگای کەس ھاتوونەتە پەیف. ئەم خالە سەرنجى زانایانى بواری دەرووناسى و رەفتارشناسى بۆ لای خوێ راکیشاوە و بووتە ھەوینی ھەولەکانیان لە پینا و شروڤە و ھەلسەنگاندنى ھۆکار و ھەلخپینەری کردەووەکانى تاک. دیاردەى رەنگ، سەرەپای کردەو و بۆچوون و کاریگەرییە عاتیفیەکان، بەشیك لە تەشكى کولتووریشى سازاندووە و لە لیكدانەووە گشتیەکاندا خاوەن بنەما و گەر بوە.

هەرکام له رهنگهکان، بهتایبەت رهنگه ئەسلییهکان، له لیکدانەوهی کولتوری و ئەتیکیدا، بهگهڕ و پیگهن. بۆ نموونه، رهنگی سوور له لیکدانەوهی خۆمالیانهی جهماوردادا، ئاماژینهری دلتەپی و زیرکی و وریایی و بهههستیوون. پهنجه بۆ دەرروونیکێ پر له هیوا و شادمان دهکیشی. کهس، بهتایبەت لاو، لهکاتی شادمانی و ههست به خوشبهختی

و سههرکهوتن، جل و بهرگی سوور له بهر دهکههن. ههر وهها ئاماژهیهکیشی بۆ خۆبهختکەری و قوربانیدان و گیانبهخشی له پیناو ئامانج و ولادتدا. گۆلی سوور وهبیرخهروهوی خوینی شههیدانه. رهنگی زهرد، ئاماژه به بيموبالاتی و بئ وهفایی و دهسبهردار بوون ئەکات. دلساردی و بئ هیوایی جار ئەدات و له خۆیدا بیرخهروهوی پاییز و وهرینه.

شین (کهوه)، ئاماژهیهکه به قوولی و رۆچوون و مهبارەکی و هیمنی. له زۆر دهقەر، کهوهپۆشی ئاماژه به ئازیهتباری و دەرروونزویری و نارچهتی ئەکات.

سهوز، بههار و ژیان و رسکان و مهبارەکی جار ئەدات. فهریحی و گهشه و رزگاری هاوار دهچرئ.

نهک ههر ئەمانه، بهلکوو رهنگه تیکه لاوهکانی دیکهش، ههرکام بهجۆریک، بۆچوون تیفکیرینی مرۆفی دهقهریان بهدواوه بوه. بۆ نموونه، وهنهوشهیی، ئاماژهیه به شهرمنی و تاسۆخ و خۆشهویستی. نهرگسیی، چاوی گهشی یار و دلداری و بههار دهچریکینئ. رهشی، تازیه و تاوان و دلتەنگی و نارچهتی و تهنگانه و شهو، جار ئەدات و ههر بههوجۆره رهنگهکانی دیکهش. که لیرهدا دهرهت بۆ ئاماژهپیکردنیان نیه و ابزانم له پیناوی ئامانجی باسهکهدا تا ئیره بهسهنده بکات. چونکه شرۆقه و

به‌دواداچوونی ئەم باسه پێویستی به وتار و هه‌ولێ سه‌ربه‌خۆ و چڕ هه‌یه.

ئەم به‌هۆکار بوونه‌ی رهنه‌گه‌کان بۆ ده‌روونسازی و هه‌ز مه‌ندی، بوونه‌ته هۆ تا رهنه‌گ، له‌ زاراوه و ژانره‌ ئەده‌بیه‌کانیشدا، خاوه‌ن گه‌ڕ و سه‌رنجه‌ر بێت. به‌ تاییه‌ت له‌ شیعردا.

سه‌یدی هه‌ورامیش، به‌ پێی ئەو ئەزمونه‌نانه‌ی که هه‌بوونی، سه‌رنجی رهنه‌گی داوه، یان باشتره‌ بلێم رهنه‌گ، سه‌رنجی‌دوه. تا به‌ر له‌ سه‌یدی، به‌ پێی ئەو ده‌قانه‌ی که من خویندوومه‌ته‌وه، سه‌رنجی‌کی ئەوتۆ به‌ رهنه‌گ نه‌دراوه و ئەوپه‌رکه‌ی رهنه‌گ سه‌ره‌کیه‌کان، وه‌ک: سوور و زه‌رد و سه‌وز و ره‌ش و شین، له‌ ده‌قه‌کاندا و ئەویش تارا ده‌یه‌ک، به‌رچاوان. به‌ تاییه‌ت له‌ شیعری که‌سی‌کی وه‌ک بێ‌سه‌رانی که بئه‌ماسازی زیندووکردنه‌وه و گوژمه‌سته‌ی شیعری کوردیه‌، ئاوڕی‌کی ئەوتۆ له‌ رهنه‌گه‌کان نه‌دراوه‌ته‌وه. به‌لام سه‌یدی، به‌سه‌رنج وردیه‌وه ئاماژه‌یداوه‌ته رهنه‌گ و کوپه‌ره‌نگی باوی، له‌ ئەده‌بی کوردیدا، تا راده‌یه‌ک قه‌ره‌بوو کردۆته‌وه. نه‌ک هه‌ر رهنه‌گ ئەسلی و سه‌رۆشتی و هه‌به‌وه‌کان، به‌لکوو رهنه‌گ ده‌سه‌کرده‌کانیش به‌سه‌رنجی سه‌یدی که‌وتوون. ورد بوونه‌وه له‌وه رهنه‌گانه‌ی که له‌ لایه‌ن سه‌یدییه‌وه خراونه‌ته‌ ناو ده‌قه‌کان، ئەو گوته‌اره باوه‌ی ناو جه‌ماوه‌ر پشته‌راست ده‌که‌نه‌وه که گوايه سه‌یدی توانیویه‌تی به‌ تیکه‌لکردنی ئاوی میوه و گیاکانی تاییه‌ت، جو‌ره‌کانی شه‌ربه‌ت و ده‌رمان بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشی بدو‌زێته‌وه و به‌مجۆره‌ بکه‌ویته ده‌رمانسازیی. بگه‌ر هه‌ربه‌وجۆره، له‌ ئاست رهنه‌گه‌کانیشدا، خاوه‌ن تاقیگه‌ بووبێت و له‌م ره‌هه‌نده‌شدا که‌وتبێته‌ تاقیکردنه‌وه و ئەزمونه‌نکاری.

ژماردنی رێژه‌ی ئەو رهنه‌گانه‌ که له‌ لایه‌ن سه‌یدییه‌وه خراونه‌ته‌ نیو ده‌قی شیعری، بگه‌ر جو‌ریک سه‌رنج وردی و ناکوپه‌ره‌نگی ئەو شاعیره‌مان بۆ به‌رجه‌سته‌ بکات. ئەمه‌ش به‌ تیکه‌گشتنی دۆخی سه‌رده‌می سه‌یدی

هه‌ورامی زیاتر به ره‌وا ئه‌بیت. به‌شیک له‌و ره‌نگانه که له‌ لایه‌ن سه‌یدییه‌وه ئاماژه‌یاننیکراوه، بریتین له‌:

{ زه‌رد – سوور – نیلی (که‌وه) – سه‌وز، هه‌ر وه‌ها ره‌نگه‌ نا ئه‌سلیه‌کانی:
شیرداخی – سپی (چه‌رمه) – زه‌رین – حه‌نایی (خه‌نه‌یی) – ئیسته‌بره‌قی –
نیم زه‌رد – نیم سوور – ماهووتی – مرواریی – سیا – یاقووتی –
کافووری – ئه‌تله‌سی – خال ماویی و ... }

به‌ وه‌ن داران که‌وای ماهووتی سوور دا
به‌ وامی ئه‌تله‌سی وه‌ش ره‌نگ نه‌وه‌ردا

سماق پۆشا نه‌وه‌ر کالای دیاری

قوماشی زه‌رد و سوور، شیرداخی شاری

به‌ نه‌ی دار دا مه‌تای ئالای سپی ره‌نگ

په‌رئ فه‌تح و زه‌فه‌ر، ئاوازی رۆی جه‌نگ

نه‌مامی داروه‌زان وه‌ختی سه‌حه‌ردا

مه‌تای زه‌رین قه‌با که‌رده‌ن نه‌وه‌ردا

سیا میوان به‌ ئه‌مری پادشاهی

به‌ وه‌ن پۆشان چه‌نی کالای حه‌نایی

نه‌ده‌وری باخ چناران سه‌ره‌سه‌ریشان

سپیی و ئیسته‌بره‌قی پۆشان به‌وه‌ریشان ...

به‌قه‌دری حالئ ویش هه‌رکه‌س فره‌جۆر

خه‌لاتئ پێش مه‌دان، نیم زه‌رد و نیم سوور

یان:

– عه‌قدی ده‌ندانئ یه‌ک جه‌ یه‌ک جیان

ره‌نگی مرواریت چوون شه‌وی سیان

– ته‌ماشای نه‌ورۆز خال ماویش وه‌شه‌ن

کافووریش، نیلیش، سیاویش وه‌شه‌ن

– به لهب یاقووتی، به گونا قه مهر

شۆخ و زهریفی نه عالهم یه کسه ر

– وختن شای وه هار بکیانوۆ خه لات

سهوزی ئه تلّهس رهنگ پهی رووی سه ر بیسات

سه رنجدان به و رهنگانه که سهیدی ناویبردون، ئه وه پیشانه دات که به

پیچه وانهی ناسه رنجی باو بو سه ر رهنگ له شیعرى کوردی پیش خوئی،

به گوره وه سه رنج و بایه خی خسته ته سه ر رهنگه کان . نهک هه ر ئه وه،

به لکو و ئامازدهشی به حاله تی نه فسی و دهروونی بو سه ر رهنگه کان

کردوه . بو وینه، سیایی بو وه سفی دهروونیکی گونا حبار و ماته گرتوو و

ناحه ز هیناوه و بو لای شهوی بروه ته وه . زهردیی به ناھومییدی و خه زان

و وه رینه وه په یوه ست کردوه و

(سهیدی و کولتوور)

کولتوور، کانی به کهره م و سه رچاوهی له بننه هاتووی هزرقانان و ئەدیانی هه لقوللای ئه و کولتوورهیه. نهک هه ر ئه وه، به لکوو سه رچاوه و ئامرازی کارایه بۆ ئەدیانی کولتووری دیکهش.

په یوه ستبوونی زهینی گشتی و تیکه لای هه ز و ئاواته کانی جقات له گه ل کولتوور و نه ریت، بنه ما و هیلی سه ره کی په یوه ندی شاعر و نووسه ره له گه ل جه ماوه ردا. هه ر ئه و تیکه لای زهینی و هاوته با بوونه له گه ل هه ز و خوزگه کان، نیوه نجیی به رده نگ و به ره هم، خوشه ویستانه و به رقه رار ئەکات.

لای زۆربه ی کولتوورکاران و ریره وانی نووسینی پێشه نگ و به خیلقه ت، نووسه ر، به تایبه ت شاعیر، ده بی به ناخی کولتووری خۆیدا رۆبجیت و به هزر له وه پری زهینی خۆی به سه ر ئه و گه نه جه وه، ریگه بۆ ده وله مه ندیی هزر و به ره هم له لایه ک و شروقه و ره خنه کاری له سه ر به شه کانی، به یئینه کردار.

سهیدی هه ورامی وه ک شاعیری کورد، بگره هیندهش به ناخی کولتووری جه ماوه ردا رۆ نه چووبیت و ئەمهش وه ک خه ساریکه به سه ر به ره مه کانییه وه. هه رچه ند نابی که تمانبکه ین که به یه کجاریش له ئاست نه ریتی خۆمالی چاوی نه نووقاندوه و جارناجاریک ئاوریکی لیداوه ته وه. ته نه انه ت ئاوردانه وه ی ره خنه گرانه. شاعیر له هه ولدایه به یاریده ی داستانه دیرینه کان، بیته په یف و ئەزموونکاری شیعریی. بۆ نموونه داستانه عاشقانه کان و ئوستوره کان ئه و چمکانه ن که که لکیان لیبراوه. ئه و داستان و ئوستورانه که تیکه لی زهینی جه ماوه رن و بوونه ته بنه مای ماناسازی لای جقات.

دە لەیلێ لەیلێ وەس بی وەفایێ

– ببوو بە قەقنەس ، سووچوونە، میروو

نەکیشۆ کافر دەردی جودایی

– ئەر تە گەرەکتەن یار دیدەن کەری

ھۆرگیڕە شیوہی قەیسێ عامری

– دەردزەدە و ھەردەئە حبابی شەریف

رەندی نازداران ، زولیاخای زەریف

لەو چەند فەردە و لەزۆر شوینی تریشا ئاماژە بە داستانە عاشقانەکانی

سەرزاری جەماوەر ئەکات و بەوجۆرە و لە پردی کینایە و تەلمیحەو

ئەمانباتە نیو پڕعەشقی و بەوەفایێ و بۆلاخیکێ پڕ لە خۆشەویستی.

ھەر بەسەر سفرەئە کولتووڕەو، کەلک لە ئۆستورەکانیش وەردەگری و

بۆ پتەواندن و بەھرمەندی بەرھەمەکانی خۆی دەیانقۆزینەو:

کاتیئێ زانا گیرم قارە پیسەو مووسای عەسام شارە

ژیوارم کەرد زریبارە نیشات ئەربەئە تۆم پەئە نارە

موعجیزەئە عەساکەئە مووسا و ئەفسانەئە نغروبوون و روچوونە

شاریک و ھەلتوقانی گولوی زریبار لە جیگاکەئە لە بەر زەبری

کاریگەری ئاھو نزوولەئە دەرویشیکێ کەلپۆس لە کۆل، ئەو چمکانەن کە

خەبوونەتەو تەمانیەک بۆ عەشق و خۆشەویستی و نادەسبەرداری

لەو دنیا بیغەشە، بیئە گۆ.

– من ئیئەئەو میرەبیئەئە، ئادە ئیسا

دۆعاش گیرە، برۆنە زیندە ئیسا

نەفەسێ شیفابەخش و چارەکەری دەردی عیسا، لیئە کەلکی

لیوەرگیراو و خراوئە خزمەتە شەرەو.

– وەختەن بگێرۆ رووی دەشتی سارا

کەو کەبەئە و ھەر وینەئە شای دارا

– به سافی جهمین وینەیی جامی جهم

بالا چوون سەرو، گول باخچەیی ئیرم

وہسفی دولبەر ئاویتەیی جامی جهم و دەبدەبەیی پاشایی دارایی کیانی و
باخی ئیرەمی بابلی دەکری و سەرەپرای جوانکاری لە فرانەیییدا، بە
تریتی ئوستورە و وشە و شیعر، بەرھەمیگ وەگۆ دیت کہ جوان دیتە
بەرچاوی بە تاییبەت کہ بە لای زۆر توپژەرەوہ، کیانییەکان بنەچەیی
گەلی کورد بوون.

لە پارچە شیئەری یا شیخ سەنعانمدا، ئاماژە بە چەپکی ئەفسانە و
ئوستورەیی عەشقانە ئەکات:

یا شیخ سەنعانم ، یا شیخ سەنعانم

عاشق پەیی تەرسا، من چوون سەنعانم

بی باک جە تانەیی مەنا و مەنغانم

چوون یەعقوب داغدار پەیی مای کہنعانم

وامق پەیی عوزرای زولف عەنبەرینم

فەرھاد جە حەسەرەت خالی شیرینم

جە بەھرام بەدتەر من نەمەدپۆشم

گول ئەندام سەندەن فام چەنی ھۆشم

مەجنوونی لەیلم بیابان گیلیم

عالم مەزانان پەیی لەیلی ویلم

...

لەو دەقەدا، شاعر بە ریزکردنی چەپکی ھیمای عاشقانە و ئوستوراوی ،
لە ھەولدایە ئەوپەری تاسەمەندی و عوزرەتی خۆی بو گەیشتن
بەخۆشەویست دەربیری. تاسەییەک ھەرەک تاسەیی یەعقوب بو
دیداری یەوسف و وامق بو عوزرا و فەرھاد بو شیرین و بارام بو
گولەندام و مەژنوون بو لەیلی.

سهره‌رای ئه‌و هیما کولتووریانه، که وهک میراتی کولتووری نیونه‌ته‌وه‌ییان لیها‌توه و له نیو کوردیشدا خاوه‌ن پیگه و گه‌پی فره‌ه‌نگی تایبه‌تن، له به‌ره‌مه‌کانی سه‌یدیدا ئاماژەش به‌ چه‌پکی هیمای کولتووری ناوچه‌یی و ده‌قه‌ری کراوه و ئه‌وانیش خراونه‌ته‌ خزمه‌تی شیعر و مه‌به‌ستی شاعیرانه. دیاره ئه‌م باوه کولتووریه ده‌قه‌ری و ناوچه‌ییانه، کاریگه‌ری و کاردانه‌وه‌ی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆیان به‌ سهر ژبانی شاعیر‌وه هه‌بوه و له ژیر ئه‌و کاریگه‌ری و به‌ ئه‌زموونیه‌دا ئاودیوی به‌ره‌می شیعریش کراون. کاردانه‌وه‌ی ژبان و دیاره‌کانی ژبان به‌ سهر خولق و به‌ره‌می شاعیرانه‌وه، سه‌لمیتر‌وه‌له لایه‌ن پسپۆرانه‌وه جه‌ختی له‌سهر کراوه‌ته‌وه. بۆ نموونه ئه‌حمده شاملۆ ئه‌لیت: قه‌د ناتوانم باوه‌ر بکه‌م که شیعر کاردانه‌وه‌ی راسته‌وخۆی ژبان نه‌بی‌ت. یان شتی‌ک بی‌ت جیا له ته‌کانه‌کانی ژبان. ۲۵

سه‌یدی هه‌ورامیش له ژیر کاریگه‌ری هه‌لمه‌ته‌کانی ژبانی سه‌رده‌مدا، هه‌ندی باوی کولتووری له پیناوه‌به‌ستی شاعیرانه، ده‌خاته دوو تو‌یی شیعره‌کانی:

سه‌روو پیری نیۆ پیری بلوو لاش

که مارا توبه تقوا دهد یاد

فره گیلوو چه‌کیمی یۆزوو په‌ی ویم

که سادق باشد اندر فن ارشاد

ملوو به‌لکه‌م به‌ من کیشۆ چلیوه

شود پاک این تن مردار فساد

وهک ئه‌زانین، پیر و ته‌ریقه‌ت و توبه‌کردن و چه‌کیشان، له پیناوه پاک‌کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روون، به‌شیکه له به‌رنامه‌وه کولتووری باوی سوفیگه‌ری و عیرفان، که له ده‌قه‌ری ژینگه‌ی سه‌یدی پر بایه‌خبوه.

جای شه‌و بیداران سه‌حه‌ر نالانه‌ن

تهكیهگای خاسان ههفت ئەودالانەن
هەر ههفت ئەودالان قوتیبی رووی زەمین
چوون ئەسحاب الکەف دایم غار نشین
مەسکەنشا گرتەن بەو بولەند کۆوہ
یا مەنھووشانەن هەر رۆ جە نۆوہ
تا دونیا وە پوشت ماھیش قەرار بو
روتبەشان بولەند، ھیممەتشان یار بو

حەوت ئەودالان، لە باوەرێ میتراپی و تەنانەت ئایینی یارساکانیشدا
خاوەن پیگە و باوەر و مانای تایبەتن. بە واتە ی باو، گواپە لە
قوولایبەکانی ئەشکەوتی ئەودالاندا ونن . کیوی ئەودالان لە پشت
گوندی (دەرەکی)ی سەر بە ھەورامانی تەخت ھەلکەوتوہ. ھەرچەند لە
چەند ناوچەبەگەکی تریش وەھا کیویک بە ھەمان ناو ھەبە، بەلام بە پیی
ژینگە و سەبک و شیوازی تایبەتی شاعیر، بە دلناییبەوہ مەبەست
ھەمان کیوی ناوبراوہ.

ھەفت ئەودالان، ھاوشیوہی کوردی و ناوچەبەگە سحاب الکەفن، کە
قەوارە و تایبەتمەندی و مانای ئیرەبیان پیبەخشاوہ.

فارسەکان ئەلین: « دغل دوستانی کە کنون بینی، مگسانند دور شیرینی»
. واتە ئەو دوستە چاتۆل بازانە کە ئیستە لە گەل تۆن، وەک میشن کە
دەوری شیرینیان دابیئت. مەبەست دوستی مەرامی و گیرفانیہ. سەیدیش،
بە کینایەوہ و بو دەربرینی مانایەکی تر ئەلیت:

بەلام بیسوودەن پە ی دل ئی ھەوہس
مەحالەن جە قەند دوور گنۆ مەگەس

باویکی دیکە ی دەقەری جی ژینی سەیدی، کوچ و کوچباری و
ھەوارنشین ی بوہ. باویک، کە تا ھەنووکەش ماوہتەوہ و لە زەینی گشتی
و تاکی جەماوہرا رسووبی کردوہ و بە جاران لە شیعر و گورانیدا

رەنگىداۋەتە و رەنگئەداتە. بە دەگمەن شاعىر و گۇرانبىيىژىكى كورد
ھەبىت كە ئاۋرى لەم نەرىتە نەدايىتەۋە. تەنانەت كۆلتوۋرى خۇمالىش
پر لە باۋ و ۋەسەف و بالۇرەكانى ئەۋ نەرىتەيە. سەيدى ھەۋرامىش، لەم
رەھەندەدا دەستەۋەستان نەبوۋە و لە بەرھەمەكانى ئەۋىشدا بە جاران
رەنگىداۋەتەۋە :

سەنگى ھەۋاران، سەنگى ھەۋاران

سەنگى سىيارەنگ كۆنە ھەۋاران

جاي بەزىمى رەندان، نىشانگەي ياران

تەختى خالخالان نازك نازداران

بە پەيامنير كوردن و ھەۋالگەيىنى باي شەمال، كە لەخۇي رەخنەيەكى
جەماۋەرىيە دژ بە ناحەزان و نابەدلان و ناراستان، بەشىكى بەرچاۋى
كولتوۋرى كوردى، بە شىعەر و گۇرانبىيەۋە، داگىر كوردە. سەيدىش لە
ھەمان بابەت سوۋژە و نزۋولەي تايىبەتى خۇي ھەيە:

شەمال مەگىروو ۋەنەت نزاى

ئەر بە نزاى من بىۋت رەزاى

ھات و چۆي ئەۋسايى و برىنى توۋلە ريگا پر ھەۋراز و نشيو و پر
مەترسىيەكان، ۋەك بەشىك لە ژيانى گشتى، لە بەرھەمى شاعىران و
كولتوۋرى خۇمالىدا رەنگى ھەيە. بە تايىبەت گىرۋدەي بۆسەي چەتە و
جەردەۋان و چزەي پر لە ژارى مار.

ھەر كەس بويەرەۋ چەنى بەين بەستەش

گىردۇ چەنى زام سىامار گەستەش

دۇغاي شەپر كوردن، باۋىكى باۋى كۆمەلگاي كوردىيە كە ھۆكارەكەي بۇ
ناتەۋانى كەس و نەبوۋنى ياساي عادىلانە بۇ بەرنگار بوۋنەۋەي
جەردەۋان و ماڧ پارىزى، دەگەپىتەۋە. لە بەرھەمەكانى سەيدىشدا ئەم
باۋە خاۋەن رەنگ و بۇنى تايىبەتە:

دلّه زووخالّ باي، دلّه زووخالّ باي
به ئاهي قورهت به كۆي زووخالّ باي
چهني خهم خهريك، شادي بهتالّ باي
چوون مورغي بيّپه شكسته بالّ باي
يا خوا جه ئاسمان غه زهب وارو ليّش
يه تو كهردهن پيم نه ژنه واي كهر گوش

(سه يدي و ته ريقهت)

عشق، له توخيەتي و خو بووندا، گيجمه ندي و سه رگهرداني خوئي له
پهيوهستي يه زدان دههيو ريني. ئەم بيزووي هيووري و پهيوهستبوونه،
رهوتيكي مهني له دوو هيلي ئاسوي و ئەستوونيدا، تهلار ناوه كه له
رهوتي خويدا بوته خودان كولتووريكي چر و پر رهمز و راز وئه فسوون.
ريواراني ئەم رهوهنده سهوداسه ره، به جاران له دهق و تيگسته كانياندا
بوونه ته زمانحالي دەر وون و ئاشكرا كهرى ههست و ويست و سووزي
تايهت بهو كولتووره. مهولانا خالیدی نه قشبه ندي، شيخ ئەبي سهعيد
ئه بولخهير، مهنسووري ههلاج (حهلاج) و... لهو رهمزدر كينانهن.

شيخ ئەمين نه قشبه ندي له كتيبي ته سه ووف چيه، له سه ر ئەو باوه ريه
كه عاريف به كهسي ئەلين بهردهوام ههست و بير و سه رنجي خوئي
كردۆته عه زمه تي خودا و هند و ئەيه وئ به لوتفي خوئي دل و دەر ووني
روونبكاته وه و نووري خودا له دەر وونيدا بدرهوشينيته وه.

ناوبراو پاش ريزكردي سيفه ته كاني زاھيد و عابيد و عارف، ئەليت: جا
برئ جار، واريكئه كه وئيت كه هه مووي ئەم ناوانه به جاريك بو يهك
كهس كه خاوه ني هه موو ئەو سيفه تانه بيّت به كار ئەبريّت، واته ئەكر يّت
يهك كهس، هه م زاھيد بيّت، هه م عابيد بيّت و هه م عاريف. بهو كه سه

حه زگرتوانی ره وهندی عیرفان و تهریقته، بۆ برینی قوناغهکانی قوتابخانهی بهرریگه و کردنهوهی دهرواجهی مه نزلگهکانی ئەو ریبازه، به سۆز و گوژمهوه دینه سهر رهوت و تهکان. ههرچه ندریگه بهرکرتن به مانای پیگهشتن و کارتهواوی نایهت و چ زۆرن ئەو ریبوارانهی که له قوناغهکاندا دهپرووکیڤ و له تهکان ئەکهون و یان له خلیسگهی وههم و گوماندا، به رهو دوا دهگلیڤ و رهیلده بنهوه. دهگمه نیکیش، پاش گه یشتن به مه نزلگه، له زاتی نوور و خوڤه ویستدا ده توینه وه و ده بنه ئەو. «ان الحق». له وهها پیگه یه کدا، یار، له سیمای گول و ئاو و خۆر و دارو خۆدا و ... دره وشاوه و به بریکه یه.

«زو النون» ی میسری، ۲۴۵ی کۆچی، که یهک له ریبوارانی ئەو گوهره پانه یه، ده بیژێ: ئەهی خوای گه وره قهه گویم نه داوه به دهنگی گیان له بهریک یان به خشهی گه لای داریک، یان به خوهری ئاویک، یان نه وای په له وهریک، یان دهنگ و ئاوازیکی خوڤ، یان هاژهی تاڤگهی ئاویک و گرمهی هه وریک، که هۆیهک و به لگه یهک نه بووبیتن له سهر پیشاندان و دهرخستن و دهربرینی ناکوتایی تۆ و له سهر ئەوهی که تۆ خوایه کی بی وینهی و وینهت نیه. ۲۷

سه ره پای ئەو دنیا پر ره مز و راز و ئەفسوونه و ئەو کولتووره تایبتهت و به قوناغ و پردبازه، که چی له کولتووری کوردیدا، وا به حه زه که ههر دهنگیکی ئەدهبی (به تایبتهت له ئەدهبی کلاسیک) دا، به عارف و به ره مه کانی به عیرفانی لیکبدرینه وه و بینه بانگه شه بۆ کردن. جا ههر له ریبوارانی قوتابخانهی (یارسی = یارسانی) وه بگره تا مه وهی و بیسارانی و نالی و ...

به وهها روانگه یه که وه، راشکاوانه ده بیژم که سهیدی هه ورامی، نهک ههر ناعارفه، به لکوو شیلگی رانه، نه شکه وتۆته سهر قوناغبری ئەو ریبازه. دووپاتیده که مه وه که فاکتی بهردهستی من بۆ ئەم راده بریه، بهس دهقه شیعریه کانی سهیدین. به پشتبهنهستن بهو دهقانه ده کری بیژین که

شاعیر، عاشقیکی سهودا سهری کهیلی ئهوین و خوْشهویستییه. له ئهزموونکاری عاشقانهدا، له ههزی مهجازی خوْی تهریژناکاتهوه و ناشهرمى.

تا وانام کتاب دهرسی عهشقم وهند
مۆرى دلّ به سهجع نامى عهشقم کهند
جه مهکتهبخانان تا که مهشقم کهرد
عالمه مهزانا مهشقى عهشقم کهرد

لای سهیدی ههموو عالم قوتابخانه و ژيان به فیرگه لیکنه داتهوه. ئهزموونکاری خوْیشی به مهشقى عهشقم دهزانى. لهم رهوتهشدا، بیسله مینهوه، راستى دهرکینى و حاشا له ئهزموونکاری خوْی ناکات. هههچهند له سهردهمی پیریدا وهسوهسهی پیریک بوْ دلدامرکینى، دهکهویته میشکی و له دووی دهگهپى، بهلام چ فاکت و دهقیک له بهردهست دا نین که پیشاندهرى دوزینهوه و کارامه بوون و وهک مورادبوونى بدن.

– سهروو پیری نیوْ پیری بلوولاش
که مارا توبه و تقوا دهد یاد

– چوار پۆزیم ژمۆرى سالو ئهمریم
گهی با شادی و گاهی بناشاد
فره گیلوو چهکیمی یوزوو پهی ویم
که یادق باشد اندر فن ارشاد

چهکیمیو ههه پیسهو لوقمۆن ملوو لاش

هههچهند ئاماژه به بوونى چهکیمیک دهکرى، بهلام بوونهکه پر له شک و گومان و به دهربرینه کهدا وادهرئه کهوئى که هیشتا ئهوه چهکیمه نهچه قیوهته دلى و هیندهش لیى دلنیا نیه. ئهههش به تایبته لهو سهردهمه دایه که هزر و خه یال و ههزی، له بهژنى شلک و نهشمیلی

کيژان و گول و کويستان دهلهميتهوه و بوني تالي مهري،
دهيرووژيني.

هزار جامي جه شهر بهت نهر بنوشي

جه نخر ژاروو مهريگما قهرتالا

شاعير، هيندهش به رهامهنديهوه بهرهو پيري مهري ناروات و لي به
تهريزه. مهري نه وهك گهرايهوه بو لاي دلدار، بهلكوو به ژاريك
ليكهدهاتهوه كه ژيان تاسين و تهمن بره. نههش يهكي ديكه له
بهلگهكاني ناعارفي سهيدي دهخاته روو.

نههه و شاخهوشاخردني سهيدي، بانگي كهسايهتياهي نائارام و
بنيوقره و نهبهسراوه و سهركهش نهههه، وههكهسايهتياهي كهله
خولقياتي سوفي و عاريفيكي تواوه له نووري ههق و بهمهزلگهيشتوو
ناتهبا و ناكوكه. سوفي كه گهيشته مهزليهگهي مهقسوود، نيدي گران و
نهلووه لي وهگهي و پهروهزهي چليكي تر بيت. نهههه نهقهشهندي له
ههمان سهريچاوهي نامازه پيكر او دا نهليت: مروف نهگه له ريگهي
خواپه رهسايهوه گهيشته پلهي خواناسي، نيتر هيچكات ناتواني لهو
راسهقينهيه، لهو كامه رانيه، لهو پلهوپايه بالايه، دهس ههلگري و بو
ههميشه نهبيته ريوار يكي تيكو شهر لهو ريگا مهزن و پركامه رانيه دا بو
گهيشتن به مهزلي مهقسوود.

له پارچه شيعري (يا شيخ سنعانم) دا، ههزي خوي له پيناو عهشقي
مروفاني وهگو ديني و به كهلكوهرگرتن له كينايه و نيسلاحي عاشقانه،
نهك عارفانه، له عاشق بووني خوي شهرمناكات و هيرشدهباهه سهري
لومهي جهماوهري دوو روو. نهوانهه كه گريمان مهلا، شيخ يان
عامين. پيي وايه نهوانيش عاشقن و له رهههندي دوو رووييهوه
كهوتوونهته لومهه نهو. بو ناگادار بوون لهو بوچوونهه سهيدي،
سهريجهم پارچه شيعره كههه يا شيخ سنعانم، دهخه مه بهردهست.

يا شيخ سنعانم ، يا شيخ سنعانم

عاشق پەي تەرسا، من چوون سەنعانم
 بى باک جە تانەي مەنا و مەنغانم
 چوون يەعقوب داغدار پەي ماى کەنعانم
 وامق پەي عوزراى زولف عەنبەرىنم
 فەرهاد جە حەسرەت خالى شيرينم
 جە بەھرام بەدتەر من نەمەدپوشم
 گولنەندام سەندەن فام چەنى ھوشم
 مەجنوونى لەيلم بيايان گيلم
 عالم مەزانان پەي لەيلى ويلم
 زەدەي گولجەمىن وەنەوشە خالم
 ھاجە لاش فکرم، ھوشم ، خەيالم
 من چوون سالکان راى عەشقم دايم
 يا شىخ بى قەيدم جە لۆمەي لايم
 نەواچان پى دەرد ھەر من مۆبتەلام
 سەد کەس ھا چوون من بە ئايەي کەلام
 ھەزار کەس وەي تەور شىوہش ئى بازين
 نيم بە حەقيقى نيم بە مەجازين
 تا مەجاز نەبۇ حەقيق نەمەبۇ
 حەقيق بى مەجاز تەحقيق نەمەبۇ
 ئەر حەقيقىيەن ئەر مەجازيەن
 دلۆ من بە ئەو ، بەخوا رازيەن
 گشت جەمن فيشتەر حالشان فەنان
 داخم ھەر ئيدەن ھەر پەي من مەنان
 گرد جەھامدەردى من حاشا کەران
 سا خەلکان بەيان تەماشا کەران
 ئەر ئاشق نەبان يەکسەر مەلا و شىخ

فتوا بۆ سەيدى سەر بېران بە تېخ

.....

پېم وايە ئەو سووکه سەرنجە بى پېگە يەش که بەرەو باس لە عەشقى
حەقىقى دەدرى، لە پېناوى خۆدزىنەوہ لە لۆمە و گوشارى توندى
جەماوەرە، کہ بەرەو رووى بوہ تەوہ. ئەگينا راستە سەيدى عاشقى
سەوداسەر و سووتاوہ، بە لām خۆى لە قەرەى تەسەوف نادات. تەنانەت
کہ ناليت بە دوای شېخىکدا ويّە، چوونکہ شېخى سەردەمى سەيدى بە
شېخ ناسراوہ، نەک پير. پير ئيسلاحيكى دېرىنى ئيرەيە کہ پېم وايە لە
لايەن سەيدىيەوہ بە ئەنقەست ھەلبژيردراوہ. ئەگينا گەورەکانى
تەرىقەتى نەقشەندى بە شېخ ناسراون نەک پير.

لە حالیکدا کہ دیتە سەر باسى تاسەمەندى عەودالان، زۆز بە سۆزو
کولەوہ حەسرەت بۆ عەودالان دەکیشى و دیتيان بە تەواف ناو ئەبات:

دل نالانشەن ، دل نالانشەن

ھامسەران جە تاو دل نالانشەن

زويريش جە تاو خەيالانشەن

ئارەزووى تەواف عەودالانشەن

ھەرچەند لە (ياشېخ سەنعانم)دا، ناوى شېخ ئەبات، بە لām ناوبردەنە کہ
ئاسايە و چ کلپە و سۆزىكى پيوہ بەديار نيە. ئەو شيعرە زياتر بۆ
خۆپارىزى و بەرپرچدانەوہى لۆمەچيانە، نەک تاسەمەندى شېخ.

زمانى ئايرونى، کہ لە لايەن ھەندى شاعيرەوہ دەخریتە دووتوى دەقەوہ
و ھەک ئامرازىک دەئەدەبىنرى، سەرەراى چيژبەخشى و ختوولەدانى
ھەست و سۆز، چزاوى و ئازاراويشە. نزيکبوونەوہ لە گالتە و
تانەليدانه، ئەگەر خودى ئەوانە نەبيت.

بە تايبەت لە سەردەمى ھەنووکەو لە لايەن رەوہندى پۆست مودپرنەوہ،
بايەخيپدراوہ و بە ئەرىنى دیتە شرۆفە.

له نيو شاعيرانى ئەوسايى كورد، دەنگانىك وەك مەلاھەسەنى دزلى و مامۆستا قانع ، ئاوريان لىداوۋەتەوۋە و لە شىۋانزى خۇياندا ھەليانبۇرادوۋە. سەيدى ھەورامىش بە جۇرپىك لەو زمانە نىزىك بوۋەتەوۋە و رۇخسارى ئەو زمانە، بە چەپكى بەرھەمىەوۋە ديارە. يان ئەكرى بوترى لە زمانىكى ئايرۇنى تايبەت بە خۇى نىزىك بوۋەتەوۋە. زمانىك كە ھەلقولۇوى كولتوورى تايبەت و جقاتە.

قامەت چەفت و لار، دەندان كەفت و كەل

بگىرە پاى لەنگ تۆ بە دەستى شەل

وەسفى رقاوى و بەھەز بۇ جەستەيەكى پىرى ناھەزى نەخوازە.

جوقونىم شى، مەزوون لاو كى بەروو داد

خلل اندر اساس عمر افتاد

دەسچىكردى وشەى شى، كە بۇ لە دەسدانى نابەدل و داسەپپو ھاتوۋە، كىردارىكى بە گالتەى تالىقاويە كە ئامازەش بە راستىيەك ئەكات. بەلام راستىيەكى تال و قورتاوى.

ھەر دەى وەسەردا چوون ئازىز مەردە

پەى وەشى وەرىن عەمرى وىەردە

قورپىۋان، ئەو باوۋە كولتوورىيەيە كە ژنان و تەنانەت پىاوانىش لە كاتى مەرگى ئازىزدا بەكردەيدەكەن. كە پىشاندەرى بەسۆزى و بەدەر بەستىيە سەبارەت بە كارەسات، بەتايبەت لەكاتى مەرگدا. سەيدى بە قۇستەنەوۋە باش جىكردەنەوۋەى ئەم نەرىتە باوۋە، بۇ چەمەرى مەرگى جەوانى و عومرى وىەردە، تازىيەى ئەدىبانە دەگىرى.

تۆ دىدەت پەى قەست كوشتەى من رەشتەن

چمان كە سەيدى بابەى تۆش كوشتەن

باوك كوژران، كارەساتىكى بىفەرەمۇشەيە و رقى دەرھەق بە باوككوژ، نافەرەمۇش و لە زەيندا بىنجەست و بە رىشەيە. مەگەر ئەوكاتە كە

قاتل، بکوژریتهوه و تۆله بکریتهوه. بهتایبهت له کولتووری
عهشایه ریدا. شاعیر کاتی دهکهوئته گازهنده له خوشهویستهکهی، وهزار
دی که گوايه چاوپشتنی یار بۆ تۆلهکردنهوهیه لیی. ئهویش تۆلهیهک
که له بکوژی باوک ئهکریتهوه. واته ئهوپهپی ئازارگهیهنی. له کاتیکیدا
دهبوا ئارایش و خۆجوانکردنی یار، فهخر و شادمانی عاشقی
بهداوهبوايه، بهلام له گوتاریکی پارادۆکسدا و بهدهم زمانیکی
ئایرونییهوه، وهها گلهیهکی ههپهشهئامیزی لیدهکات.

کاتیت زانا گیرم قاره پیسهو موسای عهسام شاره

ژیوارم کهرد زریباره نیشات ئهربهی تۆم پهی ناره

ههپهشهیهکی توندی مهزلوومانهی ئوستوراوی نهلواو، ئاوقهی
کولتووریک دهکاتهوه که بوته مایه دلسووتان و عهشق فیرویی
شاعیر. زاراوهیهکی ئایرونی، که ئاماژه به ژانیکی خهستی کۆمهلایهتی
ئهکات.

ئهو فاکتانه بهشیکن لهو دهقانه که ئهکری له پۆلینکردنیکدا لهسه
حیسابی ئایرونی و زمانی تارۆن، پهنجهرهیان بهپوودا بکریتهوه و
لهسهریان باسبکریت.

(کههستهی شیعریی)

شاعر، پهروهدهی کولتووریکي ئهتنيکيه. کولتووریک که له بازنهی
بنهماله و دهقهردا تهشگير و بنجبهستبووه. سهردهمی زارپۆکی و
میرمنداالی تاک، له جوگرافيايهکی دیاردا دیته خهملین. ههچهند ناییته
نکوولیکردن که کۆ و تاک، بهستراوهی یهک کولتور نین و کهلک له
کولتووری گهلان و دهقهری دیکهش دهبن، بهلام بینکوولیکردن، له
سهردهمی ناسک و پر کاریگهری سهردهمی پهروهدهدا، که سهردهمی

زارۆكى و میرمنداڵییه، به‌گۆژمترین کولتووری به‌گەر، کولتووری ده‌قەر و گه‌لی خۆیییه. ئەمەش له‌لایه‌ن پسیپۆرانی زانستی په‌روه‌رده‌وه به‌ جه‌خته‌وه بایه‌خیییداوه. له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا، زه‌کا و به‌هره‌ی که‌س و دۆخ و که‌ش و هه‌وای زال و سه‌رده‌م، له‌و ره‌وته‌دا کاریگه‌رن. به‌ تاییه‌ت شاعیر، وه‌ک تاکی په‌ره‌ست و به‌جۆش، به‌ که‌لکه‌ره‌گرتن له‌ به‌هره‌ی شاعیرانه، به‌ رۆچوون به‌ ناخی کولتووردا، وێرای ده‌وله‌ندی به‌ره‌م و به‌ربلأوی گۆره‌پانی کرداری شیعی و گلیزکردنه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌ی پیویست بۆ گه‌شه‌ی ئەزموونکاری شیعی، ئەتوانی له‌ هه‌ولداییت بۆ خزمه‌ت به‌ کولتوور و به‌رفراوانکردن و گه‌شه‌پیدا‌نی. به‌لام نابێ فه‌رامۆشبه‌که‌ین که‌ به‌ گشتی ده‌وله‌مندی شیعی شاعیر بۆ به‌رفراوانی ئەزموونه‌کانی ژیان ئەگه‌رپێته‌وه. دیاره ئەزموونکاری به‌ هه‌موو شیوازه‌کانییه‌وه.

ای.ا. ریحاردز؛ لای وایه شیعر شتیکه که له ئەزموونه‌کانی ژیان پیک دیت و هه‌ر شیعیک به‌ شتیکی به‌رته‌سک له ئەزموونیکه. ٢٨

به‌وه‌ دئه‌ کورته‌وه‌ روو له‌ به‌ره‌مه‌کانی سه‌یدی ئەکه‌هین و له‌ هه‌لپه‌ژێواندنیکدا، جۆر و چه‌ندایه‌تی که‌ره‌سته‌ به‌رکاره‌کانی شاعیر بۆ بونیادنانی ته‌لاری شیعی، پۆلینده‌که‌ین.

به‌گشتی ئەکرێ که‌ره‌سته‌کانی شاعیر به‌سه‌ر دوو ره‌هه‌ندی سه‌ره‌کیدایه‌ بینه‌ دابه‌شکردن:

الف: که‌ره‌سته‌ زه‌ینی و سو‌بژه‌کان

ب: که‌ره‌سته‌ هه‌بوو و ئۆبژه‌کان

١- به‌شه‌ زه‌ینییه‌کان

الف: ئاشقانه: زه‌ریف، ناز، خه‌مزه، رهند، عاشق، وه‌فا، مه‌یل، وه‌سل

و....

ب: دینی: ره‌ستاخیز، مه‌ی، مه‌ستی، زه‌کاتوو نازه‌ینی، شیخ، هه‌کیم،

ئاوی که‌وسه‌ر و

ج: ئوستورەيى: يەدى بەيزا، عەساي موسا، جامى جەم، دارا، پير، كوئى
توور، غارئەودالان، و ...

د: حالەتى عاتيفى : خەم، ئۆف، ھيجران، پەژارە، دەروون، ئىش و ...
ھ: كولتوورىيى: وامق و عوزرا، لۆمە، خەيرە، شاباش، سواكەردەي،
ئىنساف، ھارەكەردەي، دۇعا و ...

۲- بەشە ئۆبژەكان

الف: دىنى: ناوى زۆر كەسايەتى دىنى، و ...

ب: رەنگ: زەرد، سوور، شيرداخى، زەپىن، ھەنايى و ...

ج : ميوە: ھەنار، شەمامە، ساوى و ...

د: ئەندامەكانى لەش: جەمىن، ددان، ديدە، زوان، دل، ئەبرۆ، بىرژانگ،
لېمو(مەمە)، زىنج و ...

ھ : دياردە ئاسمانىيەكان: مانگ، خورشيد (وەر)، بورجى حوتەن،
زۆھرە، موشتەرى و ...

و : ئامرازەكان: سەرىن، كوورەي ئاھير، قىبلەنما، كەم (كەو)، نەشتەر،
پەنجەرە، كەمەند و ...

ز: گۆل: چنور، شەوبۆ، رىحان، سۆسەن، سوورەھەرالە، نەرگس،
وەرکەمەر، و ...

ح: ئامرازە موسىقايىيەكان: لوولئ (شمشال)، تەپل و ...

ت : گيانلەبەر: سەگ، وەرگ (گورگ)، پلنگ، تۆفانە، كەو، بولبول،
تاووس و ...

ى: شويىن ناو: ھەورامان، پىررۆستەم، كۆسالان، عەودالان، شام، شىران،
ھىندوستان و ...

ئەمانە بەشىكىن لەو كەرەستە و ئامرازە زمانىيانە كە سەيدى لە
شىئەرەكانىدا بەكاربىردوون و بۇ پىكەوھەنانى بىناي شىئەرىي، ئەوپەرى
كەلكى لىوەرگرتوون. زۆربەي ھەرەزۆرى ئەمانە پەيوەستىن بە ژيان و
كولتوورى شاعىرەوہ.

بہشی دووہام:

«دہقی شیعی»

لەم بەشەدا چەپکێ دەقی شیعیی سەیدی هەورامی کە لە دیوانە کەیدا هەلبژاردە کراون دەخرێنە بەرسەرئەنج. بگرە شیۆهی نووسینی هەندی لە شیعرەکان لە گەل شیۆهی چاپکراوی هەولەکەیی بەرپێز کە یومەرسی نیک رەفتار ناتەبایی هەبێت. ئەمەش بۆ جیاوازی بیر و را و بە باوەری خۆم راستکردنەوی شیۆه نووسینە کە یە. بە پێویستەم نەزانیۆه هەموو دەقەکانی لێرەدا بنووسمەو. بە لکو بەرا و سەرئەنجی خۆم تەنیا بە نووسینەوی چەپکێ لەو شیعرانە هەستام. سەرچاۆهی سەرەکیم بۆ ئەو شیعرانە، بیژگە لە شیعیی هارە سەختەنی، دیوانە چاپکراوەکەیی بەرپێز نیک رەفتارە. هەرچەند بۆ هەلسەنگاندن، لە دەرگای چەپکێ سەرچاۆهی تریشم داو. بەلام جیاوازییەکی ئەوتۆیان لە گەل سەرچاۆه سەرەکیە کە نەبوو.

« ئەرئى رهندهكهم »

ئەرئى رهندهكهم، ئەرئى رهندهكهم
ئەرئى ھەرى نازار شوخى رهندهكهم
ئەرئى نازەنين دل پەسەندەكهم
تو ھەر ئەو خواجەو من ئەو بەندەكهم
تو خو شەرتت كەرد بەينت دارەكهم
واتت ھەر تو نى تاسەر يارەكهم
ئىيسە سەبەت چىش ئەرئى لەلەكهم
مەيلىت كەردەن سەرد، ھەي بى مەيلەكهم
بينايى چەمان بەرگوزىدەكهم
من ھەر ئەو غولام، زەر خەرىدەكهم
شەرتم ئەو شەرتەن ھەتا من زىندەم
ددانى تەماي تو ھەر نەكەندەم
تو بەدەستى قەسەجە (بەدوازەكهم)
منت بى ناز كەرد، صاحىب نازەكهم
من (سەيدى) غولام قەدەيم زادەكهم
وہى من دريغا، سيا تالەكهم

« چوون کوئی عه و دلاڻ »

چوون کوئی عه و دلاڻ ، چوون کوئی عه و دلاڻ
کون کوئی دلگیر چوون کوئی عه و دلاڻ ؟
کابهی مه قسو و دهن پهری نه و هالاڻ
پهی وایهی موراد و نه نش مه لالاڻ
کوئی به رزی بولند چه مان کوئی قافهن
به به رزی به رزن ، به سافی سافهن
سه رکیشان نه ئه وچ چه رخی چه هبه ری
بوئش نیان نه بوئی (زوهره و موشته ری)
جای شه و بیداران ، سه ره رالاڻهن
ته کیه گای خاسان (هفت ئه و دالاڻ)
هه ره هفت (ئه و دالاڻ) قوتبی رووی زه مین
چوون (ئه سحاب الکھف) دایم غار نشین
مه سکه نشا گرتن به و بولنده کووه
یا (مه نه وو) شانن هر پو جه نووه
تا دنیا وه پوشت ماهیش قهرار بو
روته شان بولند ، هیمه تشان یار بو
هانہ پای ئه و کو ، رندان چوون پهری
گشت نامادهی حوسن شوخی و دولبه ری
نهک جه خه م نیشو نه دلشان خاری
که رده نشان دستوور هر چه فتیو جاری

وهختی شاخه ی سیج ، ئه و گروئی ، رندان
کوئی کلاف نه دوشش موشکین که مه رندان

مه خیزان به عزم ، بارگهی (عودالآن)
 مه دان جه نه ووه تهرتیبی خالآن
 چوون ئاهووی خوتهن ره ویلهی ته تار
 پوّل پوّل نازداران مه بینان قه تار
 به رهفت و هه موار ، به ریژه ریژان
 مه شان به و کووه ، به مرادوازان
 وهختیو پامه نیان وه بالای که مه ر
 نه خاکی پاشان گولآن مه نیان سه ر
 ئه شه د بوی توفیهل سه ر نه راشانه ن
 (چنووور) ئامیتهی خاک پاشانه ن
 یالله قاپیی خهیر تو کهری گوشاد
 یوان به (مه قسوود) بدهیشان مراد
 یا ههفت (عودالآن) کوئی بهرزو بوله نند
 دیدهی بهد پییشان نه یا ونو گه زه نند
 عه و دالانی بهرز ، بهرز بو پایه شان
 هیممهت یار که ره ، حهق دو وایه شان
 دایم بهی دهستووور خاتر شاد که ران
 به لکه م وهختی سهیر ، ئیمه یچ یاد که ران
 (سهیدی) تاسهی سهخت دووری یار شه ن
 نه ئارام ، نه سهیر ، نه قه رار شه ن
 یا عه و دال (سهیدی) هاوار وه تو شه ن
 دیدهش به دیدار یار که ره ری ره وشه ن

« چراغ دل بهستم »

چراغ دل بهستم، چراغ دل بهستم
جه زهّل دلّ و هممه یل و هفای تو بهستم
باده‌ی عه شقی توّن من په نه‌ش مه‌ستم
وهر دام جه دامان ئی دؤنیا ده‌ستم
دلّ گیروده‌ی دام زؤلفی تو که‌ردم
په‌ی خالت جه مالّ دونیا ویه‌ردم
سه‌رنیام جه‌رات، پام که‌ردن جه سه‌ر
رای باده‌ی عه شقی توّم گرتن نه‌وهر
تیرم بی که‌مان شکسته‌ی که‌م زؤر
په‌نجایی عؤمرم به‌رمه‌شو نه‌ هؤر
نه‌ورؤزی بازوو نه‌ زینده‌گان‌ی
نه‌مایه‌ی مه‌تای عه‌م‌ری جوان‌ی
سه‌یدی هه‌رچی‌ش بی، بافتی رای توش که‌رد
که‌ردوون چی رانه، ها ره‌نجه‌رؤش که‌رد

« دلّه شه‌یدای مه‌ست »

دلّه شهیدای مهست، دلّه شهیدای مهست
ئەر تۆ عاشقنی شیتی شهیدای مهست
شهرتی به قا و بهین قه یسی له یل په رهست
ههرتا زیندهنی تۆ مازهش جه دهست
ئەر تۆ گهره کتهن یار دیدهن کهری
هۆر گیره شیوهی قه یسی عامیری
شیوهت ئیحسان بو چهنی ره قیبت
تا دیدن دلدار بو وه نه سببت
مه جنوون چه ندئ بی په ی له یلی ویل بی
دیوانه و سه رسام، بیابان گیل بی
مه گره واو سه یلاو نه دیدهن مه وهشت
روبو په ی ته قدیر کهر دش عزمی گهشت
خاتر پر جه داخ، دهروون جه خهم که یل
هۆردارا بی شهرم فه ریاد په ری له یل
له یلش به ئاواز به وته ور مه لاونا
سه دای زاری ئهو ، سه نگ مه تاونا
به و دهشت و دهردا سیر گیلآ خه یلی
ئاخر شی وه لای هه وارگهی له یلی
دیش خیلآ له یلی نه و جا هۆر که ندهن
مه نزل ویرانهن ، کهس تیش نه مه ندهن
مه جنوون خو ویل بی به دتهر بی هه رده
هه ر داش به سه ردا چوون ئازیز مه رده

دیواریو دهسچن له یلی نازار بی
سایهش شیفای دهر د قه یسی بیمار بی
شی نه پای دیوار مه جنوونی دل ریش

تا ساي ئه و كه رو زامانش ساپيش
 ديش سه گي زه عيف، ريشي كوهه ن سال
 ها نه پاي ديوار كه فته ن وه بي حال
 سه ر تا پاي تنش چه ني زامان ريش
 زوان كه رده ن تيغ په ي زاماني ويش
 مه مالو نه زام زوان چون نه شته ر
 وه روي زامي سه خت مه شانو وه شته ر
 ئينده مه شوو مور هانه روي زامش
 بيه ن چوون ده وار سيا ئه ندامش
 چه ن وه خته ن كه سي ناني نه دان پيش
 سازان چه ني زوخ ئيستخواني ويش
 غه ير جه قورسي (به در) ، مانگي دوو هه فته
 هه رگيز چه م به شكل ناني نه كه فته
 شبي به نزيكش (قه يسي) سارا گه رد
 كيشا په ي حالش ئاخي سيا سه رد
 وات ئه ي پاسه بان سي اي خه يمه ي يار
 ئيشكچي شه وگار نه ده وري ديوار
 چه ر خه چي شه وان ، رو نه ده روو ده شت
 به بري شيرشكار په ري ئاهوو چه شت
 (پولنگان) ئه وسا فكري تو شان كه رد
 چه ساري كو شان په ري ويشان كه رد

نه عه رته ي ده نگت هه ركو مه ياوا
 مه نزلاني چول مه كردش ئاوا
 ئينه چه حاله ن تو په نه ت ياوان
 چمان ئه ندامت به تيغ شكواوان

جه کوچی (لهیلی) شای بهینت داران
 توئی جی مهندهی کوئه ههواران
 خهیلی پی دهستور په شیو بی پهریش
 نهحوالی (لیلی) خه بهر په رسا لیش
 ناگا ته ماشای دهشت و سارا کهرد
 دیش که (سهیادی) پهیدا بی جه ههرد
 یهک ئاهوش کوشتن، وهستن نهشان دا
 مهویهرو به جهخت نهو بیابان دا
 شی وهلای (سهیاد) قه یسی جه فا کیش
 تا چون سائلان گوشت بوازو لیش
 واتش ئهی (سهیاد) توغه شقی پیرت
 بیه خشه پیمان ئارو نه چیرت
 (سهیاد) چون مهردان ، مهردانگی کهرد
 لاشه ی نه چیرش به (مهجنون) سوپهرد
 (مهجنون) هورگیروا ئامابه شیتاب
 گنانه خه یال کار سازی کباب
 ئاهووی (سهیادش) قیمه کهرد به تیغ
 لاشه و جهرگ ودل پیکا وهرووی سیخ
 به دلئی پور سوژ هیجران وهردهوه
 به ئاهی دهروون ئایر کهردهوه

کهبابی کهردش به سهد سوژ و خهم
 نمه کاوش کهرد به ئهسرینی چه
 ئاورد وهلای سهگ به تهعجیلو دهو ...
 واتش ئهی زهعیف بی خوراک و خه
 یه توعمه ی کهباب قه یسی چول گهردن

تو زامداره‌نی، په‌ی توّم ئاوهرده‌ن
 ده‌سا مه‌یل که‌ره ، شیفای جه‌سته‌ت بو
 مه‌ره‌م په‌ی زامان جه‌سته‌ی خه‌سته‌ت بو
 چه‌ندی پی ده‌ستوور که‌باب که‌رد په‌ریش
 تا که زامانش یه‌ک یه‌ک بی ساریش
 قوه‌تش جه‌قووت که‌باب بی تازه
 ته‌ی بی نه‌سارا که‌ردش جان بازه
 دیسان جه‌نووه‌ شی وه‌لای (له‌یلی)
 ویش وه‌ست نه‌دامان خاکپای (له‌یلی)
 شه‌و پاسه‌بانی یانه‌ی (له‌یل) مه‌که‌رد
 رو چه‌نی (شوان) مه‌گیلا نه‌هه‌رد
 جه‌ودما هه‌روه‌خت (قه‌یس) بیس ئاره‌زوو
 تا دیده‌ن که‌رو له‌یلی عه‌نبه‌ر بو
 سه‌گ پیش مه‌زانا چون ساحیب فامان
 مه‌شی وه‌ پیش واز مه‌گرتش دامان
 به‌و ته‌وره ئه‌غیار په‌نش نه‌زانا
 مه‌جنونش وه‌لای (له‌یل) مه‌ره‌سانا
 (مه‌جنون) به‌دیدار له‌یلی مه‌بی شاد
 کوگی خه‌رمانان خه‌م مه‌داش وه‌ باد

ئه‌ریش مه‌زانا ره‌قیبی راجه‌فت
 ئاخ‌ر وه‌لای (له‌یل) که‌ی راگه‌ش مه‌که‌فت
 (سه‌یدی) داد جه‌ ده‌س به‌د خو‌یی (ره‌قیب)
 نمازو دیدار یارش بو نه‌سیب
 ئه‌ر سه‌رد سال چه‌نیش بکه‌ری خاسی
 خاسیش هیچ نیه‌ن غه‌یر جه‌ نارسی

(سەگ) پيئشەش مەدەي وەفاش پي تەورەن
(رەقيب) گەنجش دەي پيئشەش ھەر جەورەن

« دۆلبەر »

دولبەر، دل ئەستاناي جە من، شەرت ئى دلىستانى نيؤ
جەورش مەدەي رەنجش مەكەر، خؤ كافرستانى نيؤ
شەرتەن بكيئشؤ دل جەفات، با يادگار مانؤ جە لات

تۆبۆت نە دلّ خۆفى خودات، خۆ كافرستانى نيؤ
ئامام نەرات پى جەستەو، گىرەم سلام، چىت نەستەو
پى حالى جەستەى خەستەو، خۆ كافرستانى نيؤ
هەى نەونەمامى باغى دلّ، پەى تۆ سيان بەيداخى دلّ
سا مەرەمى پەى داخى دلّ، خۆ كافرستانى نيؤ
هەى رەندى تۆحفەى نازەنين، خالت جە عەنبەر گو لّجەمين
سا مەرەمى دە پەى برين، خۆ كافرستانى نيؤ
بىمارى تۆم حوور ئەى پەرى، ئەر خواھىشەن ئەر سەرسەرى
شەرتەن عەيادەتمان كەرى، خۆ كافرستانى نيؤ
دا دەم پەنە چلّيو ريؤن، قىمەتشەنە سۆنەم گىؤن
چى مامەلە مەگنۆم زيؤن، خۆ كافرستانى نيؤ
ويّلّ ويّلّ مەگىلام كۆ بە كۆ، دەردەم گران بى رۆ بە رۆ
سا حالو دەردىم پەرسە تۆ، خۆ كافرستانى نيؤ
تەركو و لايت كەردمۆ، ژاراو و دووريت وەردمۆ
پەرسە بە حالى دەردمۆ، خۆ كافرستانى نيؤ
عورىانو كە لپۆس كۆلەنۆ، شەيدا و بىبان گىلەنۆ
دا پەرسە پەى كى ويّلەنۆ، خۆ كافرستانى نيؤ

ئەر شەرتو و بەينت وىرتەن، خۆفو و خودا و پىرتەن
بۆ لام ئەگەرچى دىرتەن، خۆ كافرستانى نيؤ
يام بارە تەشرىف يانەمۆ، يا دوورۆ پەرسە حالمۆ
تەرسە هەناسەى كالمۆ، خۆ كافرستانى نيؤ
قەومان، خويشان و هامسەران، لۆمە و مەنان چى كەران
خاسەن تەئەسوفمان وەران، خۆ كافرستانى نيؤ
سەيدى گرانۆ ئەلويداش، هيجران مەدۆ ھەردەم جەفاش
هەى پەى خوداى بەيدى وەلاش، خۆ كافرستانى نيؤ

((دلّ نالانشهن))

دلّ نالانشهن ، دلّ نالانشهن
هام سهران جه دهرد ، دلّ نالانشهن
زويريش جه تاو خه يالانشهن
ناره زووی ته واف عه و دالانشهن
جه دووری ياران بی قه راريمهن

واوه یلاوو چه شر ، شین و زاریمهن
ئاره زووم که ردهن چوون قه دیم سالان
بشوون په ی ته واف بارگهی (عه ودالان)
به دلّهی غه مناک نا موراده وه
به دهروون غه مبار خه م به باره وه
فه سلّی گو لکه شتهن ، واده ی گو لانهن
عه ترشان دهوای دهردی دلّانهن
ئیمه و دلّ هه ردوو به زاری و لالان
با بشمیّ وه سه یر بارگهی (عه ودالان)
په ی دیدارشان گهرمی تاسه مهن
سه ر زه مین گرتهن دووی هه ناسه مهن
(پیر روسته م) ویران که س نیهن تیشدا
ویرانیش مه دوّ جهرگم به نیشدا
(شه و بوّش) نیلی بوّش ، خه مگین دیاره ن
(چنوورش) په شیو چوون زولفی یاره ن

سه ر به رزان ، هه ردان عه ودالان تاره ن
سه یرش په ی یاران چون زه هری ماره ن
بابه دو عای خه یر یاران که رمیّ شاد
خاسی عه ودالان با وه رمیّ وه یاد
هه ر هه فت عه ودالان بگیرمیّ دامان
به لگم بیوان یاران وه لامان
یا هه فت عه ودالان دلّ پاکی دلّ ساف
نامتان مه شهووره ن جه قاف تا به قاف
ساکنانی غار کوّی به رزو بوله ند

دوعا مه قبولان بارگه‌ی خوداوه‌ند
وه به‌رزی ئه‌و کو ، به‌رز بو پایه‌تان
به دایم په‌یمان مه‌نو سایه‌تان
(سه‌یدی) شه‌رتش بو چون وه‌فاداران
به یو په‌ی ته‌واف بارگه‌ی (عه‌ودالان

« سه‌نگی هه‌واران »

سه‌نگی هه‌واران ، سه‌نگی هه‌واران
سه‌نگی سیاره‌نگ کۆنه‌هه‌واران
جای به‌زمی رهندان، نیشانگه‌ی یاران
ته‌ختی خالخالان نازک نازاران
چه زه‌ل مه‌زانوو سوفید ره‌نگه‌نی
ئیسسه سه‌به‌ب چیش سیا ره‌نگه‌نی

كۆن عەيش و نىشات نەووەھارانت
كۆن ئاھووى رەندان پۆل نازارانت
سەرخار چوون تۆ كووى، عەنبەر بۆشان بى
دايم ئاموشتۇ ۋەلاى تۆشان بى
ئىيسە جاي ئەوان چۆلەن، ويرانى
ئەحوالى ئەوان تۆ چييش مزانى
ساكە ئىد شەنەفت سەنگى سيارەنگ
بە ئاھ و نالە لىم ئاما ۋەدەنگ
ئەحوالى دەردىم ديوانەى بى ھۆش
مەر نەمزانى چى بىم سىياپۆش
ئەوسا من ھامراز خال قەتاران بىم
تەككەگى رەندان، پۆل نازاران بىم

رەنگم سفىد بى چوون رەنگى كافوور
شەوقى جەمىنم ديار بى جە دوور
ناگاھ پەى تەقدىر چەرخى پور ستم
ئىيمە و نازاران جيا كەرد جە ھەم
ئىيسە نە پام ھەن گىلووشان ۋە شۆن
نە وىم مزانو ۋە ماواشان جە كۆن
فەلەك ئەر زانىش چييش ئامان پىمان
دوورى نازدارا نەرمانى پىمان
كەرداش دووچارى دوورى و جيايى
نياش بە دلدا داخى سىيايى
ئى داخ ھەرىپەى من تا رۆى رەستاخيز
چوون ھىجرانى يار گرتەنم بەرپيز

ئاييرى ھيجران كەوتەن نەجەرگم
سياوش كەردەن سەرتاپاي بەرگم
چى كورەى ھيجران من نەجۆشانەن
جە سىنەى سەيدى سیاو پۆشانەن

«شەمال»

شەمال، مەگىروو وەنەت نزاى
ئەر بە نزاى من بىۆت رەزاى
تاقەت چىم برىان نەمەندەن تايم
ھوون مەشۆ نەجەرگ كزەى كەبايم
يەك شەو باى شەمال، وەر جە سوب سەحەر
بە دەوان وەلاى قىبلەم گوزەر كەر
وەلى لوانت پەيتەور بەدەو بۆ
شۆ وەلاى شىرىن ھىماى نەخەو بۆ

پەردەى ناز جە رووش بدەر بە لاوہ
بۆسە دەر بە قەوس قەمەر سىماوہ
چىن چىن دەستەى زۆلف خەم وەردەى جەمىن
پەرچىن نەدەوران گو لباخچەى جەمىن
مازە پەشىويا بەرووش وە ھەمدا
نەك پىوار بۆ مانگ نە دلى تەمدا
چوون نوورى ئىمان نەرووش مەدرەوشۆ
با زۆلماتى كوفر، ئىمان نەپۆشۆ
وختى باى شەمال پەرەندەى تىژرەو
شىرىن ، دىدە مەست ھۆرمىزۆ جە خەو
جەودەم بە ئىكرام وەنەش سەلام كەر
عەرزوو حالى من ، پەنەش ، تەمام دەر

شەمال وىت كەرە بە زوانوو من
واچە بە شىرىن سۆى چەمانوو من
من قاسىد جە لای دەرەدارىوم
كىاستەى دلى بى قەرارىوم
پەى تۆ سەىلى ھوون مەشۆ نە چاوش
پەى تۆ جە چاوان ، دوور كەوتەن خاوش
پەى تۆ بى ئارام، سەرسام و لىوہن
تەن، زامى خەدەنگ ئەبرۆى تۆش پىوہن
پەرسە شىرىنى مەىل ئىمەش لاوہن
يا جە شەرتى وىش چوون زۆلفى خاوہن
پەى سەىدى مەرگەن بە بى يار ژيان
مازە باى شەمال بسپاروونە گيان

« شیرین په یو ښه دهن »

شیرین په یو ښه دهن، شیرین په یو ښه دهن
دوو ښه برؤی سیات به هم په یو ښه دهن
دوو شیرازهی قهوس، ښو سایی غیب ژه ښه دهن
هر یهک سه په یکان وه جهرگم شه ښه دهن
جهو دهسته ی زولفان حهیران مه ښه دهن
دامهن، یا شامار؟! یا خو که مه ښه دهن؟
خالی جه مینت، زولفی چین چینت
چون دانه و دامهن، سه یادان ته ښه دهن
هر تاریخ سه تار پیچ دان وه هم دا
هر تاریخ سه دل په نهش پابه ښه دهن

ئەر من شەيداش بيم ، نهكهران مه نام
بي حەد زەريفەن، بي سامان رەندن
بالاوت وئەنەي سەول، ساي سەهەندی باخ
شۆخەن ، وەش تەرحەن، بەرزەن، بدلەندن
دوو دیدەي ساي فیتەئەنگیزت
سەرمايەي ئەفسوون، هەم جادوو بەندن
خەمزەو لارەو لەنج، دياي بەنازت
بنچينەي يانەي سەبووريم کەندن
گوفت و گۆي شیرين، کەلامت، رازت
شەهەدن، شەکەرەن، نەباتەن، قەندن
بەهاي دانەي خال سەفحەي جەمينت
مولکي هيندستان، شاري خەجەندن
عومرم شي وەباد ، تاقیق نەزانام
بي مه يليت تاکەي؟ جەفات تا چەندن!
خواجەي ساحيب شەرت چي رەنجياني
مه يليت ، مۆبەتت، هيچکام نەمەندن
کەي جە بەندەگيت سەرکيشان، سەيدی!
هەر غولامي تۆن، هەتاکە مەندن
حەلقەي غولاميت مەکەرۆ نەگۆش
بەندن، پيش واجة: يە کەمتەر بەندن

« شه رابوو عه شقى »

شه رابوو عه شقوو تو ساف و زؤلالا
به له زهت وهش بنؤشاي توند و تالا
مه ده پينهش په ي كه سى تو دل نه وازى
به بى مه ينهت ، چه موحتاجى سوالا
مه بو مه ستي نه بهد ، هه ر كه س مه نو شو ش
كه ساقى پادشاهى (زوالجه لالا)
كه سيوهن نا كه سه ، ليوهن به زاهير
به باطن ، عاقل و ساحيب كه مالا
نه فكرش هه ن جه لاو مولكى ، نه مالى
نهو باكش جه فورزه ندو عيال
نهو مو عجب ، نهو به نده ي رياكار
نه مه قسوودش به دونياو گه نج و مالا

به تاقیق ئانه پیره ن ، گیره دستش
نهو پیری و یه رده ی ماهو سالآ
دریغ چی کشتوو دونیای ئیمه هرگیز
(شکار تیو) په ی قیامهت مان نه کالآ
ده یاران وهر بده یمی دس جه دونیای
نه بیمی شاد په نهش ، شادیش به تالآ
ئه گهر سه د سالآ چه نهش مه نمی به دلشاد
چه نهش تا سهر مه نه یمان په ی مه حالآ
هه زار جامی جه شهر بهت ئهر بنوشمی
جه ئاخر ، ژاروو مه رگیمان قه رتالآ

به ناگاه باخه وان مه برو به تیغ مان
نیهن ره حمش ، جه یاوان و جه کالآ
وه نهش فهر زهن ، بشوپی کاروانه
ئه گهر (بوو جه هله نوو) وهر هو (بیلالا)
زه ریومان سهر حیسابهن ، خاک وه سه رمان
نه پوشاکوو ، نه وارده یمان چه لالآ
وه رینان ، ئه ولیای دلپاکئی بینی
جه دل پاکان و یه رده ی کار سالآ
جه روو می شهر وه بی په روا مه شانمی
وه لای جه ننهت ، چه نی په رواز بالآ
جه (حل و سندس و ئیسته بره قیشان)
خه لاتی خاس ، مه پوشانی وه بالآ
په ی ئیمه موشکیلهن بارما گرانا
(خطاء معصیهت) ، زولم و وه بالآ
درازوو دوور ، سه فهران هانه وهر دا

نه توشه‌ی را ، نه پوئشاکوو ، نه پالآ
جه په‌نجا ئاستان ، راگیر مه‌نیشان
ئه‌وان چیمه ، مه‌په‌رسانى هه‌والآ
جه ههر یاگیو جوا بشا وه‌ش نه‌ده‌یمی
(ته‌وه‌قوف) مان هه‌زاری په‌ر به‌ سالآ
جه دیوان و سه‌بای سا چیش بکه‌رمی
نه‌با دامان به‌ ده‌ستی چه‌پ قه‌بالآ

که‌ریما ، غافر الزنبا ، ره‌وفا
ره‌حیما ، بی شه‌ریکا ، بی زه‌والآ
به‌ لوظفی تو ، قه‌وی ئومیدمانه‌ن
نه‌بییمی قه‌هرو تو ، دل‌مان زوخالآ
ئومیدمان هه‌ن ، په‌نامان ده‌ی جه‌ دوزه‌خ
نه‌ک ئیمه‌ حوروو جه‌نه‌ت مان خه‌یالآ
اله‌ی ، توبه‌ی ئیخالسمان قبول‌که‌ی
(قبول‌توبان) جه‌ عوسیان ، چی بنالآ
یه‌قین (انی لغفار لمن تاب)
په‌ری به‌خشاییمان شاهید به‌ حالآ
شه‌فاعه‌ت خوای گونا‌هکاران ، (محمد)
که‌ ساحیب‌ عیزه‌توو جاهوو جه‌نالآ
مه‌گه‌ر توبی تکاکار ، یا (محمد)
وه‌گه‌رنا ره‌ستگاریمان مه‌حالآ
خوداوه‌ندا ، به‌ فریاو (سه‌یدی) یاوی
جه‌ وه‌ختیونه‌ که‌ مه‌نزل‌ تیره‌ چالآ

«سهیدی عار نیهن»

سهیدی عار نیهن ، سهیدی عار نیهن
هەر کهس عاشقهن نالەش عار نیهن
ئیمه‌یچ نالەمان خو‌بی کار نیهن
کهس جه دهردی کهس خه‌به‌ردار نیهن
منیچ دیوانه‌ی خالی شیرینم
پا به‌ندی تای زولف بو‌عه‌نبه‌رنیم
به‌لام ئید شیرین ئەیامان نیهن
چون خواجه‌ی غه‌مخوار غولامان نیهن
هەرگیز چه‌نی کهس تا سه‌ر نه‌ساتهن
شه‌رتش ، ئیقرارش ، وه‌فاش یه‌ک ساتهن
تامه‌یو‌ وه‌لام رهن‌دی جه‌مین گول
خوفی هیجرانش مه‌نیشوم نه‌ دل
ئه‌و ساته‌ شیرین مه‌کیشو‌ ده‌ستم
ماوه‌رو‌ به‌ سو‌ز زامانی سه‌ختم

جه خوڤي لواش جه ستم نه له رزن
هاوارو هه ي داد هه ي ها نام به رزن
گيروده ي هيجران دايم بي كه ي فنه
كافر گيروده ي هيجران بو چه ي فنه
ياران يه سه نگه ن چه نش حاشا كه ن
جه سته ي مه ي نه ت بار من ته ماشا كه ن
يه سنگه ن په ي ته ور مه سوچو به تاو
دل قه تره ي هوونه ن چون نه بو به ئاو
(سه يدي) جه هيجران شوخي جه مين لال
سا په ي چيش نه بو به كوگاي زووخال

«عہرزہ داشت بہندہی»

عہرزہ داشت بہندہی دلّمہند و رهنجوور
سہیدی دامی عہشوق، بہسہیدی، مہشہوور
جہ ژہراوی عہشوق شہر بہت چہشیدہ
ہہرگیز شادی و زہوق بہ چہم نہدیدہ
خہستہی پہشیوحوالّ، پیکئیای زامہت
خہمناک و خہمبار، دایم خہم قامہت
نہ جامی ہيجران سہد ہووناو و ہردہ
تہرکی و ہفاو بہین ہہرگیز نہکہردہ
دہرد زہدہ و ہہردہی ئہحبابی شہریف
رہندی نازداران ، زولیکّای زہریف
خاتر جہ شیرین، زہریتہر جہ لہیل
یاری دلّ نازار، کہم و ہفای بیّ مہیل
عہرزہ جہ مہزموون، عہرزہ و حالّمہن
ئیدہن گوّجہمین، سوّسہنخالّمہن
ئہوہلّ بہ ئیکّلاس سہوگہندان و ہردہ
ئاخر شہرت و بہین تا سہر نہبہردہ
ہہرگاہ جہ رووی لوتف، زولّفان عہنبہرین

ئەر پەرسى ئەحوال بەندەى كەمتەرىن
جەلات مەعلووم بۆ سەلوى خەرامان
جە ھىجرانى تۆ كارى پىم ئامان
زەعیف و زەبوون، زەغفەران رەنگم
چوون نەقشى دیوار دايم بى دەنگم

شەو و رۆ گریان، دیدە نمینم
بە دل سیاپۆش ، قامەت خەمینم
بە تیغى ھىجران سینە سەد چاکم
ئىفتادە و بى ناز، خەلتانى خاکم
بى تۆ زیندەگیم چوون ژەھرى مارەن
دونیا نە دیدەم چوون شەوى تارەن
مەعلووم بۆ جە لات نەو نەمام، وەشبۆ
سەیدى جە فیراق دوورى بالای تۆ
حالش بەى تەورەن، بە ئایەى كەلام
ئىختیار بە تۆن، باقى وەسەلام

« قیبله‌م ویر نه‌بی »

قیبله‌م ویر نه‌بی ، قیبله‌م ویر نه‌بی
جاری چوون جاران ، ئیمه‌ت ویر نه‌بی
که‌شتی مان به دهس تو ، ته‌قدیر نه‌بی
ئه‌رنا جه لای تو هیچ تقسیر نه‌بی
ئه‌ر ته‌قدیر به دهس تو بیا مه‌رگم
مه‌ودای تیغی تیژ مه‌دات وه جه‌رگم
مه‌دات وه جه‌رگم سه‌د جار نی‌شی تیغ
هه‌تا ریشه‌ی گیان مه‌که‌ندی جه بیخ
ئه‌ر جه‌رگم بده‌ی له‌ت له‌ت به چل دا
ئه‌سلا ئینسافت نیهن جه دل دا
بی مروه‌ت جاری جه‌ه‌ق نه‌ته‌رسای
په‌ی جه‌سته‌ی خه‌سته‌م ، هه‌رگیز نه‌ په‌رسای
هه‌ر رو جه‌ نووه مه‌ره‌ژی چاوان
سه‌رنی‌شی موژده‌ت وه سوهان ساوان
موژانت هوون ریز کوشنده‌ن قاتل
یه‌ک یه‌ک چون خه‌ده‌نگ مه‌ده‌یشان نه‌ دل
هه‌زاران زامت وه جه‌رگم که‌رده‌ن
خه‌مته‌ن هوونی من به یوت وه گه‌رده‌ن
هه‌رگیز بی ئینساف نه‌داری عاده‌ت

جاری زامدارت کهری عہیادہت
تو دیدہت پھی قہسد کوشتھی من رہشتہن
چمان کہ سہیدی ، با بہی توّش کوشتہن

« قبیلہم چی دونیا »

قبیلہم چیّ دونیا ، قبیلہم چیّ دونیا
ئیندہ ئاواتم مہندنہ چیّ دونیا
روّی وەر جہ مہرگ ، بہ دیدہم بدیا
لہب وہبانی لہب لالیّ توّم بنیا
ہہردوو بنیامان سہر وہ یہک سہرین
کہردیمان رازی ویہردہی دیرین
بدیّام دەستی توّم وستہن نہ گہردہن
ئہوسا بواستام ئاوات وہ مہردہن
بوّ بنیام وہ بوّی زولّقی موشکینت
بکہردام تہواف کابہی جہمینت
بالای ویم پہخشان بالآت بکہردام
داخم نہمہندا ، ئہوسا بمہردام
ئہوسا جہو دما ، ئہگہر مہ مہردم
پہی مہردہیی ویم شادی مہکہردم

« کۆسالان وهشهن »

کۆسالان وهشهن ، کۆسالان وهشهن
ميرزام ، سهيرى ههرد کۆسالان وهشهن
تهماشای جهرگه‌ی گۆلالان وهشهن
سهيرى سه‌ر به‌رزان ، (عه‌ودالان) وهشهن
په‌ی لانساران خالّ خالّش وهشهن
وه‌رواوى شيرين لاپالّش وهشهن
شنووى شاخه‌ی ساز ، شه‌تاوش وهشهن
روّ بيداريش وهش ، شه‌و خاوش وهشهن
تهماشای نه‌ورۆز ، خالّ ماویش وهشهن
کافووريش ، نيليش ، سياویش وهشهن
چوپی کۆسالان سه‌يرانش وهشهن
سه‌داى قاق بوّی که‌بکانش وهشهن
چه خاس جاى گه‌شته‌ن ، عوبورش وهشهن
بوّی عه‌ترو عه‌بیرچنوورش وهشهن
شه‌وبوّی نازهنين ئەشه‌د بوّش وهشهن
ساراو ده‌رو ده‌شت ، که‌شوو کوّش وهشهن
وهشهن بوّی سوّسه‌ن سه‌ر کلّاوانش
وهشهن ، سه‌وزى فه‌رش پای کلّاوانش
وهشهن خرپه‌ی پای پوّلای په‌ندانش
وهشهن شيرين خاو ساي سه‌هندانش

وہشہن چہنی (دوَس) رو گیلّیش پیدّا
وہشہن بیش ہامراز شہوان جہ جیدّا
وہشہن چوون بہہشت رووی سہر بیساتش
وہشہن ، شیرینہن، عہیشو نیشاتش
وہشہن ، خاس وہشہن سہیری وہہارش
فہسلّی نیسانش ، مانگی ئہ یارش
پہی کہسیّ خاسہن (میرزام) کوّسالان
چہنی (یار) کہروّ سہیری گوّلانان
ہہر کہس چوون سہیدی جہ ہيجران خہستہن
سہیری کوّسالان کہی ئاوات واستہن

نەورۇز گول خىزان

نەورۇز گول خىزان ، نەورۇز گول خىزان
ۋادى ۋە ھارەن ، نەورۇز گول خىزان
بەدەن كافووران ، خال خور دەپرىزان
پۆشان مايەى عەتر بۆى عەنبەرىبىزان
نەورۇز گول جاسووس گولانى تازەن
ۋە ھار كيانان مزانى ۋازەن
باقتەن پەى زىنەت رەندانى دولبەر
چوون جوقەى تاووس بېيىكان ۋەسەر
قاسد نەورۇزان نە پاي ھەردەۋە
يەك يەك بەرئامان نەتۆى پەردەۋە
ھىماى خۇ زمسان تەشرىف نەبەردەن
نەورۇز گول موژدەى ۋە ھار ئاوردەن
مزانى مدۆ زمستان ۋيەرد
تەختى يەخ بەندش ھەۋا دا بەگەرد
ئەر سەد كە ھەۋاى سەردىش بەرۆتەن
خورشيد مەنزىلگەش نەبورجى حوتەن
بەلى جارىچيان نەرۇز جارى مەدان
جارى پادشاي نەۋو ھار مەدان
بادى ۋادەى ۋەشت نە كۆسار مەيۆ
ياران مزانى نەۋو ھار مەيۆ

پادشای وهار وادّهی وهختشهن
به ته عجیل مه یۆ، ئامای جه ختشن
وهختهن شای وهار بنیشۆ نه دهور
چار بکیشۆ رعد، ته مه لوول و ههور
وهختهن بگيرۆ رووی دهشتی سارا
که وکه بهی وهار وینهی شای دارا
وهختهن به یۆ بهر ئوردووی گوللان
گیرا دهر ودهشت چوون ههردهی جاران
وهختهن پرۆسان گولان ههزار رهنگ
چهرمه و زهرد و سوور، چوون ديبای فهرهنگ
وهختهن شای وهار بکیانۆ خه لات
سهوزی ئەتلهس رهنگ پهی رووی سه ربیسات
وهختهن شه قایه ق سه ر باوهرۆ بهر
هۆردۆ ئالای سوور جه بالای که مه ر
وهختهن بولبولان جه شیرین خاودا
بیدار بان جه مولک خاسهی زه هاودا
وهختهن سارپیش بو خاترشان جه داخ
لهت بینان به عه زم گولگه شتی له یلاخ
فه سلّی نه وه هار وادّهی گولگه شتهن
سه رزه مین به رهنگ سارای به هه شتهن
وهختی شادی و عه یش ئە ییامی سه یره ن
په نهش دلشادهن، ئه ر وه حش، ئه ر ته یره ن
ئه گه ر خاتریو ناچاخه ن، زویر
وه هار بی که یفیش مه بهرۆ جه ویر

چوونکه شای وههار شادی مهوازۆ
هیچ کهسی خه مناک، مه لوول نمازۆ
سهیدی چوون مه لوول هیجرانی یاره
فیشتهر خه مناکیش فهسلی وهه هاره

وہ یادی سالان وە یادی سالان
دلہ تۆ وە یادی و یەردە ی سالان
وہس نیشە خەمناک چەنی گولانان
با بشمی وە سەیر بارگە ی عەودانان
کۆمای خەرمانان خەم دانت وە ھەم
نیشتەنی جە لاش پەژارە و ماتەم
با ی شەمال نیەن بدەیش وە باوہ
تاکە ی سەرگەردان مەبیش وە لاوہ
عەودانان بەرزەن، شەمالش تیزەن
نەسیمش بۆ ی عەتر عەنبەرئامیزەن
با کۆگای خەمان ھۆرگیرمی بە کۆل
بەرمیش وە کۆ ی بەرز عەودانانی چۆل
جەوگە ئیمە و تۆ، ھەردویمە بە ھەم
بدیمیش وە باد، بە کەم، کەرمیش کەم
دلہ تۆ سادار دیوانە ی ویلی
جانشین ی قەیس بیابان گیلی
نیشتەیت بی سوودەن جە مالانە وە
با بشمی وە کۆ ی عەودانانە وە
ئەر پە ی وایە ی دل، وەرپە ی سەوابەن
سەیری عەودانان پە ی ئیمە بابەن
سەیری سەربەرزەن، گەشتی سەرکاوان
شادی خەمانەن، رۆشنی چاوان
سا با راگە ی چۆل بگیرمی نەوەر
تە ی کەرمی ھەردان، کەش و کۆ و کەمەر
جە ھیچ مەنزلی نەگیرمی قەرار

تا بشمی وه بان پای دامانی غار
وه بانى ئەو تهخت، حاجهت نما كهين
پهى وايهى موراد دەس به دۆعا كهين
بشمى نه ئەيوان غارى ههيبهتناك
تهكيهگای خاسان، ئەودالانى پاك
دوو دەست پهى دۆعا هۆردارمى گوشاد
يا حهى ، يا قه ييوم، دهههندهى موراد
به عهشقى رهسوول شای يهسرب مهقام
به شهوق و نوورى ئەسحابان تهمام
به عهشقى بازووى درازى حهيدەر
زۆر ئەرمانای دهرب دەر وازمى خهيبەر
به عهشقى خاسان ، دلپاکانى ساف
نهرووى سهرزهمين جه قاف تا به قاف
يا (رجال الغيب)، يا ههفت ئەودالان
جه کۆى پيژۆستم، ههم جه کۆسالان
يا ئەودال ، فهرياد نامت مهشهوورهن
هيممهت يار كهرى، کار به زهروورهن
سهودای عهشقى يار ها نه كهلهمدا
وسته ناش نه گيچ دهرىاي ماتهم دا
خهريكى خه منا، خهم خه لاتهنان
دوور جه يار كهفته، كشوو ماتهنان
زام زهدهى دهوران، هيجرانى يارم
سهه عوقده پهرييش كهفتهن نهكارم
چوونكه بهد ئيقبال، سياستارهم
سهنگى بهدبهختى ، نهخشهن نهچارهم
ئەريشوون وهلاى ئەفلاتوونى ژير

په‌ی ده‌وای دهر دم ئاڊ مه‌وه‌رؤ گير
ماچؤ تۆ به‌ عه‌شق، سه‌د پاره‌جه‌رگه‌ن
ده‌وای دهر دی تۆ وه‌سله‌ن، یا مه‌رگه‌ن
یا شاه‌ی شاهان، یا چه‌یی خاسان
ئاسان که‌ی کارم به‌ ده‌ستی ئاسان
هه‌ر من بی چاره‌م، یا لله چاره‌ که‌ی
خاتر شاد به‌ وه‌سل، بالای یارم که‌ی
ئاره‌زووی دلان یه‌کسه‌ر حاصل که‌ی
دۆست به‌ دۆستی ویش، به‌خه‌یر واسل که‌ی
سه‌یدی دل پر ئیش، جگه‌ر پر زامین
یائه‌لله‌ دۆعاش قه‌بوول که‌ی، ئامین

هاره سه‌ته‌نی

هاره سه‌خته‌نی ، هاره سه‌خته‌نی

تو خو کهم قیمهت سهنگی سهختهنی
جای بوله ند ئیقبال، ساحیب بهختهنی
یار ئامان وه لات، جه هد و جهختهنی
تراشیدهی دهست سهر ئوستادی باش
جهستهت پر جه زهخم، قولهنگهی سهنگ تاش
یادگار ئوسای قهدیم زهمانان
دهس ئاسی دهسکیش، خهیاتهی خانان
چمان تاشیای تیشهی فهراهی
دهستهت جه نهمام، داری شمشادی
ئارو قبیلهو من به لهنجه و لاره
تهشریفش وهلای تو ئامان هاره
شیرینهن نیشتهن دانه مه دؤ پیش
هارهش هار کهردهن، دهو مه دؤ نهویش
مه گیلؤ به دهو چوون چه رخی چه پگهرد
هه یاهووش گهرمهن، مه نالؤ جه دهرد
دوو لیموی وهش بؤش ته رخی شه مامه
جمه جمشانه نه یه خه ی جامه
کهس چوون تو ئازیز جه لای یار نه بی
هاره چی وهشیی ساچی هار نه بی
تای توره ی زولفان سیای عه نبربو
سهر ئاویز کهردهن تا وهبانی تو
دهخیلهن دهستت به دهستی یارهن
پهنجهش ریش نه بو هاره هاوارهن
شیرین به سه د ناز مه کیشو دهسته
دانه مه دپیت چوون ئاوات واسته
دانهش مه سانی چوون سته مکاران

مه که ریش وه گهرد تووتیای شاران
تاقهت شی جه لام، واتم ئهی هاره
به مه ودای ئه لّماس، بای پاره پاره
تۆ دهستی شیرین دهسته کیشتهن
ئاواتت برپان، نالّهی چیشتهن
تۆ په نجهی شیرین که فتهنت وه سهر
چی سارپیش نه بی زامانی خه تهر
با من بنالّوو روان تا شه وان
زدهدی هیجرانم، دهر دم بی ده وان
هارهی هه راسان هه ردهدی هه رده گیلّ
کهم ده ور ده نه ویت چوون دیوانه ی ویلّ
ئانه شیرینهن دولّ بهر، دلّستان
دلّ چیت مه سانۆ به مه کرو داستان
به بهین و به قاش هیچ مه به خه ره
جه فاش سه د بارهن، وه فاش یه ک زه ره
چه نی کهس تا سهر هه رگیز یار نیهن
یاری ساحیب شهرت، وه فادار نیهن
کاتی مه زانی هورئیزا به قهس
چوون بی بهینه تان جه تۆش کیشا دهس

شی به ماوای ویش، ته شریف به رده وه
تۆش ئاستی وه لای داخ و دهر ده وه
کۆتا بی سه دا و نه عره ته و ده نگت
بی قیمهت گنای، کهساس بی سه نگت
به دلّهی پرسۆز مهینهت باره وه
پیچییای به دهر د دووری یاره وه

ئەوسا چەنى زام ، بى دەۋاي خەتەر
مات مەبى بى دەنگ ، جە سەيدى بەدتەر

ھىجرى نەزانان

ھىجرى نەزانان ، ھىجرى نەزانان
تۆ بە ھالى دەرد ئىمەت نەزانان
من سەيدى سەردار سوپاي ديوانان
كوشتەي دەردى عەشق، زەدەي ھىجرانان

تا وانام ، کتاب دهرسی عه شقم وهند
مۆری دلّ به سه جع، نامی عه شقم کهند
جه مه کته بخانان تا که مه شقم کهرد
عالم مه زانان مه شقی عه شقم کهرد
تا که جوان بیّم نه سه ودای یار بیّم
هه وای عه شقم بیّ، په وچی سادار بیّم
به ساداری عه شق یاوام به پیری
ئه سلّه ن رام نه کهوت من وه لای ژیری
نه ووه هاری عومر جوانیم ویهرد
گا چه نی هیجران، گا به داخ و دهرد
ههر شیت و سادار، بیابان گیلّ بیّم
چمان من جادار مه جنوونی ویلّ بیّم
سهیدی تا زیندهن چه نوّ دهرده وه
چوون مه جنوون ویلّه ن به رووی ههرده وه

یا حهیی بیچوون

یا حهیی بیچوون، یا حهیی بیچوون
یا حهیی بیّ مسل، بیّ هه متای بیچوون
یا فه رمان فه رمای ئه مری کاف و نوون
که ریمی کار ساز به کون فه یه کوون

چوون تۆ نادر سنع، كه سئوتەر چكۆن
قادر هەر تۆنى ، نادر سنعى تۆن
ههفت ئاسمانان چهنى ستاران
به رزى بى ستوون، وه پات و ناران
موعه لهق وه بان ئه وان كورسى و عهرش
زهمينت به دهست قودرته كهردهن فهرش
كئ دارۆ قودرته سازۆ، غه ير جه تۆ
رۆشنى و زۆلّمات، شه وان چهنى رۆ
ياكئ قودرته تش جه له يلى دهيجوور
سوب كه رۆ سفيد، به رۆ بدۆ نوور
ياخۆ كئ تاوان هەر شام تا سه حهر
شه وق بدۆ به مانگ، يا نوور دۆ به وه
يا كئ به رمارۆ حه يى بئ زه وال
جه سهنگى خارا سه رچه شمه ي زولال
كئ جه نافي خار به رماوه رۆ گول
كئ مه وزۆ عه شقش نه كه لله ي بولبول
يه گشت كه رده ي تۆن، فه ردى بئ شه ريك
ئه گهر بۆ يۆتەر، مه مانۆ خه ريك

مه زانو ههركهس تۆش به ههق ناسان
كاران گشت به به دهست تۆ مه بان ئاسان
ئۆساي سنعهت خاس، ههركهس تۆش يادهن
ههقناسى دلپاك، موئمن هەر ئادهن
يادى تۆن ره فئق شهو زينده داران
تۆنى يارشان، شهو به رۆ ماران
كانى سه خاو و جوود، كه ره مدار تۆنى

رازق پەي مەخلۇق ھەر رۆ ھەر تۆنى
تۆ جە خوانى جوود رۆزیت دان قەرار
ئىنس و جن و تەير، مەل و موور و مار
ھەر چەندە زيرۆچ رووش نە حەياتەن
يەكسەر تەسبىحى گۆياي سەناتەن
بولبول بە نەغمەي ھەزار داستانش
زكرى يادى تۆن، ويردى زۆبانىش
كەبكى كوكوان جە كۆسارەوہ
كۆكۆي قومريان وە جۆبارەوہ
حەمدەن، تەسبىحەن، سەناي زاتى تۆن
نامى تۆشان ويرد شەوان تا وە رۆن
زاتى تۆ پەي تەور زاتىو نادرەن
بى شك پەي ئىجاد گرد چىو قادرەن
ئەلا ھەر پەي ئەو قودرەت نەدارۆ
يوئوتەر چوون وئىش بە ئىجاد بارۆ

زاتت عەزىمەن، بى حەد فراوان
عەقلى كەس بە كۆن ماناش نەياوان
ئەر عالم، ئەر شىخ، وەر پور كەمالەن
زوانىش جە وەسف سەناي تۆ لالەن
فەردى بى شەرىك ، تەنياي تاكەنى
باك جە كى دارى تۆ بى باكەنى
جە لاي تۆ كارخاس حەيي بى نەزىر
شا، چىشەن يا خان؟ ئەمير يا وەزىر
دونيا و مافىھا ئەر بۆ وئرانە
نەدارۆ مېقدار بالە و تۆفانە

يەك تورفە تولعەين ئەر تۆ كەرى قين
كۆ، چوون قەترەي ئاو مەشۇ وە زەمىن
خەشمت عەزىمەن كەرەم، بى سامان
كەس تەواناي قەھر تۆش نيەن ئامان
ئىمە گرد بەندىي خە تاكار يىنمى
جە خە تا بارى گرانبار يىنمى
ئومىد مان بە عەفو بى سامانى تۆن
وەر نە كەردەي نىك جە لاي ئىمە كۆن
غەرقى گىجى بە حر دەرياي مە عاسى
نە ئە فعالى نىك، نە كەردەي خاسى
بە دواچوو و بە دگۆ، بە دكردار يىنمى
لايەق بە عەزاب دەرگەي نار يىنمى
جە ھەزاراندا يەككى خاس نيەن
چەنى خاسانمان ھامسايى نيەن
ئەر بە بە دكارى بگىرى پىمان
قەت بەر نە مەشۇ دە يارى لىمان
بە لى تۆ كەرىم كەرەم دارەنى
ستارە لعيوب ، ھەم غە فارەنى
ئە وړۆ عە فوت كەرد پىمان بە خە لات
قل يا عبادى ، لاتە قنە تووت وات
تۆ خە تا ئامورز گونا بە خەشەنى
بە خەشەندەي بى باك ، دل نە لە خەشەنى
ھەر چەند گونا بە كار گونا ش فېشتە رەن
تېغى عە فوى تۆ بە رە واتە رەن
پەرى بە دىمان عە فوت تە لافىن
لوتفى عامى تۆ، پەي گشتىن كافىن

خسووس پهري من گوناوهارتهرم
جه مایه‌ی عوسیان سه‌نگین بارتهرم
نامه‌ی نه‌عمالم جه عوسیان سیان
داغمه‌ی به‌دبه‌ختیم به‌دلدا نیان
یا غافیره‌زهنب سرپوشی ستار
بویه‌ر جه جورمی سه‌یدی خه‌تاکار

بهشی سیهم
« خویندنهوهی دهق »

هارهسهختهنی و خویندنهوهیهک

له کۆی بهرهمی زۆریک له شاعیراندا، دهقیک بهرجهسته دهبیتهوه وهک خودی شاعیری لیدیت. به جۆریک که ئهو دهقه و شاعیر دهبنه یهک و هاوتهباییهکی کۆک له نیوانیاندا پیکدیت. به لهونیک که هاتنی یهک لهوان، بهبی یهک ودوو، دهبیته هۆی بیرکهوتنهوهی (تهداعی) ئهوی دی. بۆ نموونه نالی و چامه نووسراوهکهی بۆ سالم. بیسارانای و چلی نه پهنا. قانع و شیعی بهندیخانه. وهفایی و شیرین تهشی دهپرسی. مهولهوی و زووسانهن وهی رهنگ. خالۆی کۆماسی و گلکۆی تازهی لهیل و

لای سهیدیش ئهوا دهقی «هارهسهختهنی»، بهرجهسته و خو نوینه. (ئهلبهت به باوهپی من).

لهم سووچه نیگاوه، ههولئهدهم لهسهرئهم پارچه شیعیره زۆم بکهم و خویندنهوهیهکم ههبیته. خویندنهوهکهش بۆ گوشهنیگا و بۆچوونی ئهز دهگهپیتهوه و چهند بۆچوونی به مانای فرهدنگی و تهحهمۆلی یهکتره. حاشای لیناکه که زۆریک له شیعیرهکانی شاعیر، تهپ و پاراون و ههلبژاردنی ئهم دهقه، به مانای بی بایهخکردنی بهرهمهکانی دیکه یه. نیه.

له پیناوی ههلبژێواندنی ئهم دهقهدا، چهند فایلیک دهکهمهوه و تیکهلاویک له تهشک و ناوهروک، (به پپی دۆخ و سهردهمی شیعیرهکه و له ژیر کاریگهری خویندنهوهی ههنووکهی) ئاوقهی بهردهنگدهکهمهوه.

– سۆز و عاتیفه:

سۆز و عاتیفه یهک له جوانییهکانی دهقی شیعیرین که ئهتوانن به شیوهیهکی ئهفسووناوی برژینه ههستی کهسهوه و به بهردهنگرتنی دل، سهرنجی بۆ لای خو رابکیشن و «بهزهیی» و «بوغزی» بورووژینن.

به ياريدهي ئهم رهوتهيه كه شيعر خرؤش ئهخاته دل و درووني بهردهنگ و ههنسكي كهسهر و بزهي ئؤخهي و واقى ههسرهتي، به رؤخسارهوه دهچينن.

چهكي وشهي ههلبژبردهي شاعير، ئهو كههرسته ئهفسووناويهن كه له تان وپؤي چينيني شاعيرانه، جؤش و خرؤشيك دهخهنه درووي كهسهوه كه دهبنه هاندهرئكي هرووژينه ر بؤ زؤر جمه و بزاف و كردار.

خالؤي كؤماسي له پارچه شيعري « گلکؤي تازهي لهيل» دا، سههرپاي جوانكاري و زؤر ئؤخهيبهخشي، چههرهيك له درووني بهردهنگ بونياد دهنيت كه ئهوپههكهي نادياره. ههر بهوجؤره وهلي ديوانه له زؤر بهرههميدا و گوران و قانع و هيمن وهي تريش له برئ دهقياندا.

سهيدي ههوراميش له (هارهسهختهني) دا، بهجاران سؤز و عاتيفهي كهس نيشانه دهگرئ و راي دهچهنيئ.

ههر له سههرتا و دهسپيكي بهرههمهكهدا ئاگاريبهكدهدات و بهردهنگ بؤ بهسؤزي و تاودلي بانگچر دهكات:

هاره سهختهني، هاره سهختهني

تؤ خؤ كهه قيمهت سهنگي سهختهني

دهستار به بهردهنگ دهگرئ و پيي دهبيژئ: تؤ زؤر سههرسهخت و خؤراگري ههرچهند بهردئكي بي بايهخ و موحهمي. له دريژهشدا ئاگاداريدهكاتهوه كه بهقيمهتي ئهو بؤ هاودهمي و بهميوان بووني يار دهگهريتهوه:

جاي بولهند ئيقبال ساحيب بهختهني

يار ئامان وهلات جههد و جهختهني

پاشان ئامژه به جهستهي پرلهزامي هاره ئهكات كه هؤكارهكهي بؤ قولنگكاري ئوستادي به بههره دهگهريئتهوه و له وهسفئكي بهجوانكردن و پوزهتيقدا، دهكهويته تاريقداني. لاي وايه هاره، ههخرأوي دهستي

ئوستادی دیرین و به‌ئه‌زوونه. ره‌خساوی هونه‌ر و عه‌شقه و بۆنی
تیشنه‌که‌ی فه‌ره‌اد ئه‌دات. ته‌نانه‌ت ده‌سته‌که‌شی له‌ داری شمشاده. به‌م
کاره‌ش په‌نجه‌ره‌ی سه‌رنجی به‌ یژ و هاوکات به‌ به‌زه‌یی، بۆ لای هاره
ده‌کاته‌وه و هرووژیک ده‌گریتته‌ سۆزی به‌رده‌نگ:

تراشیده‌ی ده‌ست سه‌ر ئوستادی باش

جه‌سته‌ت پر جه‌ زه‌خم قولنگه‌ی سه‌نگ تاش

یادگار ئوسای قه‌دیم زه‌مانان

ده‌س ئاسی ده‌سکیش خه‌یاته‌ی خانان

چمان تاشیای تیشنه‌ی فه‌ره‌ادی

ده‌سته‌ت جه‌ نه‌مام داری شمشادی

پاشان زۆر زیره‌کانه‌ لارییه‌ک به‌ره‌و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ده‌کاته‌وه و
دووباره‌ ده‌کۆشی سه‌رنج به‌ره‌ولای یار بگوازیتته‌وه و بارساییه‌که‌ به
قازانجی یار بشکینیتته‌وه. له‌ گه‌ل ئه‌و وه‌سغه‌ به‌ هونه‌رانه‌ی ده‌ستار، لای
وايه جوانی و پینگه‌ی هاره، نه‌ک بۆ خودی خۆی، به‌لکو بۆ هاونزیکي و
هاورپه‌تی نازیز ده‌گه‌رپیتته‌وه و ئه‌وه‌ هاتنی به‌ له‌نجه‌ و لاری یاره‌ که
نرخ و جوانی به‌میش به‌خشیوه:

ئارۆ قیبله‌و من به‌ له‌نجه‌ولاره

ته‌شریفش وه‌لای تۆ ئامان هاره

ئامانه‌ ده‌ستت به‌ ده‌ستی یاره‌ن

په‌نجه‌ش ریش نه‌بۆ هاره‌ هاواره‌ن

که‌ به‌ یاریده‌ی وشه‌ چنراوه‌کانی فه‌ردی دوایی دووباره‌ سه‌رنجی سۆز
به‌ره‌و یار ده‌کۆچینئ. به‌ جوړیک که‌ هه‌رچه‌ند ده‌ستار تاشراوی ده‌ستی
وه‌ستای باش و خه‌بره‌یه، به‌لام نه‌خشینه‌که‌ی ناگاته‌ هی یار و
به‌ «هاره» ده‌بیژئ ئاگادار بیته‌ ده‌ستی پر له‌ ناز و ناسکۆله‌ی یار،
ریشنه‌کات. ئه‌ویش ئه‌وکات که‌ ده‌ستی له‌ ناو ده‌ستگرتوو. ئه‌م

هه لسه نگاندهش که له بهینی دوو دهسته کریتته ئامانج، له خۆیدا کاریکی هونه راوی و شاعیرانهی جوانه.

هاوده می «هاره و یار»، ههره تیکی قوول ده پرژینیتته دلّی شاعیر و ئوخ خوادنه وهیه که رۆخساری دهقه کهی داده گری. ئه مهش پاش ئه وهه سفه دیت که به به ژنی کیژی هاره که ره وه ده بیینی:

تاقت شی جه لام واتم ئه ی هاره
به مه ودای ئه لّماس پاره بای پاره
تۆ دهستی شیرین دهسته کیشته ن
ئاوات بریان، ناله ی چیشه ن
تۆ په نجه ی شیرین که فته نت وه سه ر
چی ساریش نه بی زامانی خه ته ر

لیره ش کولی پر هيجرانی خاوه ن دهق، ئاژینی دهق ئه بیّت و گه رده لولوی هه سه ره ت به دم ئۆفی شیعره وه زهین و دهروونی به رده نگ داده گری و خوینه ر و بیسه ری دهق، ده بیته هاوخه م و هاوسۆزی شاعیر. سه ره پای له زه ت و چیژیکی ئۆخاوی که له گه لیدایه. ئه مهش بو دوو هه بووی «یهک: هه بوویه کی ئو بژه و بهرچاو، که دیمه نی هاو نشینی و ده ست له ناودهستی کیژ و ده ستاره. ئه ویکه شیان هه بوویه کی زهینی و سو بژه ی ناخی شاعیر که ئاماژه به دووری و هيجران ئه کات». ئه م دوو دونیا بهش له خویدا، وه سلّ و دابرا ن، ژوان و هيجران، جا ر ئه دهن. ئه وه تا پاش لۆمه ی هه را و هه رده یی «هاره»، که سه ره پای وه سلّ و به ژوان گه بیوی سه ری داوه، ئاماژه به دونیا هيجران باره که ی خۆی ئه کات:

با من بنالوو روان تا شهوان

زه ده ی هيجرانم، ده ریم بی دهوان !!

خیزگهی سهیدی و خهرمانهی نهدهب _____
 پاشان دهکەویته دلخۆشی دانهودی خۆی و ههولئهدات لهعالمی زهین و
 له ئۆفی بی وهفایی گشتی ئافرهتاند، دلخۆشی خۆی بداتهوه و له کل و
 کۆی دلی دابمرکینئ.

هارهی ههراسان ههردهی ههردهگیل
 کهم دهوور ده نهوویت چوون دیوانهی ویل
 ئانه شیرینهی دولبهر، دلستان
 دل چیت مهسانۆ به مهکرو داستان
 به بهین و بهفاش هیچ مهبه خهپه
 جهفاش سهه بارهن، وهفاش بهک زهپه
 چهنی کهس تا سهر ههرگیز یار نیهن
 یاری ساحیب شهرت، وهفادار نیهن
 کاتی مهزانی هورئیزا به قهس
 چوون بی بهینهتان جه تۆش کیشا دوس
 شی به ماوای ویش، تهشریف بهردهوه
 تۆش ئاستی وهلای داخ و دهردهوه
 کۆتا بی سهدا و نهعهرته و دهنگت
 بی قیمهت گنای ، کهساس بی سهنگت
 به دللی پرسۆز مهینهت بارهوه
 پیچییای به دهرد دووری یارهوه
 ئهوسا چهنی زام ، بی دهوای خهتهر
 مات مهبی بی دهنگ، جه سهیدی بهدتهر
 بهدمم ئهم شیعرانهوه، ئهوپهپی سۆز و عاتیفهی بهردهنگ دههرووژی و
 بهزهبییهکی قوول، بهرهو هۆبهی دلی شاعیر له شهقهی بالئهدات و
 بهردهنگ دهبیته هاوخهمی شاعیر.

– بیرهینانه‌وه (ته‌داعی)

گەر و گه‌مه‌ی پر له جمه و جرتە‌ی زه‌ین بۆ بیرهینانه‌وه‌ی و کاملکاری، به‌زمکی به‌رباس و باسبه‌ره، که به جارانی له لایه‌ن پسیوران‌وه بایه‌خپی‌دراوه و تو‌یژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه. ئەم ته‌وژمه‌ گۆرپانی ئەده‌بیشی گرتۆته‌وه و ئاسه‌واری به‌ سیمای به‌ره‌مه‌کانه‌وه‌ شروقه‌ کراوه. به‌تایبه‌ت له ره‌وتی نو‌یی ئەده‌بیدا.

له‌ شی‌عری (هاره‌سه‌خته‌ن) ی‌شدا، ئەم بزاقه‌ به‌ ری‌چکه‌یه و هی‌ژای ده‌سنی‌شانکردن و شروقه‌یه.

به‌ سه‌ره‌تای شی‌عره‌که‌وه دیاره که‌ خاوه‌ن ده‌ق، به‌ بینینی کرداری‌کی به‌ دیمه‌ن، سه‌رنج‌راو ده‌بی‌ت و له‌ ده‌که‌یدا ده‌که‌وی‌ته‌ لاسایی کاری و دووباره‌کردنه‌وه‌ی. دیمه‌نه‌که‌ش، جوانی کی‌ژکی دووره‌کوژی هه‌ورامانه که له پای ده‌ستاردا دانیشتوه‌و خه‌ریکی ده‌ستاره. ئۆبژه‌یه‌کی به‌رچاو و ئاسایی. پاشان خولوکه‌ی زه‌ین به‌ره‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی خۆی ده‌باته‌وه و ئەو دیمه‌نه‌ ده‌بی‌ته‌ چرکه‌یه‌ک بۆ وه‌گه‌ر که‌وتنی زه‌ین. ئەم به‌ره‌و بیره‌وه‌ری چوونه‌ش هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاکانی ده‌که‌وه‌ ده‌بی‌ته‌ جارده‌ری خۆی:

شیرینه‌ن نیشتەن دانه مه‌دۆ پی‌ش

هاره‌ش هار که‌ردەن ده‌ور مه‌دۆ نه‌وی‌ش

هار بوونی هاره، واته‌ ناسه‌رخۆ و له‌غاوترازاو و ره‌ها له‌ ئیراده و ئاوه‌ز و ویست. ئەمه‌ش له‌ وه‌سفی عاشقی‌کی سه‌وداسه‌ری به‌ هه‌رده‌ بوو له‌باره که‌ مه‌ژنوو‌ن ئاسا له‌ خولدا بی‌ت. دیاره ئەمه‌ش سه‌ره‌تای گه‌رانه‌وه‌یه بۆ دونیای خۆ و خزانه‌ نیو‌ باله‌خانه‌ی پر وه‌یلانی خاتیره‌کانی خاوه‌ن ده‌ق. لی‌ره‌ودوا به‌جارانی بوونی شاعیر و یاره‌که‌ی خو‌نۆین ده‌بن. دلسووتان بۆ هاره و خواستن لی‌ی که‌ ئەو ئارامبگری با شاعیر بی‌ته‌ کرووز و ناله‌:

بامن بنالوو روان تا شهوان

زهدهی هیجرانم، دهریم بی دهوان

هارهی ههراسان ههردهی ههردهگیل

وهس دهور ده نهویت چوون دیوانهی ویل

لیزه بهدواوه، بهدیاره که شاعیر دهرژیته دونیای بیره وهریهکانی خوئی
و له عالهمه پر حهسرهت و بی وهفایی دهرههق کراویدا، نوقمدهبیته.
ئیدی نه هاره دهمینی و نه کیژی دهستارچی. نهوهی دیته گورپهان،
شاعیره و یارهکهی و نهو کارهساتانهی که به سهیریدا هاتوون.

– گیانبهخشی و کهسایهتی پیدان

له بهرفراوانی خهیاال و له گورپانی نهدهدا، باوهشکردنهوه بو خیلقهت
و بهدیهنان، له جوانکارییهکانه. لهم پیوهندهدا، شاعیر وئهدیب، بهرهو
ئاسانهی جوریکی تر دیتن و خستنه سهر ههبوهکانی ژیان، له بزاف و
رهوت ئافرینی دان. لهو ههنگاوانهش، به گیاندارکردنی بیگیان و
کهسیتی پیبهخشی له پیناو به مروقانیکردنی خسلهت و تایبهتییهکانی
بیگیانه، که نهویش له رههنندی خزمهت به سوز و ههز و ویستی
شاعیردا خوئی نهلهنگهرینی.

له دهقی (هارهسهختهنی)دا، بهردیکی بیگیان به گیاندار دهکری و دهکریته
خودان تایبهتی و خسلهتی مروف. شاعر لهم خیلقهتهدا له پیناو
هاودهمسازی و ویتهویستی خوئی بهم کاره ههلهدهستی و بهرهو
قوتارکردنی خوئی له تهنگهژهی بیهاودهمی، به وهه ئهکرکیک
ههلهدهستی.

سهرهتا هاره دهبیته خودان تهوانی بیستن و وهک مروف گوئیگری خاوهن
دهق دهبی. ههر بویه به بهردهنگهکریت و دهبیته دهمدوی شاعیر:

دهخیلهن دهستت به دهستی یارهن

پهنجهش ریش نهبو هاره هاوارهن

نەك هەر ئەوه، بە لكو كه سییه تیگری هاره هینده گورج و به گوژمه كه ده بیته راسته قینه یه کی هه بوو و به خاله تی شاعیر ده خرۆشینیی:

شیرین به سه د ناز مه کیشۆ دهسته
دانه مه دۆ پیت چوون ئاوات واسته
دانهش مه سانی چوون سته مکاران
مه که ریش به گهر د تووتیای شاران
یان:

تاقهت شی جه لام واتم ئەی هاره
به مه ودای ئە لّماس بای پاره پاره
تۆ دهستی شیرین دهسته کیشتهن
ئاواتت بریان، ناله ی چیشتهن

ته نانهت بهر هاشالّ كه وتنی دوعا و نزاش ده ستاری كه سییتی پیدراو
ده گریته وه و به مجۆره ده بیته مرۆفیک ههروهک دیتران.

هه رچهند ئە کری بوتریّ كه ئەم هه وه له ی شاعیر زیاتر له بهر هوکاری
به رته سکی کۆمه لایه تی و سه پیوی کولتووریکی پر له لۆمه و من کوژدا
هاتوته بوون. سه ره پای ئەمهش، سهیدی جلو بهرگی مه لایه تی له به ردايه
كه دوانه ی کولتوور و بازنه ی مه لایه تی، چهند هینده ی دی کردوه کانیان
به رته سکر کردۆته وه و به ره و پلیشانی یه کجاره کییان گلاندوه. هه ربۆیه
بۆ هه لّاتن له لۆمه ستانی جه ماوه ر و له بهر ده سخستنی هاوده میک بۆ
دلّه لّرژینیی، په نا بۆ هیزی خه یالّ و خیلقه تی شاعیرانه ی خۆی ده بات.
ئوه تا هه لّاتوو له مه نع و لۆمه ی جقات، و به دهر له بازنه ی گه ره کیی
کولتوور، سفره ی دلّی به لای هاره وه ئە کاته وه و حرسی خۆی ئاوقه ی
به رده نگیک ئە کاته وه که له به شینکردن و حوکم له سه ردانی ره هایه.

ئە لّبهت ئە نتوان چيخۆف، نووسه ری به ناوبانگی رووس، له چیرۆکی

« دروشکەچی» دا، وەها مامەلەییەک لەگەڵ ئەسپەکەیی ئەکات و پاش و پرسی لە مەرۆف، بەدەمدووی دەگری و کۆکۆی دەروونی بەلاو هەلدەرپێژێ. هەرچەند لای چێخۆف کەسیتی بە گیانلەبەرێک بەخشاوه، کەچی لای سەیدی، سەرەتا گیان بە بیگیانیک دراوه و پاشان کەسیتی پێبەخشاوه.

– درێژدادری:

بەتایبەت لە ئەدەبی کلاسیکدا، ئەندیڤشە (الخیال) بنەمای خێلقەتی ئەدەبییە. بەخەیاڵاویکردنی رووداوه بە واقعبوەکان، دۆخی رەخسێنەری دەقی ئەدەبییە. بۆ دادان و گەورەترکردنەوه و وردیلەترکردن، یان بە واتایەکی دی، درێژدادری (ئیغراق)، لە جوانکارییەکانی دەقی ئەدەبیین. هەر ئەم هونەرەشە کە بوەتە بنهۆی گشتگیربوون و مانەوه و بەردەوامی زۆریک لە دەقەکان و بە شاکاربوونیان. بۆ نموونە ئەکری بە کەسایەتییه ئوستوراوییهکان و زۆریک لە کردارە ئەفسانەییەکان ئاماژە بکەین. قارەمانییەتی (گیلگەمیڤشی ئاشووری – رۆسەمی ئێرانی – ئاشیلی یۆنانی، یان کردار و شەرەکانیان، لە بواری ئەوینداریشدا، گەورەکردنەوهی بەسەرھاتەکانی لەیلا و مەژنوون – مەم و زین – شەم و پەروانە – شیرین و فەرھاد و ... رسکاوی هونەری خەیاڵ و رەانبیژی ئەدیبی خاوەن زەکا و بەھرەن.

هەر بۆیە ئاساییە کە دەقە بە هیژەکانی ئەدەب لەو هونەرە دەسبەتالنه بن و لەخۆگری چەپکی لە دیاردەکانی بن. ئاساییە کە دەقی ھارە سەختەنیش لەو دیاردانە بیفاکت نەبیت .

لەم دەقەدا، لە دوو رەھەندی بەگەورەکردن و نزمسازیی جقین ھەییە و بگرە بەئەزموونی شاعیر و تاییبەتی دەقەکە ، بوەتە ھۆی دەستەمۆیی ئەم هونەرە. گرنگیشە کە ھەبوون و جیگیری ئەم هونەرە، نەک بە

شیوهیهکی ناقولّا و میکانیکی و ناتهب، به لکو به شیوهیهکی زهریف و
ئهدامتهنی دابه زیوه .

به تایبته له وینهکان دا وهسفه به جوانکردنهکان ئهوپه پری لامه
دانه وهن:

شیرینه نیشتهن دانه مه دۆ پیش
هارهش هار که ردهن، دهور مه دۆ نهویش
مه گیلۆ به دهو چوون چه رخی چه پگهرد
هه یاهووش گهرمه ن ، مه نالۆ جه دهرد

تای تورهی زولفان سیای عه نهبربۆ
سهراویژ که ردهن تا وهبانی تۆ

هارهی هه راسان هه ردهی هه رده گیل
وهس دهور ده نهویت چوون دیوانهی ویل
ئانه شیرینه دولبهر دلستان
دل چیت مه سانۆ به مه کر و داستان
سه ره پای ئه و جوانی و حاله تانه، دریژداری وهسفی جهستهی هارهش
دهگریته وه :

تراشیدهی دهست سه ر ئوستادی باش
جهستهت پر جه زهخم قولنگهی سهنگ تاش
یادگار ئوسای قه دیم زه مانان
دهس ئاسی دهسکیش خه یاتهی خانان
چمان تاشیای تیشهی فه رهادی
دهستهت جه نهمام داری شمشادی

نزمکردنه‌وه و دريژدادي له به‌ره‌وخوارگليني، له‌و کرداره هونه‌ريپانه‌ن که روخساريان به سيمای شي‌عه‌که‌وه دياره. بو نمونه: بيقيمه‌تي و که‌مبايه‌خي ده‌ستار، يان که‌مبووني وه‌فا و به‌يني شيرين که له زه‌ره‌يه‌ک پتر نيه.

هاره سه‌خته‌ني، هاره سه‌خته‌ني

تو خو که‌م قيمه‌ت سه‌نگي سه‌خته‌ني

يان:

به به‌ين و به‌قاش هيچ مه‌به خه‌ره

جه‌فاش سه‌د باره‌ن، وه‌فاش يه‌ک زه‌ره

چه‌ني که‌س تا سه‌ر هه‌رگيز يار نيه‌ن

ياري سا‌حيب شه‌رت، وه‌فادار نيه‌ن

له پارادوکسي‌کي هونه‌راويدا، له به‌رانبه‌ري سه‌د بار جه‌فادا، يه‌ک زه‌ره

وه‌فا هاتوه که جوانکاريه‌کي شي‌عه‌يه.

– موسيقاي چنراو

پيکته‌نيني وشه و پيت و ده‌نگ، هارمونييه‌ک ده‌رسکيني که چيژيکي

تاييه‌ت به ده‌ق نه‌دات. سه‌رپاي هونه‌رکاري و سه‌ليقه‌وردي، نه‌وپه‌ري

چيژ و حه‌ز، به به‌رده‌نگ ده‌به‌خشي. نه‌م هونه‌رکاريه‌ش له سي چلي؛

«وشه و ده‌نگ و پيت» دا ديار و به‌رچاوه.

دوو پاتبوونه‌وه‌ي چه‌ندجاره‌ي پيتي «ش» له شيرين – نيشته‌ن – پيش –

ويش،

«ن» له شيرينه‌ن – نيشته‌ن – که‌رده‌ن – دانه – نه.

«ه» و «ه» له شيرينه‌ن – نيشته‌ن – دانه – مه‌دو – هاره – هار – که‌رده‌ن

– ده‌ور – مه‌دو – نه.

«ر» له شيرين – هاره – هار – که‌رده‌ن – ده‌ور، له به‌يتي

شیرینه نیشتهن دانه مه دۆ پیش.

هارهش هار کهردن دهور مه دۆ نهویش

یان له بهیتی:

دوو لیمۆی وهش بۆش تهرحی شهمامه

جمه جمشانه نه یه خهی جامه

«و» و «ش» له وهش - بۆش - شهمامه - جمشانا و دوو - لیمۆ ،

ههروهها هاوسپیهتی و نزیکي (ج - ح - خ).

یان دووپات کردنهوهی پیتهکانی: «س» و «خ»، که به شیوهیهکی

تایبتهت و له دوای یه کچنراون، کاریکی تایبتهت و (سهیدی) یانهیه.

یادگار ئوسای قه دیم زه مانان

دهس ئاسی دهسکیش، خه یاتهی خانان

بیجگه له تهنینی پیتهکان، دووپاتکردنهوهی ههندی وشه، ئاههنگ و

روخساریکی دیکهی به دهقه که به خشیوه. له گهله وهدا که

دووپاتکردنهوهیان وهک خهسار نایهته زه قکاری، وهک جوانکارییه کیش

خونوینه.

بۆ نموونه:

هاره: ههشت جار

دهس و دهست: نۆجار

یار: شهش جار

شیرین: پینج جار

سهخت: چوار جار

شیرین: چوار جار

سهنگ: چوارجار

ریخ‌ستنی ده‌نگه‌کان له پیناو مؤسیقا‌سازی و هارمونیا، له تایبه‌تییه‌کانی دیکه‌ی ئەم ده‌قەن. هه‌رچه‌ند وا دیتە به‌رچاو که ئەم هونه‌رکاریه‌ی پتر بۆ به ئەزموونی و زهینی په‌روه‌ده‌کراوی شاعیر ده‌گه‌رپیتە‌وه.

هاره‌ی هه‌راسان هه‌رده‌ی هه‌رده‌گیل - تای توپه‌ی زولفان - شیرینه‌ن نیشته‌ن - هاره‌ش هاره‌که‌رده‌ن و

هونه‌ریکی دیکه‌ی به‌دیار له‌م ده‌قه‌دا ئەوه‌یه که عازای وشه‌ی هاره، وهک شاووشه‌ی سه‌ره‌کی ده‌قه‌که، پرژ کراوه و به‌سه‌ر شیعره‌که‌دا دابه‌شپنراوه. ئەمه‌ش به‌جیکردنه‌وه و دابه‌زاندنیان له دوو توپی وشه‌کاندا رسکاوه. بۆ نمونه: پیتی «ه» وهک یه‌که‌م پیتی وشه‌ی هاره، (۱۵) جار دووپاتکراوه‌ته‌وه. «اره» وهک به‌شیکی دیکه‌ی هاره، (۱۱) دابه‌زیون که که‌شی موسیقایایی و رۆحی شیعره‌که به‌گورترده‌که‌ن.

- له ده‌قی (هاره سه‌خته‌نی) دا، مامه‌له‌کردن له گه‌ل «هاره» و «یار»، وهک دوو بنه‌مای شیعره‌که، نایه‌کسان و له‌گۆرانه. ئەمه‌ش بۆ سیمای ژیان و سه‌رنجی کاتیی شاعیر ده‌گه‌رپیتە‌وه که هه‌روهک به‌هه‌وراز و نشیوی ژیان، روانین بۆ «هاره» و «یار»، نایه‌کجۆر و به‌گۆره.

شاعیر، سه‌ره‌تا وهک به‌ردیکی که‌منرخ و ئاسایی ده‌روانیته‌ ده‌ستارو به‌هه‌را و هوریا‌ی گالته‌ده‌کات و بایه‌خیینادات. که‌چی زۆری پیناچی، به‌هاتنی یار، جه‌هد و جه‌خت رووی لیئه‌کات و ده‌بیته‌ مه‌زلگه‌ی تاسۆخ. پاش ئەم به‌ئازیز بوون و پیگه‌به‌ریه‌سه که سه‌یدی به‌خیلی پیئه‌بات.

هاره سه‌خته‌نی، هاره سه‌خته‌نی

تۆ خۆ که‌م قیمه‌ت سه‌نگی سه‌خته‌نی

جای بوله‌ند ئیقبالی‌ ساحیب به‌خته‌نی

یار ئامان وه‌لات جه‌هد و جه‌خته‌نی

ئەم جۆرە نیگا و مامەلە کردنە، یاریش دەگریتەو. یار، هەم شوپرە
کیژیکی دلبەرە که سەرچاوەی ناز و تاسەیه و هەم زۆریش نابات که
دەبیته بیوہفایەکی بیوہعد و بەلین:

بە بەین و بەقاش هیچ مەبە خەرە
جەفاش سەد بارەن، وەفاش یەک زەرە

– وینەسازی:

بۆ شروڤە و هەلپەرژیاوندنی رەوتی وینەکاری، ئەکرێ لە دوو ریچکە و
دوو هیلی ئاسۆیی و ئەستوونییەو، سەرنجی باسەکە بدەین و وینەکان
بخوینینەو. هەرچەند نابێ فەرامۆشیکەین (هەر وەک لە شوینی خۆیدا
باسی لە سەر کراو) که لە دەقی شیعری کلاسیکی کوردیدا، سەرنجی
زۆر کەم بە هیلی ئەستوونی دراو و پیگەى ون و نادیارە. کەچی
ئەو پەری سەرنج بە سەر هیلی ئاسۆییەو زۆم کراو و بایەخى
بەرچاوی پێبەخسراو.

۱- هیلی ئاسۆیی:

خربوونەو و وینەکان لە فەردەکان و خاوەنیەتى سەربەخۆیی و
بێنیازیان لە یەکتەر، دیاردەیهکی بەرچاوە. ئەم ریچکەیه لە هیلی
ئاسۆییدا دەگیرسیتەو و لاندەگرێ.

دەقی هارەسەختەنى، لەم جۆرە وینانە لپە (پرە). پەرانی فەردەکان لە
خۆگری وینەى جوان و فانتازین. تیکەلای واقە و خەيال، سەبەبەسازى
رسکانى ئەم جۆرە دەقانەیه.

– شیرینەن نیشتنەن دانە مەدۆ پێش

ھارەش ھار کەردەن، دەور مەدۆ نەویش

– دوو لىمۆي وەش بۆش تەرحى شەمامە

جمە جمشانە نە يەخەي جامە

– ھارەي ھەراسان ھەردەي ھەردەگىل

وەس دەور دە نە ویت چوون دىوانەي وىل

وەك ديارە، ئەم وینانە خاوەي تايبەتییەكي بەرچاۋن. ئەويش پىر جم و

جوولیی ئەوانە. وینەكان وەستاو و بیتهكان نین. یان بە واتەيەكي تر

وینەي مردووی سەر كاغەز نین، بەلكو بە پیچەوانەو، وینەي پىر

تەكانى سینەمايین و هیزی جوولە و سەرنجراکیشانیان زۆرە.

نابى فەرامۆشیکەين كە ھەموو وینەكان بەو جۆرە نین و چەپكى وینەي

بیتهكان و وەستاو و یەكسانیشیان تىدايە:

– تراشیدەي دەست سەر ئوستادی باش

جەستەت پىر جە زەخم قولەنگەي سەنگتاش

– تاي تورەي زولفان سیای عەنبەريۆ

سەراویز كەردەن تا وەبانى تۆ

۲- ھیلی ئەستوونی

لە ھیلی ئەستوونیدا، چنراویي و تنراویي چەپكى وینەي تەبا و

ھاوپەيوەند، بە مەبەستی ئەفراندنی خوینراوہیەكي گشتی، كە ئامانجی

سەرەكي دەقە، بەرمەستە. ئیماژ و وینەكان، وەك تان و پۆی وەرد دراوی

دەق، لە ھەلخستن و پەرداخیدا خاوەن پیگە و بايەخن.

ئەكرى لە دەقى (ھارەسەختەنى)دا، وەھا ریچكەيەك شوین ھەلبگرین و

بە پىي دۆخی تايبەتي شیعری كلاسیكى كوردی، كە پيشتر كەوتە

بەرسەرنج، بە دیاردەي بكەين. بۆ نموونە، ئەو وینانە كە بانگەشەكەري

جوانی یارن، بیئە پۆلینكاری. زیاد لەوانەش، بە شرۆڤە و

ھەلپىرژىواندنی سەرجم وینەكان، مانايەكي تەئویلی ھەلكپىنین.

مانایه‌ک که بگره له خویندنه‌وه‌کانی تردا، ناوه‌ها بیټ و ئه‌مه‌ش ئاسایی و ره‌وایه.

له خویندنه‌وه‌یه‌کدا، ئه‌کرئ بو‌ترئ که مه‌به‌ست له هاره‌و ده‌ستار، چه‌رخ‌ی گه‌ردوون و مه‌به‌ست له یاری عه‌یار و به‌ کرئ‌شمه، ژیان و ته‌مه‌ن، یان دونیایه. دانه‌ش ته‌مه‌ن و مرؤقه، که په‌یتا په‌یتا ده‌هاربیټ و پاش به‌ تووتیاکران، باپژینی نه‌بوونی و ونیده‌کرئټ.

دیاره که له روانگه‌ی مرؤقه‌وه و به‌ پی‌ جه‌ختی هه‌ندی له روانگه‌ فه‌لسه‌فی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، گشت هه‌بوه‌کانی دنیا، له‌به‌ر لی‌کدانه‌وه و بوونی مرؤف ئه‌رینی و شی‌او‌ی شرؤقه و باسن. ئه‌وه‌تا له (هاره سه‌خته‌ن)یشدا، بوون و جوانی و به‌ قی‌مه‌تی، بۆ هه‌بوون و ها‌وجووتی یار ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و به‌ بی‌بوونی ئه‌و، دنیا که‌ساس و خامۆش و بی‌ده‌نگه.

کاتی مه‌زانی هورئیزا به‌ قه‌س

چوون بی‌ به‌ینه‌تان جه‌ تۆش کئ‌شا ده‌س

شی به‌ ما‌وای وئ‌ش، ته‌شریف به‌رده‌وه

تۆش ئاستی وه‌لای داخ و ده‌رده‌وه

کۆتا بی‌ سه‌دا و نه‌عه‌رته و ده‌نگت

بی‌ قی‌مه‌ت گنای، که‌ساس بی‌ سه‌نگت

به‌ دل‌ه‌ی پر‌سۆز مه‌ینه‌ت باره‌وه

پئ‌چیا‌ی به‌ ده‌رد دووری یاره‌وه

ئه‌وسا چه‌نی زام، بی‌ ده‌وای خه‌ته‌ر

مات مه‌بی بی‌ ده‌نگ، جه‌ سه‌یدی به‌ده‌ته‌ر

– هئ‌شو‌ه وشه‌:

له ده‌قی شئ‌عیری (هاره‌سه‌خته‌نی)دا، چه‌پکئ‌ وشه‌، که وه‌ک وشه‌ سه‌رامه‌ده‌کانی ده‌قه‌که‌ خۆنوئ‌ینن. هه‌رکام هئ‌شو‌ویه‌ک وشه‌ ته‌با و

ھاوپەيۋەند بە دوۋى خۇياندا دەكېشەن كە لە بەستېنى تەداغىدا دېنە
خوڭدەنەۋە و راقەھە لگىرى:

– سەنگ – سەخت – ئۇسا – فەرھاد – تېشە – زەخم – تاشيا و ...
– يار – لەنجەۋلار – لىمۆ – شەمامە – يەخە – ناز – غەنبەربۆ – شىرىن –
دولبەر – ئاۋات ۋاستە – دلىستان – جەھد و جەخت

– دار – دەستە – شمشاد – نەمام – سووردان – رېش بوون – زەخم
– بى بەينەتى – جەفا – كېشادەس – ھىجران – دەرد – دەردى بى دەۋا –
نالە – جەفا – ستەمكار – ھەراسان – مەكر – داستان – دىۋانەى وىل –
ھەردەگىل – مات

سەرەپاى ئەۋانە، ھەندى ئىسلەح و زاراۋى تايبەت لە دووتوۋى
دەقەكەدا جىگر كراۋە كە نمونەيان لە دەقەكانى ھاۋزاراۋى پېش
(سەيدى)دا دەگمەنن و بە تايبەت تا سەردەمى بېسارانى زور كەم
ئاورىانلى دراۋەتەۋە :

ھاربوۋنى ھارە – نالەى ھارە – ھاۋاربردن بۆ ھارە – سەندنى دانە ۋەك
ستەمكار – ھارەى ھەراسان – كەساس بوۋنى سەنگ و ... بەشىك
لەۋانن.

– رەۋتى روالەت و گرىبەندى مانايى:

پىكەستى سەرەتا و كۆتايى لە دەقى (ھارەسەختەنى)دا، قەۋارە و
تەشكىكى تايبەتى بەم دەقە بەخشىۋە، كە ھاۋشىۋەى لە دەقە
كوردىيەكانى پېش دەقەكە، نادىارن. ئەم ئەزمونە، سەرەپاى خاۋەن
تەشكىكردى دەقەكە، گرىبەندىكى مانايىشى پېبەخشىۋە و خولخولانەى
ناۋاخنى مەعنايى شىعرەكەى بەرەۋ بەكاملىۋون گلاندەۋ.

لە سەرەتا و دەسپىكى شىعرەكەدا ھاتە:

ھارە سەختەنى، ھارى سەختەنى

تو خۆ كەم قىمەت سەنگى سەختەنى

جای بوله‌ند ئیقبال ساحیب به‌خته‌نی
 یار ئامان وه‌لات جه‌هد و جه‌خته‌نی
 وه‌ک له جی‌گای خۆیدا که‌وته به‌رباس، جاری بی‌بایه‌خی ده‌ستار، به‌ بی
 بوونی یار ئه‌دات.

له کوتایی شی‌عره‌که‌شدا، پاش ئه‌و هه‌موو ناله‌ و خرۆش و هاوار و
 جۆش‌شه، که‌ له‌ گۆقه‌ندی سه‌یدیانه‌دا ده‌یخیزینی، دووباره‌ سه‌رنجی
 ده‌خزینیته‌وه‌ لای به‌رد و پییده‌لی که‌ به‌ پی‌گه‌یی تو، به‌ هۆی هاتی
 یاره‌وه‌ بوو، ئه‌وه‌تا پاش چوونی تۆش بوو‌یته‌وه‌ به‌ هه‌مان به‌ردی کپ و
 خامۆش و که‌ساسی جاران و بایه‌خ و قورسی و نرخت گه‌رایه‌وه‌ دۆخی
 جاران و بوو‌یته‌وه‌ به‌ خۆت:

کاتی مه‌زانی هوریزا به‌ قه‌س
 چوون بی‌ به‌ینه‌تان جه‌ تۆش کیشا ده‌س
 شی به‌ ماوای ویش ته‌شریف به‌رده‌وه
 تۆش ئاستی وه‌لای داخ و ده‌رده‌وه
 کوتا بی سه‌دا و نه‌عه‌ره‌ته‌ و ده‌نگت
 بی قیমে‌ت گنای، که‌ساس بی سه‌نگت

ژیدهر و سه‌رچاوه

- * - اندره مالرو در آئینه آثارش. گائتان پی کون .
ترجمه: کاظم کردوانی. ص: ۷۹, ۵۰
- ۱- دیوانی سهدی هه‌ورامی. کۆکردنه‌وه و له‌چاپدانی همه‌ئه‌مین کاردۆخی.
لاپه‌ره ۶.
- ۲- میژووی و یژه‌ی کوردی به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ره ۴۸۹.
- ۳- دیوانی سهدی هه‌ورامی. کۆکردنه‌وه و له‌چاپدانی همه‌ئه‌مین کاردۆخی.
لاپه‌ره ۶.
- ۴- تاریخ مشاهیر کرد - جلد اول - بابا مردوخ روحانی، لاپه‌ره ۱۴۷
- ۵- زمانیلانی: زبان محوری (فارسی)
- ۶- هاوزا: همزاد - تنی
- ۷- ادبیات چیست - سارتر - صفحه ۲۳
- ۹- صورخیال در شعر فارسی - محمد رزا شفیعی کدکنی - صفحه ۱۷۵
- ۱۰- هه‌مان سه‌رچاوه، لاپه‌ره ۱۷۹.
- ۱۱- هه‌مان سه‌رچاوه لاپه‌ره ۱۸۰.
- ۱۲- شیعی هۆرمۆزگان، یه‌که‌م ده‌قی به‌رده‌ستی شیعی کوردییی که تا هه‌نوکه به‌ده‌سته‌وه‌یه و بۆ سه‌رده‌می هی‌رشنی عه‌رب بۆ سه‌ر ناوچه کوردنشینه‌کان ده‌گه‌رپێته‌وه.
- ۱۳- صورخیال در شعر فارسی - لاپه‌ره ۱۳۶
- ۱۴- ئاییره: پیوه‌ر - (معیار)
- ۱۵- کلیات ریباشناسی - کرووچه - ترجمه:
- ۱۶- صورخیال در شعر فارسی - محمد رزا شفیعی کدکنی - صفحه ۱۵۱-۱۵۰
- ۱۷- بعد ریباشناسی - هربرت مارکوزه - ترجمه داریوش مهرجویی - چاپ دوم -
لاپه‌ره ۵۶

- ۱۸- درامدی بر ساختارگرایی در ادبیات. رابرت اسکولز. ترجمه: فرزانه تاهری ۲۴۳
۲۰ و ۱۹- هر اتاقی مرکز جهان است. تهیه و تدوین: سایر محمدی. (گفت و گو با اهل قلم). چاپ اول.
- ۲۱- درامدی بر ساختارگرایی در ادبیات. رابرت اسکولز. ترجمه فرزانه تاهری. ج: ۲۴۷
- ۲۲- دیوانی بیسارانی. کوکرده‌وهو چاپکردنی که یومه‌رس نیک ره‌فتار. لاپه‌ره‌ی ۹۴
- ۲۳- صورخیال در شعر فارسی، محمد رزا شفیع‌ی کدکنی، ج: ۳۱۸
- ۲۴- بؤ ئهم باسه، تا راده‌یه‌ک و بگره به شیوه‌ی ناراسته‌وخؤ، سوویم له کتیبی «روانشناسی و رنگها - ماکس لوجر - ترجمه منیرو روانی پوور، چاپ دوم - ۱۳۶۹» بردوه.
- ۲۵- سفر در مه، دکتر تقی پورنامداریان، ج ۸۳
- ۲۶- ته‌سه‌ووف چیه، ئهمه‌ن شیخ‌عه‌لائه‌دین نه‌قشبه‌ندی - لاپه‌ره: ۶۷
- ۲۷- ته‌سه‌ووف چیه، ئهمه‌ن شیخ‌عه‌لائه‌دین نه‌قشبه‌ندی. لاپه‌ره: ۷۶
- ۲۸- صورخیال در شعر فارسی - محمد رزا شفیع‌ی کدکنی ص: ۱۷۱

فەرھەنگۆك

ئاييرە : پيۈەر ، معيار ، [پيمانە فارسى]

ئەندامتەنى : ئورگانىكى

برۆ: پيئسەو، وەك

بەينەت : بەين ، وەفا

بنهۆ : سەرەتا، ھۆي سەرەكى

ترت: ناسكۆلە،

ترنجراو : ئاخىنراو، بەزۆر جىكراو

ترىت : تىكەل، تىكەلاندن [تركيب]

پاتراز: تەجاوز، دەرچوون لە بازنە

پەرانى : سەرجمە

پرژ : پەرتەواز، جىابوو

پىررۆستەم : يەك لە (نەود و نۆ) پىرەي ھەورامان، ھەوارىكى ھەورامان كە

ئاووباخ و باخاتىكى سەرسەوزى ھەيە.

جانبازە :بازھەلدان، غاركردن

جەزەل : لە ئەزەلەو، يەكەمجار

جمە : جوولە ، تەكان

جمەزا : وزەبەخش، ھاندەر، [تحركبخش]

خرپە : دەنگى بە عىشوەي پى ، كەسىك كە بە نازەو بەرىدا بچىت، ئەلەين

خرپەي پىي دى.

خىزا: بزاوت، كەوتە تەكان، ئاخىزى كرد

داغمە: نىشانە ، مۆر

دەمدوو : ھاودەم

ددانى تەما : كىنايە بۆ ناھۆمىدى

ژىوار: ناوى گوندىكى ھەورامان كە دلدارىكى سەيدى لى بووگە

رەند : زەرىف، خۆشەويست

رېئىش : بريندار

رېيۆن : رېئحان

زىيىل : دل

زىيۆن : زيان ، زەرەر

سازان : سازگار بوون، رېككەوتن

ساسى : بىلا، باھەر

سەرووپىرى : گوندىكى ھەورامانى تەخت كە قەبرى سەيدى ھەورامى لەويىيە.

سىر : تىر

سىيامىو : ھەنگوورەرەشە

شارە : وشاندى

شامار : رەشمار

شى : ديوانە

گرتەن : كردۆتە

گرىنج : لوول

گىيلا : گەپرا، چەرخى

گىيۆن : گيان

فرانە : ئىغراق، دريژدادىرى

فىشتەر : زياتر، زۆرتەر

قۆرەتاوى : بەھىز، زۆردار

قار : غەزەب

قورتاوى : خاوەن كۆسپ، گىچەلدار، بەدەردىسەر

كاوہ : كوئىستانىكى ھەورامان

لۆۋ : دەپۆم

لامە : تارىف، پىياھەلدان [وہسف]

ليو : سەرسام، شىت، ئەودال

ليپ : پىر

مازە : نمازە، مەھىلە

خیزگی سهدی و خه رمانه ی نه دهب

مه پرسانا : نه یگه یاند

مه لاونا : نه یلاواند

مه نا : لو مه

مه ند : مه ند، قوول، نارام و هیور

مه وهشت : نه باری

ناره : نه هینن

نه وهردا : له بهردا

وام : چواله، بادام

وايه : هیوا، ئومید

وهزی : گو یز

وهن : قه زوان، دره ختیک که سه مه ری زوری هه یه و جه ماوه ری ده قه ر به ری زه وه

و وهک مه بارهک سه یریده که ن

ورد : چکوله

وردیلانه : بچکولانه

ویته ویستی : هاوده مخوازی

ویه رده : رابردوو، گوزراو

هالیگه : چولانی، خالیان، [خلاء]

هاره : ده ستار

هاوزا : دوانه، [دوقلو، تنی]

هه رده : شیت

هوون : خوین

به ره مه چاپ کراوه کانی نووسه ر

۱- کاله به ی

۲- زه پنه و ئاسوی

۳- هورپرای گه چ و ته خته ی